

MANDAG, DEN 8. FEBRUAR 2010

FORSÆDE: Jerzy BUZEK

Formand

(Mødet åbnet kl. 17.05)

1. Genoptagelse af sessionen

Formanden. – Jeg erklærer Parlamentets session, der blev afbrudt torsdag den 21. januar 2010, for genoptaget.

2. Erklæring fra formanden

Formanden. – Det er med stor sorg, at jeg må fortælle, at vicechefen for EU's delegation i Haiti, fru Juarez Boal, er død. Fru Juarez Boal har tidligere været ansat i Parlamentet indtil 2002. Hun omkom under det tragiske jordskælv, der ramte Haiti den 12. januar. Det samlede antal ofre for jordskælvet kan være løbet helt op i 200 000. De husker nok, at vi sidste gang, for en måned siden, iagttog et minuts stilhed til minde om alle, der døde i jordskælvet. Dengang vidste vi ikke, eller vi var ikke sikre på, at der blandt ofrene var en person, der var så tæt knyttet til Parlamentet og EU's virke, nemlig fru Juarez Boal.

I går blev anden runde af præsidentvalget i Ukraine afholdt. Mens vi afventer den officielle bekræftelse af afstemningens resultat, vil jeg gerne lykønske Ukraines befolkning med afholdelsen af et frit og åbent valg. Det er nemlig, hvad der rapporteres fra Ukraine. Jeg har stadig ikke fået en officiel meddelelse, men af en udtalelse fra vores kolleger i Parlamentet, som observerede valget, fremgår det, at der ud over en vis mængde klager og enkelte tilfælde af reelt brud på valgreglerne var tale om, at et absolut flertal af valghandlingerne foregik i overensstemmelse med reglerne og overholdt standarderne for demokratiske valg. Det er et flot resultat for Ukraine. Vi husker nok, at det for fem år siden var ganske anderledes. I dag ønsker vi for Ukraine, at deres demokratisk og fredeligt valgte præsident vil handle til landets bedste. Vi ønsker også at skabe de bedst mulige forbindelser til Ukraine. Trods en høj grad af politisk ustabilitet de senere år, ses det nu, at demokratiet i Ukraine har fået et solidt fundament.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at anspore alle politiske kræfter i Ukraine til at se bort fra forskellene og begynde at arbejde sammen om sociale og økonomiske reformer og retlige og forfatningsmæssige reformer og arbejde videre med den europæiske dagsorden. Jeg vil gerne gentage, at EU er meget opsat på at have et godt, venskabeligt forhold til Ukraine. Det gælder både den kommende regering og oppositionen. Vi håber og forventer, at Ukraine vil arbejde sammen om dette. Vi deler denne udfordring og ansvaret. På onsdag har vi en forhandling om situationen i Ukraine efter valget. Vi vil lytte til rapporterne fra vores kolleger. Formanden for Parlamentets valgobservatørmission var Paweł Kowal. Observatørerne var ude på valgstederne og observerede søndagens afstemning, og de vil fortælle os om det.

Afstemningen om den nye Kommission finder sted i morgen. Det bliver et af de vigtigste øjeblikke i denne parlamentsperiode. På vegne af vores borgere vil vi give vores mening til kende i en demokratisk afstemning, og derfor er det en vigtig dag i morgen.

Under morgendagens session er der også afstemning om beslutningen om den nye rammeaftale om forbindelserne mellem Parlamentet og Kommissionen. Aftalens ordlyd er gjort tilgængelig for Dem. Det er et meget vigtigt stykke lovgivning, som vil afgøre, hvordan de to institutioner skal arbejde sammen i næste parlamentsperiode.

Onsdag har vi endnu en vigtig forhandling om aftalen mellem EU og USA om behandling og overførsel af finansielle betalingsdata fra EU til USA til brug for programmet til sporing af finansiering af terrorisme. Jeg har selv forsædet under denne forhandling. Parlamentet tillægger det usædvanligt stor betydning at sikre den rette persondatabeskyttelse. Vi blev valgt direkte af vores borgere, og vi har et ansvar over for dem, men på den anden side forstår vi betydningen af SWIFT-aftalen. Disse prioriteter bør tages i betragtning af alle Parlamentets medlemmer, når denne vigtige og ansvarsfulde beslutning skal træffes. Afstemningen finder sted torsdag. Jeg kan ikke være til stede under afstemningen, fordi jeg skal til Det Europæiske Råds møde i Bruxelles.

Jeg vil også gerne informere Dem om noget andet.

Den herre, der sidder til højre for mig (*David Harley*), påbegynder sin sidste mødeperiode efter 35 år i Parlamentet.

(*Bifald*)

Pensionssystemet fungerer, men sommetider bryder vi os ikke om det, fordi vi mister en så ansvarlig kollega, som har hjulpet os med at være mere effektive i Parlamentet i så mange år – vi mister Dem, hr. David Harley.

Held og lykke i de kommende år. Jeg håber, De vil være til stede ved vores møder fra tid til anden for at se, hvordan vi arbejder, og måske give os nogle råd i fremtiden. Mange tak for Deres indsats.

(*Bifald*)

3. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

4. Udvalgenes sammensætning: se protokollen

5. Bortfaldne skriftlige erklæringer: se protokollen

6. Andragender: se protokollen

7. Mundtlige forespørgsler og skriftlige erklæringer (modtagne dokumenter): se protokollen

8. Tekster til aftaler sendt af Rådet: se protokollen

9. Kommissionens reaktion på Parlamentets beslutninger: se protokollen

10. Afgørelser vedrørende forskellige dokumenter: se protokollen

11. Modtagne dokumenter: se protokollen

12. Arbejdsplan

Formanden. – Det endelige dagsordensforslag, der blev udarbejdet torsdag den 4. februar 2010 af Formandskonferencen i henhold til forretningsordenens artikel 137, er blevet omdelt. Der er foreslået følgende ændringer:

Mandag:

Ingen ændringer.

Tirsdag:

Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) har indsendt en anmodning om at få dagsordenen udvidet med Rådets og Kommissionens udtalelser om den vanskelige monetære og økonomiske situation i lande i euroområdet. Dette vedrører medlemsstater, som oplever finansielle vanskeligheder.

Corien Wortmann-Kool, for PPE-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Det er vigtigt for Parlamentet at drøfte den seneste udvikling i euroområdet og også de foranstaltninger, som Kommissionen træffer med hensyn til de lande i euroområdet, som er i farezonen.

Vi har set, at denne udvikling de seneste uger har haft en meget stor virkning på euroens kurs og har også medført turbulens på finansmarkederne. Derfor vil vi gerne forud for torsdagens uformelle topmøde se en udtalelse fra Rådet og Kommissionen om ikke kun de planer, der allerede er foreslået, men også de foranstaltninger, som man stadig kunne træffe for at genskabe tilliden til euroen så hurtigt som muligt.

Hannes Swoboda, for S&D-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne støtte forslaget kategorisk. Det er vigtigt, at vi drøfter dette emne og tager fat på de grundlæggende problemer uden at rode os ud i et partipolitisk slagsmål om, hvem der er skyld i krisen.

Jeg har to spørgsmål. Hvis for det første mine kolleger fra Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) er enige, bør vi indføje "sociale" i udtalelsens titel for at gøre det klart, at det er den sociale virkning af krisen i disse lande, der står på spil her

For det andet ønsker vi også at tale med Kommissionen, men vi ønsker at drøfte det med netop de kommissærer, som får ansvaret for emnet i fremtiden. Eftersom den nye Kommission endnu ikke er tiltrådt, bør vi bede Kommissionens formand om selv at være til stede ved denne forhandling eller at sende nogen, som får en post i den nye Kommissionen, f.eks. fru Almunia eller hr. Rehn. I denne vanskelige og vigtige forhandling ville det være fornuftigt at få en samtalepartner, som siden hen får det samme ansvarsområde i Kommissionen.

Formanden. – Hvis vi imødekommer denne anmodning og tilføjer punktet til dagsordenen, vil der være repræsentanter for Kommissionen til stede. Jeg vil tale med hr. Barroso om det. Er der nogen, der ønsker at udtale sig imod forslaget? Jeg kan ikke se nogen. Vi går over til afstemning. Hvem stemmer for anmodningen?

Corien Wortmann-Kool, for PPE-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Jeg vil gerne udtrykkeligt tilslutte mig hr. Swobodas forslag. Dette handler naturligvis om alle konsekvenserne, herunder de sociale konsekvenser.

(Parlamentet gav sin tilslutning)

Onsdag:

Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) har indsendt en anmodning om, at statusrapporterne for 2009 for Kroatien, Den tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Tyrkiet behandles under ét.

Ioannis Kasoulides, for PPE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Der er ganske rigtigt tale om tre beslutninger, som Udvalget om Udenrigsanliggender har vedtaget, og hvori de har undersøgt Kommissionens statusrapporter om udvidelse.

De kan derfor betragtes, undersøges og behandles under ét.

(Parlamentet gav sin tilslutning)

Onsdag:

Gruppen for Europæisk Frihed og Demokrati har indsendt en anmodning om at udvide dagsordenen med en mundtlig forespørgsel til Kommissionen om udenlandske ejendomsbesiddere i Spanien.

Marta Andreasen, for EFD-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg ved, at De havde en overfyldt dagsorden på formandskonferencens møde i sidste uge, og at der ikke var meget tid til at drøfte tilføjesen af dette emne til dagsordenen, men på plenarmødet i januar udtrykte forskellige medlemmer af politiske grupper som bekendt bekymring over de spørgsmål, der blev rejst i forespørgslen, om misbrug i forbindelse med udlændinges ejendom i Spanien. Onsdag aften er der lejlighed til, at Kommissionen kan besvare den.

Derfor opfordrer jeg vores kolleger til at støtte forslaget. På vegne af EFT-Gruppen vil jeg gerne foreslå en afstemning ved navneopråb. Hvis flertallet går ind for forslaget, vil jeg gerne foreslå endnu en afstemning ved navneopråb for at få forhandlingen afsluttet med en beslutning.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne udtale mig til støtte for fru Andreasens forslag, fordi mange af vores vælgere skriver til os om dette problem, og jeg synes, det er noget, Parlamentet bør drøfte.

Guy Verhofstadt, for ALDE-Gruppen. – (FR) Hr. formand! Jeg vil blot bemærke, at en meget antieuropæisk gruppe udnytter Parlamentet til at rejse dette spørgsmål. Det er en velkommen udvikling, men jeg er alligevel imod.

(Bifald)

(Parlamentet forkastede forslaget)

Gerard Batten (EFD). – (EN) Hr. formand! Hvis jeg må komme med en meget kort bemærkning til forretningsordenen. Min kollega derovre (*hr. Guy Verhofstadt*) kaldte os antieuropæiske. Det er ikke sandt. Vi er ikke anti-EU.

Formanden. – Det var ikke en bemærkning til forretningsordenen. Kom venligst ikke med bemærkninger til substansen i en sag, når vi er ved at fastlægge dagsordenen, og der ikke er afsat tid til sådan noget.

Torsdag:

Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre har indsendt et forslag om en forhandling om tilfælde af brud på menneskerettigheder, demokrati og retsstaten. Gruppen foreslog at udskifte forhandlingen om Madagaskar med en forhandling om dødsstraf, navnlig sagen om Mumia Abu-Jamal.

Sabine Lösing, for GUE/NGL-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Vi mener ikke, at punktet om Madagaskar er særlig vigtigt i dag. Vi vil derfor gerne bede om, at det pågældende tidsrum anvendes til at drøfte sagen om hr. Mumia Abu-Jamal, den afroamerikanske journalist, som blev fundet skyldig i mord på en politimand i 1982 efter en retssag, der byggede på indicier.

Mumia Abu-Jamal er blevet dødsdømt og har siddet på dødsgangen i 30 år. Hidtil er der ikke fundet nogen tilfredsstillende forklaring på omstændighederne ved mordet, og beviserne er aldrig rigtig blevet undersøgt ordentligt. I hvert fald er dødsdommen en af de klareste overtrædelser af menneskerettigheder, vi kender til. Selv om dødsdommen i denne retssag kunne være blevet konverteret til fængsel på livstid, afviste anklagemyndigheden denne mulighed i slutningen af januar. Hr. Abu-Jamals liv er nu i endnu større fare end nogensinde. Vi ønsker denne sag drøftet under plenarforhandlingerne, så vi kan beslutte, hvilke skridt der skal tages for at sikre, at hans dødsdom udsættes, og at Mumia Abu-Jamal får lejlighed til at bevise sin uskyld i en retfærdig rettergang.

Véronique De Keyser, for S&D-Gruppen. – (FR) Hr. formand! Jeg benægter ikke, at Mumia Abu-Jamals situation er kritisk, og at sagen så sandelig fortjener opmærksomhed. Men situationen på Madagaskar er ét stort kaos. Hele landet lider under et overgangsstyre, der blev ført ulovligt og fører landet ud i anarki.

Det er meget vanskeligt at sige, at den ene sag er bedre end den anden. Jeg mener, vi kan redde Madagaskar. De, hr. formand, kan endnu engang henvende Dem til USA og bede om udsættelse af dødsstraffen. Det vil hverken være første eller – desværre – sidste gang, det sker. På vegne af min gruppe afslår jeg under alle omstændigheder at trække den beslutning tilbage, som vi har udarbejdet om Madagaskar, hvor hele befolkningen også er i reel fare.

Formanden. – I henhold til Deres forslag vil jeg analysere problemet grundigt og afgive en udtalelse om det.

(Parlamentet forkastede forslaget)

(Parlamentet fastsatte arbejdsplanen)⁽¹⁾

13. Indlæg af et minuts varighed om politisk vigtige sager

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er indlæg af et minuts varighed om politisk vigtige sager.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Hr. formand! Den rumænske regering undersøger muligheden for at indføre en fastfoodafgift i håb om, at det lige så stille vil sænke antallet af borgere, især børn og unge, som vælger denne type mad, der har en yderst ødelæggende virkning for den menneskelige organisme på mellemlangt til langt sigt.

Afgifter kan forekomme at være en avanceret løsning i krisetider, men hvis en sådan foranstaltning gennemføres ordentligt, kan dens virkning få en opdragende virkning ud over selve afgiften. Det vil lære et stadigt stigende antal mennesker, at kosten er første skridt til at passe på sit helbred. Provenuet af disse afgifter bør alene tildeles programmer, der sigter på at informere offentligheden om ingredienser og stoffer, som kan være skadelige for dem.

Fedmeforårsagede sygdomme lægger et stigende pres på medlemsstaternes sundhedssystemer, og forbindelsen mellem fedme og fastfood er veldokumenteret. Fremme af sund kost bør blive en nøglepolitik i EU, og det

⁽¹⁾ Andre ændringer til arbejdsplanen: se protokollen

skal gerne være straks. Et EU-program med initiativer udformet af flere medlemsstater ville være velkomment og særdeles nyttigt. Det kunne bidrage til at gøre basismaden i EU sundere.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne omtale forsyningssikkerheden for råvarer, som landmænd og handlende i EU har brug for til produktionen, og som også efterspørges af producenter af foder og fødevarer. Et af de centrale emner og en af truslerne mod den europæiske forsyningskæde er manglen på en etableret, acceptabel og meget lav forekomst af gmo-sorter, som endnu ikke har fået en EU-godkendelse. I henhold til den nyeste forskning vil der inden 2015 være ca. 120 nye gmo-sorter, der dyrkes på globalt plan. Den manglende løsning vil bidrage til en stigning i priserne på foder og fødevarer og kan dermed bidrage til at udelukke mange europæiske landmænd fra markedet. Det nyeste eksempel er situationen fra juli sidste år, da spor af genmodificerede organismer blev fundet i nogle sojaforsyninger. Det fik en afgørende indvirkning på hele foder- og fødevarekæden, fordi Europa ikke kan dække efterspørgslen ved hjælp af den indre produktion og er tvunget til at importere 14 mio. tons sojabønner om året.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Hr. formand! Jeg vil gerne bede Dem eller Parlamentets formandskab om at fortælle Kommissionen, at jeg i forbindelse med mit arbejde har indsendt to skriftlige forespørgsler i løbet af et halvt år. I det første tilfælde modtog jeg svar med en betragtelig forsinkelse, og jeg har stadig ikke modtaget svar på min anden forespørgsel af 30. november. Jeg synes, det må være vigtigt at have en tilstrækkelig kommunikation og dialog mellem EU-institutionerne. Vær venlig at formidle dette, så mit arbejde ikke hindres, og jeg kan modtage de svar, jeg har krav på.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Hr. formand! Det er særdeles godt for EU endelig at have fået et ansigt, en udenrigsminister så at sige, i skikkelse af Cathy Ashton. Under høringen af hende sagde hun en enkelt sætning om Kina, hvis globale betydning vi ikke behøver at understrege her. Overraskende nok sagde ikke et eneste parlamentsmedlem, som har ret til at stille spørgsmål, noget som helst om Kina, selv om EU for nylig fik en lussing under topmødet i København, hvor Kina og USA nåede til enighed bag vores ryg. Det er lige så overraskende, at Rådet aldrig nogensinde har drøftet forholdet mellem EU og Kina. Jeg beder derfor formanden om at opfordre Rådet til at sætte det strategiske forhold mellem EU og Kina på sin dagsorden, mens Parlamentet i fremtiden bør behandle dette spørgsmål i henhold til Kinas vægt i verden.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Hr. formand! Den kommende Kommissions øverste prioritet må være at reducere de økonomiske forskelle mellem medlemsstaterne ved at etablere et tæt samarbejde på det finans- og pengepolitiske område.

Denne vilje til samarbejde har været tydelig lige siden starten på den økonomiske krise, og det er absolut nødvendigt, at der fortsat er vilje. Når det gælder koordinering på finansområdet, må der samtidig tages hensyn til, at EU rummer lande, hvis økonomi har en anderledes struktur. Faktisk er økonomien i visse medlemsstater kendetegnet ved større cykliske udsving, da de kræver en høj grad af offentlige investeringer, og deres vækstpotentiale overstiger de modne EU-økonomiers.

Stabilitets- og vækstpacten og den aktuelle procedure for optagelse i euroområdet bør derfor omfatte en fleksibilitetsbestemmelse, der gør det muligt at analysere offentlige udgifter gennem en fuld økonomisk cyklus, så medlemsstaterne kan investere, når det er nødvendigt. Det kunne sikre, at hver medlemsstat udvikler sig i overensstemmelse med det økonomiske stadium, den befinder sig på.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Hr. formand! Vi har været vidne til et hidtil uset og koordineret angreb gennem de seneste dage på økonomien i landene i euroområdet, hvor spændet til statsobligationerne i bestemte lande som Grækenland, Portugal og Spanien er røget helt ud af skalaen.

Tydeligvis bliver disse lande brugt til at slå til mod den økonomiske samhørighed i euroområdet generelt og mod euroen specielt. De selvsamme mekanismer, som skabte den globale kreditkrise, rotter sig nu skamløst sammen på bekostning af lande, som står over for de største finansielle problemer.

Derfor kan det for Europa ikke kun være et spørgsmål om at evaluere de foranstaltninger, som træffes for at bekæmpe underskud. Det reelle spørgsmål må være, om vi agter at træffe solidaritetsforanstaltninger på EU-plan ved at beskytte euroområdet og euroen, og om vi i sidste ende vil beslutte at vedtage politikker, der understøtter grundlæggende økonomisk samhørighed frem for alene pengepolitisk samhørighed.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Hr. formand! Siden årets begyndelse har EU's svovldirektiv sat en grænse på 0,1 % for svovlindholdet i brændstof i fartøjer, der anløber havne, og fartøjer, der besejler indre vandveje. Fra et miljøsynspunkt er det godt. Det er vigtigt, at især skibsfarten også bliver mere miljøvenlig.

I øjeblikket anvender de fleste søgående passager- og fragtskibe svær brændselsolie. I Østersøen har vi allerede i mange år brugt såkaldt LS HFO, som er svær brændselsolie med et lavt svovlindhold på 0,5 %, med henblik på at beskytte miljøet. Et lavt svovlindhold i rum sø vurderes ikke at være et miljøproblem, fordi hovedformålet har været at nedsætte forureningen i byerne. Det er derfor den retning, jeg mener, at EU skal tage i dette spørgsmål – nemlig at tilskynde til anvendelse af svær brændselsolie med lavt svovlindhold.

Den udfordring, vi står over for, er, at IMO i Marpolkonventionen anbefaler en grænse på 0,1 % for alle fartøjer i Østersøen med virkning fra 2015, hvilket kan få ødelæggende konsekvenser for Østersøen. Jeg vil derfor gerne minde medlemmerne om det og opfordre folk til ikke ...

(Formanden afbrød taleren)

Chris Davies (ALDE). – (EN) Hr. formand! Sommetider gør kollegerne her i Parlamentet livet meget svært for Parlamentets tilhængere. Præsidiets har anbefalet udgifter til ansættelse af 150 nye medarbejdere i Parlamentet og de politiske grupper for at overholde kravene i Lissabontraktaten – en massiv stigning i udgifterne på et tidspunkt, hvor så mange af vores borgere oplever nedskæringer i den offentlige service og stigninger i skatter og afgifter.

Jeg har i over 10 år befattet mig med lovgivning efter den fælles beslutningsprocedure. Jeg mener ikke, vi har brug for så mange medarbejdere. Jeg mener, vi kan blande kortene og bruge vores personale mere effektivt uden at øge budgettet.

Alle vi, der driver et råd – eller sågar en regering – ved, at vi sommetider må nøjes med de midler, vi nu engang har. Vi bør ikke foretage os ting, vi ikke kan stå inde for. Vi bør altid spørge, om vi kan rejse os på et offentligt møde og forklare, hvad vi gør for vores borgere. Det mener jeg ikke, vi vil kunne i dette tilfælde.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Hr. formand! Svaret på spørgsmålet om energiforsyningsikkerhed i EU er at diversificere gasforsyningen. At gøre os selv afhængige af forsyninger fra en enkelt kilde vil på langt sigt forrykke balancen ikke blot med hensyn til energiforsyningsikkerhed, men også økonomisk. Ingen i Europa forstår dette bedre end de tidligere kommunistlande, som stadig er under indflydelse, enorm indflydelse, af Rusland. Den nordlige gasrørledning vil lukke af for muligheden for at diversificere og begrænse udviklingsmulighederne for de baltiske havne og særligt for en ny diversificeret kilde til gasforsyning til Europa, nemlig Świnoujście Gas Terminal. Endvidere er der også et økologisk aspekt ved den ugunstige virkning af anlæggelsen af gasrørledningen. Sidste års rapport viser utvetydigt, at den nordlige gasrørledning ville få en negative virkning. Jeg opfordrer Kommissionen til at undersøge sagen igen.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Hr. formand! Jeg spekulerer på, hvilke skridt EU vil tage for at sikre, at alle medlemsstater overholder asylretten og menneskerettighederne for de mennesker, der kommer fra Middelhavets sydlige kyster.

Mange af dem ankommer i spinkle fartøjer, og flere tusinde afrikanere drukner, uden at nogen protesterer. Er Rådet og Kommissionen virkelig opmærksomme på disse problemer, der vedrører såvel menneskerettigheder som humanitær bistand?

Hr. Moratinos udtalelser om styrkelse af sikkerhedsstrategien og de ekstra midler, som Rådet for nylig tildelte Frontex, beroliger mig ikke ligefrem i den henseende.

Det er op til os i Parlamentet at handle for at bringe vores handlinger i overensstemmelse med vores værdier. Det haster, for der står liv på spil.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Hr. formand! I de seneste uger har der været ført forhandlinger som led i den nyeste fase af fredsprocessen i Nordirland. De politiske partier og den britiske og irske regering deltog i disse forhandlinger. De var især til stede for at sikre overførslen af politimæssige beføjelser fra Parlamentet i London til Nordirlands Parlament i Belfast. De drøftede også andre vigtige emner.

Jeg er glad for, at disse forhandlinger endelig er mundet ud i en aftale mellem parterne, og jeg er sikker på, at Europa-Parlamentet også hilser dette fremskridt velkomment. Jeg håber, at vi nu kan gå videre med andre forpligtelser, som endnu ikke er aftalt eller opfyldt. Det vil bringe os tættere på stabile politiske institutioner, som vil fungere på basis af lighed, magtdeling og gensidig respekt.

Paul Nuttall (EFD). – (EN) Hr. formand! Jeg anmodede om denne taletid på et minut for at understrege den forfærdelige virkning, som skraldindsamling hver anden uge har på lokalsamfundene i min valgkreds i det nordvestlige England.

Tag f.eks. min hjemby Bootle, hvor mange familier bor i rækkehuse uden forhaver og kun lidt plads bag huset. Det er skørt, at de er tvunget til at sætte deres skrald ud hver fjortende dag.

Det har naturligvis givet sig udslag i bunker af skidt, fordi der ikke er plads til at opbevare det. Hvis vi får en varm sommer, kan man være sikker på, at det vil medføre flere skadedyr, som igen betyder en risiko for folkesundheden.

Men hvorfor fortæller jeg Parlamentet om det? Jo, fordi skraldindsamling hver anden uge er det direkte resultat af EU's deponeringsdirektiv, som fik opbakning her i Parlamentet fra det britiske Labour og de konservative. Jeg håber selv, at et stort antal britiske vælgere husker det, når de går til stemmeurnerne ved valget senere i år.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Hr. formand! Om to dage skal vi drøfte spørgsmålet om kropsscannere. Under forhandlingerne vil vi behandle spørgsmålet om sikkerhed i lufthavnene, dvs. vores tilgang til lufthavnssikkerhed i EU. EU har været kendt for fra tid til anden at vedtage uigennemtænkt lovgivning baseret på enten påståede eller sommetider reelle terrortrusler. Dette øger ikke sikkerheden i lufthavnene. Til gengæld afføder det stadig mere besværlige og latterlige tiltag.

Hvis man f.eks. ser på situationen på banegårde, er den grundlæggende den samme som i en lufthavn. Generelt anvendes der ikke sikkerhedsforanstaltninger på banegårde, i hvert fald ikke i europæisk og nationale trafik. Det afføder så spørgsmålet om, hvorvidt vores bekymringer om sikkerhed i lufthavne måske er overdrevet. Omsiggribende bureaukrati og en stadig strøm af sikkerhedskrav bidrager ikke til sikkerheden, men kun til at genere flypassagererne.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Hr. formand! Som De sagde, skal vi stemme om udnævnelsen af den nye Kommission. Det er ganske rigtigt, som De sagde, et meget betydningsfuldt øjeblik, et øjeblik forbundet med mange forhåbninger, ikke blot hos parlamentsmedlemmerne og Europas regeringer, men først og fremmest hos EU's borgere. I denne sammenhæng er dannelsen af en fælles EU-udenrigspolitik af særlig betydning, og dermed er Baroness Ashtons udfordringer desto større.

Der er to nye udfordringer. Den første er, som formanden nævnte, Ukraine. Uanset resultaterne af valget må vi formulere og konsekvent gennemføre en ny politik over for Ukraine, en EU-politik for at gøre det muligt for landet at blive medlem af EU engang i fremtiden. Den anden angår imidlertid Belarus. Jeg vil gerne bekendtgøre, at der for adskillige år siden desværre blev begået et andet brud på menneskerettighederne i Belarus. Det belarussiske politi trængte ind i det polske hus i Iwieniec og hindrede sammenslutningen af polakker i Belarus i dens virke.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Hr. formand! I december indgik EU og Kongeriget Marokko en aftale om at liberalisere handelen med landbrugsvarer. Desværre er de eneste oplysninger, vi har om aftalens indhold, hentet fra medierne.

Denne information antyder en forøgelse af kvoten for tomater importeret til EU, og det er noget, vi kategorisk har afvist, idet Kongeriget Marokko gentagne gange har undladt at opfylde sine forpligtelser over for EU. Kommissionen nægter at indrømme, at denne situation eksisterer, trods det at OLAF har indrømmet det.

Vi kan ikke tillade Kommissionen at fortsætte med at vende det døve øre til og se stort på producenteres behov på De Kanariske Øer og i Andalusien, Murcia og Alicante. Vi opfordrer derfor indtrængende til, at aftaler overholdes, og at man er mere opmærksom på plantesundhedskontrol. Endvidere bør tidsplanen for marokkansk eksport gøres mere fleksibel, så den kan spredes over hele året.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Hr. formand! Jeg vil gerne benytte lejligheden til at fordømme det, der foregår for øjeblikket i Portugal, hvor det står klart, at medierne har afdækket den plan, som regeringen har lagt for at kontrollere aviser, tv- og radiostationer, hvilket sætter ytringsfriheden på spil. I denne uge blev en avisklumme af den meget kendte journalist Mário Crespo censureret på foranledning – eller tilsyneladende på foranledning – af premierministeren.

I den forbindelse må premierminister José Sócrates nu tilbyde den portugisiske avis O País en ordentlig redegørelse og forklare, at han ikke kontrollerer, indskrænker eller censurerer ytringsfriheden i Portugal.

Ved at handle på denne måde er Portugal ikke længere nogen retsstat, men en stat, der regeres efter formelle love, hvor premierministeren begrænser sig til formaliteter, procedurer og bureaukrati og ikke ønsker at give ordentlige forklaringer.

Vi ønsker, at Portugal skal være en stat, der regeres efter materiel ret.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Hr. formand! Den 27. januar kl. 2 om natten sprængte en gasekspllosion det historiske centrum i Liège i luften. Jeg befandt mig der sammen med mine kolleger fra byrådet, og det var et mirakel, at vi overlevede. Men 14 mennesker omkom ved eksplosionen. Der er masser af sårede og 500 hjemløse.

Jeg vil gerne ære ikke blot ofrene og deres familier, men også det usædvanlige mod, som brandfolkene og alle redningsfolk udviste. I den forbindelse vil jeg gerne minde alle her om, at der stadig mangler en fælles statut for brandfolk i hele EU, og at brandbekæmpelse i mit eget såvel som i andre lande stadig ikke betragtes som en farlig beskæftigelse. Jeg efterlyser en europæisk statut for brandfolk, da de i mange tilfælde tilkaldes til tjeneste på tværs af grænserne.

Formanden. – Mange tak for Deres udtalelse og for at henlede vores opmærksomhed på den tragedie, der fandt sted tæt på os her i Belgien. Det er sandelig en tragisk historie. Tak for det. Vi vil gerne udtrykke vores dybeste medfølelse med alle, der har lidt som følge af tragedien, og med deres familie.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Formålet med min tale er at påpege alvoren af den afindustrialiseringsproces, der påvirker en række af Siciliens industriområder, navnlig bilcentret i Termini Imerese, som FIAT-koncernen ejer, og Gela petrokemiske center, der tilhører ENI-gruppen. Termini Imerese lider under konkurrencen fra lavtlønsområderne i visse EU-lande, mens Gela lider under konkurrencen fra Asien.

Med hensyn til den alvorlige afindustrialiseringsproces, der foregår rundt om i EU, hævder jeg, at det nu er på tide at genoverveje den ikkeinterventionspolitik, som Kommissionen hidtil har ført, og at begynde at igangsætte et sæt vigtige, strategiske tiltag til støtte for europæisk industri. Opfordringen er primært henvendt til Kommissionen og kommissæren for erhvervsliv og iværksætterier hr. Tajani.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Hr. formand! Torsdag i sidste uge vedtog parlamentet i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien en erklæring om støtte til Europa-Parlamentets beslutning om Srebrenica, som vi vedtog med overvældende flertal for et år siden.

I denne beslutning ærede vi alle ofre på alle sider af alle krige i 1990'erne, ikke kun ofrene for folkemordet i Srebrenica. Parlamentet i Skopje er det tredje på det vestlige Balkan, der har ratificeret og vedtaget beslutningen. Det skete med 70 stemmer for og kun én imod. Et sådant flertal og en sådan enighed fortjener respekt og anerkendelse også her fra Parlamentet.

Selv om Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien på ingen måde var involveret i denne tragiske begivenhed, er deres rungende svar en solidaritetshandling og en civiliseret gestus, som fortjener respekt og beundring. Parlamentet i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien har med sin beslutning udtrykt respekt for alle ofrene og sendt et budskab om, at vi alle deler ansvaret for at bygge en bedre og lysere fremtid for alle lande på Vestbalkan. Det er et fremskridt i den rigtige retning, en udstrakt hånd til alle nabolande om forsoning og et eksempel til efterfølgelse for alle lande i regionen.

Som en af deltagerne i udarbejdelsen af denne beslutning ønsker jeg at lykønske medlemmerne af parlamentet i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien med deres politiske mod og deres bidrag til forsoning i regionen.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Hr. formand! Jeg vil gerne påpege, at mens nogle lande befinder sig i recession i disse økonomiske krisetider, er der andre lande som f.eks. Grækenland, der bliver nødt til at løse nogle problemer med ligestilling mellem kønnene, fordi krisen rammer kvinder hårdere end mænd.

Der er gjort en stor indsats gennem de seneste år, og der er vedtaget love i Europa, som giver visse lettelser og specifikke redskaber på området. Men EU-direktiver om ligebehandling for mænd og kvinder bliver ikke omsat i national ret.

Uanset indsatsen skal vi derfor have bygget bro over kløften mellem kønnene, fordi kvinderne tjener 17 % mindre end mændene og støder på særlige former for diskrimination på arbejdsmarkedet. Jeg vil gerne understrege, at enhver regulering eller ændring af forsikrings- eller arbejdsmarkedsspørgsmål skal ledsages af nye sociale infrastrukturer.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Hr. formand! Tak, fordi jeg får lejlighed til at tale, for jeg vil gerne omtale en vigtig sag i forbindelse med omkostningerne ved klimapolitikken.

EU planlægger en sammenhængende klimapolitik. Men det betyder meget, at denne politik har en overvældende indflydelse på medlemsstaternes økonomi. Når man tager de strukturelle forskelle mellem de forskellige medlemsstaters økonomi i betragtning, står det mere og mere klart, at de enkelte medlemsstater skal bære meget forskellige omkostninger ved gennemførelsen af strategien. Samtidig er det et faktum, at nye medlemsstater så rigeligt opfyldte deres forpligtelser til at reducere drivhusgasudledningerne i henhold til Kyoto-protokollen. I Polen reducerede vi med næsten 30 % sammenlignet med de 6 %, som var kravet, mens de 15 gamle EU-lande kun nåede op på 1 % trods det, at de havde forpligtet sig til en reduktion på 6 %. I denne forbindelse skal Kommissionen i alt, hvad den gør, tage hensyn til de differentierede omkostninger ved tilpasning af økonomien i de forskellige medlemsstater – omkostninger, som forskellige medlemsstater har afholdt hidtil til reduktion af drivhusgasudledninger i henhold til Kyoto-protokollen – og den skal også sætte en stopper for de ændringer, der kan ødelægge balancen mellem medlemsstaterne.

(Formanden afbrød taleren)

Joe Higgins (GUE/NGL). – (GA) Hr. formand! Den irske regering skal nu opkræve moms på op til 21 % på offentlige tjenesteydelser, som de lokale myndigheder leverer, f.eks. renovation og genvinding. EU tvinger den irske regering til at anvende disse nye afgifter. De vil øge byrden for den almindelige arbejdende befolkning og for fattige, som allerede betaler dyrt for den kapitalistiske krise i Irland. Regeringen agter også at lægge nye vandafgifter på boligejere i størrelsesordenen 500 til 1 000 EUR om året. Det ville være endnu et forfærdeligt slag mod den arbejdende befolknings levestandard. Desuden forbereder den en fremtidig privatisering af den offentlige vandforsyning. Jeg advarer hermed den irske regering og Kommissionen, som går ind for afgifter og privatisering, om, at det ikke vil blive accepteret, og at det vil blive mødt med massiv modstand og boykot fra græsrodshold. Det er endnu en økonomisk byrde, som Irlands arbejdende befolkning ikke vil bære.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Hr. formand! I morgen skal vi stemme om den nye Kommission og bliver dermed Europas Forenede Stater. Når denne procedure er afsluttet, bliver vi nødt til inden for rammerne af denne nye styreform at behandle spørgsmålet om en fælles udenrigspolitik, spørgsmålet om en fælles økonomisk politik, spørgsmålet om tættere bånd mellem EU's medlemmer og solidaritet samt spørgsmålet om programmering af Europas fremtid. En fremtid, hvor vi bliver nødt til at træde utrolig varsomt med hensyn til at udvide EU til at omfatte andre lande og, hvad vigtigere er, med hensyn til indvandring, som er et kæmpeproblem for Europas fremtid, og som efter min mening ikke blot burde håndteres inden for rammerne af de nationale regeringer, men ligeledes i en fælles EU-politik.

Jeg anmoder derfor Kommissionen og Parlamentet om at være særlig opmærksom på dette spørgsmål.

Louis Bontes (NI). – (NL) Hr. formand! I lighed med Dem besøgte jeg Auschwitz for et par uger siden, og vi kom til at stå ansigt til ansigt med de rædsler, som fandt sted der. Prøv at forestille Dem min forbløffelse over et par dage senere at høre jøder blive dæmoniseret i afskyelige erklæringer på den palæstinensiske myndigheds officielle nyhedskanal.

Her er et par eksempler. "Jøder er Allahs og menneskehedens fjender. Profeten siger: Dræb jøderne". Disse erklæringer er ganske enkelt afskyelige, og efter min mening bør de få konsekvenser. En myndighed, hvis såkaldte offentlige tv-kanal citerer "Profeten", der opildner til mord på jøder, bør ikke modtage en øre, end ikke en rød reje, mere i udviklingsstøtte. Parlamentet bør slå lyd for, at kassen bliver smækket i, og bør udtrykke afsky over for denne praksis.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Hr. formand! Grønbogen om reformen af den fælles fiskeripolitik, som min azoriske kollega, Maria do Céu Patrão Neves, var ordfører for, giver en enestående mulighed for forhandlinger om en sektor, som spiller en væsentlig rolle med hensyn til stabiliseringen af den lokale udvikling i regionerne i den yderste periferi.

Madeira følger de igangværende drøftelser med særlig interesse og mener, at det er af afgørende betydning, at der bliver stillet forslag om en sondring mellem kystfiskeri og industrialiserede flåder, idet disse bør være omfattet af forskellige fiskeriordninger. Det er yderst vigtigt at støtte et princip om positiv forskelsbehandling, som medfører, at adgangen til territorialfarvand inden for den eksklusive økonomiske zone udelukkende begrænses til lokale kystfiskerflåder.

På Madeira er støtten til en modernisering af flåden af altafgørende betydning, og dette gælder også indførelsen af en forvaltningsmetode, som vil sikre bevarelsen af en lang række arter på lang sigt. Kun på denne måde vil vi være i stand til at undgå situationer, der er uberedygtige for den økonomiske, miljømæssige og sociale stabilitet.

Afslutningsvis vil vi kæmpe for en varig og tidssvarende støtte til fiskeriet i regionerne i den yderste periferi.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Hr. formand! Europa har et væld af mindretal, og etniske mindretal udgør en væsentlig del heraf. Da etniske mindretal blot udgør 8 % af EU's befolkning, bliver vi også nødt til at tage højde for indvandrermindretallene, der tegner sig for yderligere 6,5 %.

Inden de to seneste udvidelsesbølger skulle ansøgerlandene dokumentere, at de opfyldte kravene til mindretalsrettigheder. Politikkerne vedrørende og forholdet til mindretallene i de lande, der inden da var blevet medlem af EU, blev derimod ikke overvåget på nogen måde. Denne situation var fornuftsstridig.

I den senere tid er de slovenske etniske mindretal i Italien, Østrig og Ungarn kommet under stort pres som følge af nedskæringer i de bevillinger, der er øremærket aktiviteter vedrørende disse mindretal. Jeg opfordrer derfor de europæiske politikere til at begynde at tage mindretalsspørgsmål alvorligt på EU-plan. Den nye Lissabontraktat giver et retsgrundlag for sådanne tiltag. Jeg opfordrer ligeledes kraftigt Kommissionen til at udarbejde og fremlægge en plan med en beskrivelse af Kommissionens plan for gennemførelsen af disse bestemmelser i Lissabontraktaten, som beskytter mindretallene.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Hr. formand! Slovakiet trues af opførelsen af et megacasino, der vildledende kaldes Metropolis. Efter at Slovenien, Ungarn og Østrig afviste at udstede de nødvendige tilladelser, har de involverede koncerner nu rettet blikket mod Slovakiet for at presse deres forretningsplan igennem der. Det slovakiske parlament har udtrykt en negativ holdning, men afgørelsen er ikke endelig, og hasardprojektet kører videre.

Bygherren griber allerede til formildende omskrivninger og præsenterer projektet som et multicenter. Der tales om legepladser, et badeland og et conferencecenter, men megacasinoet nævnes ikke med så meget som et ord.

Hvilke hindringer kan EU opstille for at hindre hasardspil i medlemsstaterne? Hvordan beskytter EU de mest sårbare grupper? Det er ingen hemmelighed, at hasardspil går hånd i hånd med kriminalitet, vold, organiseret kriminalitet, prostitution og forskellige andre beslægtede aktiviteter. Jeg opfordrer medlemmerne og ligeledes de nationale sammenslutninger til at tilslutte sig de slovakiske borgeres protest og til også at underskrive den skriftlige erklæring og således bakke op om vores protest.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Hr. formand! Navnet Roşia Montană må efterhånden virke bekendt for både de europæiske institutioner og borgere. Det drejer sig om et område i Rumænien med historiske mindesmærker, som har fanget UNESCO's opmærksomhed, men som der nu er udsigt til bliver ødelagt. Anvendelsen af cyanid i forbindelse med minedrift truer med at tilintetgøre dette steds integritet og aktiver og lurer igen som en reel fare.

I de seneste uger har den rumænske regering været tilbøjelig til at hælde til den opfattelse, at ødelæggelsen af regionen kan anses for at være acceptabel, idet den har givet tilladelse til at indlede disse mineaktiviteter. Jeg bønfalder Parlamentet og Kommissionen om at overveje muligheden for at gribe ind på lederniveau i EU for at sætte en stopper for det, som utvivlsomt ville udvikle sig til en katastrofe for miljøet og for menneskeheden.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Hr. formand! Jeg ønsker at tale om energipolitikken. Som nævnt i et tidligere indlæg er det af altafgørende betydning for os alle, at den fremtidige energiforsyning bliver sikret, og for at løse dette problem skal vi se på en lang række teknologier, og dermed mener jeg ikke kun én, og ikke kun gas. Selvfølgelig vil vedvarende energi komme til at spille en rolle, uanset om vi her taler om vind-, biomasse- eller tidevandsenergi, men også atomenergi og opsamling og lagring af kulstof (CCS) skal tages i betragtning.

Jeg glæder mig derfor over de nylige initiativer fra Det Forenede Kongeriges regering. Den har for nylig fremlagt en række projekter, der omhandler nye teknologier inden for den vedvarende energi, men ligeledes atomenergi og CCS. Efter min mening vil disse politikker sikre energiforsyningen i Det Forenede Kongerige i fremtiden, og jeg kan sagtens se denne model anvendt i det øvrige Europa. Jeg mener så afgjort ikke, at vi skal lægge alle vores æg i én og samme kurv, for vi bliver nødt til at råde over en lang række teknologier. Jeg opfordrer kraftigt medlemmerne til at anvende dette princip fremover.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Efter den globale finanskrisens udbrud fremlagde Kommissionen en foranstaltning, som er det forslag, der drøftes i dag, for at styrke bekæmpelsen af skatteunddragelse. Dette forslag gør det muligt at øge gennemsigtigheden i alle medlemsstaternes skatteordninger ved at udveksle oplysninger om aktiver.

Det er en god foranstaltning, men vi må ikke glemme, at et flertal i det italienske parlament for et par måneder siden vedtog en bestemmelse om et skattely, der skjuler skattesnyderes identiteter og snyder EU-borgerne for momsindtægter.

Mens hele verden bekæmper de uvaner, der ligger til grund for ulovligheder, medfører nogle nationale love ikke desto mindre en krænkelse af ærlige borgeres værdighed. Dette er baggrunden for, at vi i samarbejde med andre medlemmer af partierne l'Italia dei Valori og Partito Democratico har indgivet en klage til Kommissionen.

Vi har fået at vide, at tjenestegrenene er i færd med at behandle vores bemærkninger. Jeg opfordrer derfor Kommissionen til at udvise mod og påtage sig ansvaret for at erklære det italienske skattely for ulovligt samt at gøre det muligt at beskatte disse kapitalbeløb.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne tage et emne op, der allerede er blevet nævnt. Dog vil jeg gerne tilføje noget til det, der er blevet sagt. I dette øjeblik, mens vi fører disse forhandlinger, bliver der foretaget en illegal ransagning i det polske hus i Iwieniec i Hviderusland, som er et af den polske sammenslutnings kontorer i Hviderusland. Denne handling er en af de mange undertrykkende handlinger, der udføres mod det polske mindretal i Hviderusland. Jeg ved, at De, hr. formand, allerede har grebet personligt ind i sagen om den meget høje bøde, som Angelika Borys var blevet pålagt, og jeg ønsker at takke Dem for Deres indgriben, for vi er virkelig forpligtet til at bistå denne organisation. Samtidig anmoder jeg indtrængende Dem, hr. formand, og ligeledes Rådet og Kommissionen om at fremsætte en erklæring så hurtigt som muligt og gribe ind over for krænkelse af menneskerettighederne i Hviderusland, som indebærer en krænkelse af polakernes rettigheder. Denne anmodning fremsætter jeg imidlertid hovedsagelig i lyset af krænkelse af borgernes rettigheder, altså menneskerettighederne, dvs. noget, som bør være væsentligt for os som parlamentsmedlemmer.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Hr. formand! I løbet af de seneste par uger har vi været vidne til en intensivering af en lumsk ideologisk kampagne vedrørende de foranstaltninger, som medlemsstaterne skal vedtage for at skabe balance i de offentlige finanser. Det er ikke et tilfælde, at mange af dem, der spiller en afgørende rolle i denne kampagne, er de samme, som er ansvarlige for den aktuelle økonomiske og samfundsmæssige krise. Som tidligere støtter de igen nye angreb på lønninger, social- og ansættelsesrettigheder samt på statens sociale funktioner.

Som svar på dette stormløb gik titusindvis af portugisere på gaden for at protestere og forlange lønstigninger, der vil genskabe den købekraft, som er gået tabt i løbet de seneste ti år, samt anstændige pensionsvilkår.

De offentlige regnskaber bør afstemmes med den økonomiske vækst, og der bør samtidig sættes en stopper for den alvorlige uretfærdighed med hensyn til formuefordelingen, som er det centrale element i denne krise. Den fremadskridende dynamik i arbejderkampen er i dag et tegn på håb og den mest konkrete grund til at tro på en bedre fremtid.

Godfrey Bloom (EFD). – (EN) Hr. formand! For et par uger siden havde min ærværdige kollega fra Yorkshire, Edward McMillan-Scott, inviteret formanden for Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) til denne forsamling og præsenterede ham som en nulevende legende og en genial klimavidenskabsguru, og jeg må indrømme, at jeg bestemt syntes, at han lignede en guru, men det viser sig, at han er en jernbanetekniker, der skriver pornografiske bøger. Det skal dertil siges, at jeg absolut intet har imod jernbaneteknikere. Nogle af mine nærmeste venner er jernbaneteknikere, og de læser uden tvivl pornografiske bøger, så det er ikke det, der er pointen, men det kan måske være en forklaring på, hvorfor IPCC har lukket så meget meningsløst vrøvl ud de seneste par år.

Ville det ikke være en god idé, at Kommissionen måske skrev til IPCC og foreslog, at de fik en ny formand, der måske var en smule mere velkvalificeret?

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Hr. formand! For et par minutter siden nævnte Anna Záborská de kæmpeinvesteringer, altså de forskellige hasardkasinoinvesteringer, som udlændinge også foretager i Ungarn, og som György Budaházy, der som bekendt er leder af den udenomsparlamentariske opposition, protesterede mod sammen med 12 medlemmer af den såkaldte Hunnia-oppositionsgruppe, der har været varetægtsfængslet i næsten et år. De har ikke ret til at få at vide, hvilke beviser der vil blive fremlagt mod dem. Desuden ser den dommer, der bliver ved med at forlænge varetægtsfængslingen, ikke nærmere på de belastende beviser, der foreligger mod dem som følge af besynderlige ungarske lovbestemmelser og i strid med "habeas corpus"-bestemmelserne. Jeg mener, at det er en skandale, at sådan noget kan ske i EU, og jeg protesterer igen for hundrede og syttende gang mod det.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Hr. formand! Jeg ønsker at tage et emne op, som jeg anser for at have enorm stor politisk betydning. Det vedrører de nationale parlamenter og deres samarbejde med Parlamentet i forbindelse med den indsats, der gøres i Europa i dag for at nå målet om økonomisk genopretning og finansiel stabilitet.

I takt med at finanskrisen aftager, bliver der overalt talt om nødvendigheden af at styrke euroen, om samhørighed i euroområdet og om økonomisk ulighed i EU samt om de solidaritetsmekanismer, der skal udvikles.

I denne forbindelse mener jeg, at en dialog mellem Parlamentet og de nationale parlamenter vil styrke vores fælles mål, vores fælles ansvar og den solidaritet, som vi bliver nødt til at vise på europæisk og nationalt plan for at sikre, at vi træffer de rigtige beslutninger og gennemfører de rigtige politikker. Disse politikker er ofte langsigtede, og dette kan være vanskeligt at formidle, især til de nationale politikere, der kommer til at betale den politiske pris på hjemmefronten.

Jeg mener, at vi kan tage initiativet ved at indlede denne dialog.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Hr. formand! Jeg henviser til det europæiske charter om rettighederne for ofrene for terrorisme.

Den 15. december slog Jacques Barrot til lyd for et europæisk charter om rettighederne for ofrene for terrorisme. Den 19. januar udtrykte Cecilia Malmström sig virkelig positivt om Jacques Barrots ord. På vegne af det spanske formandskab anførte den spanske indenrigsminister, Alfredo Pérez Rubalcaba, den 26. januar, at han støttede ofrene for terrorisme fuldt ud, og at Spanien ville gøre alt i sin magt i Kommissionen og Rådet for at bistå dem.

Vi glæder os over alt dette. Nu er det imidlertid ved at være tid til at omsætte ordene til handling, hvilket falder sammen med den 6. internationale kongres om ofrene for terrorisme, der afholdes i Salamanca den 11., 12. og 13. i denne måned. Jeg ønsker denne kongres alt mulig held og lykke med arbejdet. Vi skal fortsat opfordre til engagement inden for dette område og fremme det her fra Parlamentet.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Hr. formand! Min kollega, Véronique De Keyser, har haft mulighed for at erindre om tragedien i Liège den 27. januar. Naturligvis vil jeg ikke til at gentage det, hun sagde om ofrene og redningsmandskabet, som fortjener, at der bliver rejst en statue.

Det, som bekymrer mig, er at ejeren af den pågældende bygning ikke var forsikret. Jeg ønsker blot at henlede Kommissionens opmærksomhed på, at det før snakken om en obligatorisk brandforsikring for hver enkelt borger ville være nyttigt at tale om en obligatorisk civil erstatningsansvarsforsikring for skader, der måtte ske på tredjemand, og som i nogle tilfælde kan skyldes ond tro, men som frem for alt kan ske som følge af skødesløshed.

Efter min mening kunne Kommissionen fremsætte enten et forslag inden for f.eks. forbrugerbeskyttelsesområdet, hvor forbrugeren i dette tilfælde er lig med borgeren, eller et initiativ, der ligeledes kunne komme fra Parlamentet.

Jeg anmoder under alle omstændigheder de medlemmer, der kan tilslutte sig mit forslag på dette område, til at opfordre enhver borger til at tegne en civil erstatningsansvarsforsikring til dækning af eventuelle skader på tredjemand.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Gas Natural, der er et spansk holdingselskab, har indsendt et projekt, der omhandler onshoreforgasningsanlæg, der ville berøre Trieste-området, og som er blevet godkendt af det italienske miljøministerium.

Det tekniske råd vedrørende forgasningsanlægget i Trieste har fremhævet nogle væsentlige mangler. Efter det uformelle møde, der blev afholdt mellem Kommissionen, Italien og Slovenien den 26. januar 2010, gav Italiens faste repræsentant ved EU offentligt udtryk for spekulationer om, hvorvidt EU havde godkendt projektet, mens Sloveniens officielle udtalelse var, at de modstridende parter var blevet anmodet om at indgå en aftale.

I praksis vil det sandsynligvis være vanskeligt at indgå denne aftale som følge af den atypiske baggrund for spørgsmålet om forgasningsanlægget. Det har faktisk vist sig, at de organer, der var ansvarlige for at stille garantier og sørge for de sikkerhedsmæssige aspekter, har undladt opfyldt deres beskyttelsesforpligtelser. Der er blevet fremhævet væsentlige forsinkelser med hensyn til udarbejdelsen af eksterne nødplaner samt

med hensyn til kommunikationen med de offentlige organer og myndigheder, der var ansvarlige for håndteringen af nødsituationer, og det er ligeledes blevet understreget, at offentligheden ikke er blevet orienteret om adfærdskodeksen i forbindelse med risikoen for alvorlige ulykker, og at der ikke foreligger en objektiv vurdering af dominoeffekten af en eventuel ulykke på højriskindustrianlæg.

På denne baggrund mener vi, at dette er endnu et forsøg på at opføre et højriskoanlæg, velvidende at der absolut ikke er truffet beskyttelses- og sikkerhedsforanstaltninger.

Formanden. – Mine damer og herrer! Vi har forlænget den del af mødet, hvor indlæggene højst må have en varighed af ét minut, med 15 minutter.

FORSÆDE: Libor ROUČEK

Næstformand

14. Administrativt samarbejde på beskatningsområdet – Gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger – Fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig (ændring af direktiv 2006/112/EF) - Fremme af god politik og forvaltning på skatteområdet (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om de fire betænkninger om beskatning.

Det drejer sig om:

- betænkningen af Magdalena Alvarez om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (A7-0006/2010),
- betænkningen af Theodor Dumitru Stolojan om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger (A7-0002/2010),
- betænkningen af David Casa om en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser (A7-0008/2010),
- betænkningen af Leonardo Domenici om fremme af god politik og forvaltning på skatteområdet (A7-0007/2010).

Jeg giver ordet i fire minutter til ordfører Magdalena Alvarez.

Magdalena Álvarez, ordfører. – (ES) Hr. formand, mine damer og herrer! EU bygger på et solidaritetsforhold mellem medlemsstaterne. Et meget godt eksempel på denne solidaritet er så afgjort det administrative samarbejde på beskatningsområdet, der er et centralt element i EU's funktionsmåde. Kernen i dette samarbejde er loyalitet mellem medlemsstaterne og deres skattemyndigheder. Denne loyalitet omsættes i tillid, som indebærer, at parterne har tillid til hinanden og kommer til at se hinanden som allierede, der ikke vil tillade skattesnydere at søge tilflugt på deres område og fortsætte deres svindelvirksomhed der.

Skattesvig skader økonomien som helhed og har alvorlige konsekvenser for de nationale budgetter, da disse aktiviteter mindsker det økonomiske råderum og muligheden for at foretage investeringer. Endvidere krænkes princippet om skattelighed i forhold til de borgere, der overholder reglerne. Der bliver tale om illoyal konkurrence, hvilket sætter markedsvilkårene ud af kraft. Alle disse konsekvenser vækker især bekymring, da de seneste skøn lyder på, at skattesvig i EU årligt beløber sig til 200 mia. EUR. Hvis vi tager i betragtning, at dette tal svarer til det dobbelte af prisen på Kommissionens foreslåede økonomiske genopretningsplan, kan man danne sig et indtryk af beløbets størrelse.

Vi står derfor over for en stor udfordring, som vi bør håndtere på en håndfast måde. Der hersker ingen tvivl om, at det gældende direktiv udgjorde det første skridt på vejen. Desværre har den praktiske gennemførelse af direktivet ikke udmøntet sig i de ønskede resultater på trods af alle de gode hensigter, der er knæsat heri.

Nu er det på tide at gå et skridt videre og benytte os af nye instrumenter, således at beskatningsspørgsmål håndteres på linje med markedsintegration og -liberalisering. Jeg glæder mig derfor over kommissær László Kovács' forslag og ønsker at lykønske ham med det arbejde, han har udført i hele sin embedsperiode, og i dag navnlig med hensyn til dette nye forslag til direktiv.

Med dette forslag vil vi få mange flere effektive redskaber til at bekæmpe skattesvig og skatteunddragelse i Europa. Dette nye direktiv er et kvalitativt og kvantitativt spring fremad på dette område. Det udgør et kvantitativt spring fremad, da det indebærer nye forpligtelser, og kvalitativt udgør det en forbedring, da de nuværende forpligtelser udvides og gøres mere detaljerede. Anvendelsesområdet udvides fra udveksling af oplysninger på anmodning til automatisk udveksling.

Det tredje nye element er ophævelsen af bankhemmelighed. Som jeg ser det, er det den mest bemærkelsesværdige foranstaltning i forslaget, idet den gældende praksis med bankhemmelighed er den væsentligste hindring, som skattemyndighederne støder på. OECD har længe opfordret til, at bankhemmeligheden blev ophævet, og G20 har nu taget emnet op. Hvis dette blev gennemført, ville vi få et meget effektivt redskab, som ville kunne anvendes til at sætte en stopper for den uholdbare situation, som tilstedeværelsen af skattely i EU udgør.

Samme målsætning udtrykkes i den betænkning, der foreligger i dag. I denne betænkning sigter vi faktisk mod at øge effekten af Kommissionens forslag. Idéen er at forbedre det nye direktivs virkning og anvendelsesområde.

Jeg agter ikke at komme med en udtømmende kommentar, men vil fokusere på de væsentligste ændringsforslag. For det første udvides anvendelsesområdet, gennemførelsen af den automatiske udveksling af oplysninger styrkes, og med hensyn til bankhemmelighed foreslås det, at anvendelsesområdet udvides, således at det bliver i overensstemmelse med direktivets øvrige bestemmelser. Betænkningen indeholder ligeledes kompromisændringsforslag, nemlig dem, der vedrører automatisk udveksling af oplysninger, databeskyttelse og fortrolighed samt udveksling af oplysninger med tredjelande.

Afslutningsvis ønsker jeg at takke udvalgsmedlemmerne for deres indsats og deres samarbejdsvilje. Jeg bifalder deres holdning. Vi er et langt stykke hen ad vejen nået til enighed. Parlamentet udsender et klart signal om, at det er fast besluttet på at bekæmpe skattesvig og skatteunddragelse samt at styrke de vigtige EU-principper om loyalitet, gennemsigtighed og loyal konkurrence.

Theodor Dumitru Stolojan, ordfører. – (RO) Hr. formand! Den nylige finansielle og økonomiske krise har klart fremhævet nødvendigheden af at have sunde, bæredygtige offentlige finanser i hver enkelt medlemsstat. De medlemsstater, der har godt styr på deres offentlige finanser og en konjunkturudlignende finanspolitik, har været i stand til at give økonomiske incitamenter, som har bidraget til at få deres økonomier helskindet gennem krisen.

I min egenskab af ordfører glæder jeg mig i denne forbindelse over Kommissionens initiativ og Rådets forslag til direktiv om forbedring af den gensidige bistand indbyrdes mellem medlemsstaterne ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter og afgifter. Dette direktiv vil ikke blot bidrage til en øget effektivitet inden for dette område med hensyn til inddrivelse af fordringer, men vil ligeledes bidrage til en forbedring af det indre markedes funktion. Jeg ønsker at nævne, at forslaget til direktiv indeholder væsentlige forbedringer af en række vigtige aspekter i forbindelse med inddrivelsen af fordringer, nemlig udveksling af oplysninger mellem myndighederne, metoder til inddrivelse af fordringer samt Kommissionens krav om tilbagemeldinger med henblik på overvågning af en aktivitet i konstant vækst, hvilket afspejles i det antal sager, som medlemsstaterne behandler.

Der er blevet udarbejdet ændringsforslag. Jeg ønsker at takke alle de medlemmer, som har stillet disse ændringsforslag, hvormed direktivets anvendelsesområde er blevet nærmere defineret.

David Casa, ordfører. – (MT) Hr. formand! Efter min mening vil denne betænkning med al ønskelig tydelighed illustrere EU's effektivitet i kraft af sine institutioner, når EU bliver stillet over for et problem, der kræver en hurtig og særlig håndtering.

Med hensyn til svig i forbindelse med forsvundne forhandlere skal vi efter min mening rette fokus mod de foranstaltninger, der skal træffes inden for rammerne af denne overgangsordning, og som er beregnet til at sætte en stopper for dem, der misbruger de europæiske momsordninger. Som jeg allerede har nævnt, betegnes denne type svig "svig i forbindelse med forsvundne forhandlere". I de mest alvorlige tilfælde kaldes denne form for svindel for "momskarruseller", der er en strafbar handling, som udføres af eksperter og professionelle svindlere.

Af nylige undersøgelser fremgår det, at denne type svindel tegner sig for ca. 24 % af alle former for momsrelateret svindel. Måden, det foregår på, er, at en person udbyder en tjeneste eller sælger en vare og

modtager momsbeløbet fra en køber i Fællesskabet, hvorefter dette beløb bogstavelig talt forsvinder, uden at disse svindlere og disse kriminelle personer afregner momsbeløbet til statskassen.

Denne form for svindel kaldes derfor "karruselmodellen", da momsbeløbet gang på gang forsvinder fra de lande, hvor denne type handelstransaktioner gennemføres. Med Kommissionens forslag bliver det således muligt at fjerne denne risiko, som man løber, når der gennemføres handler inden for Fællesskabet. Vi skal sikre, at vi ikke øger bureaukratiet og lader den ærlige forretningsmand lide under virkningerne. Vi var også påpasselige med ikke at anvende denne overgangsforanstaltning på en lang række produkter, men derimod kun på dem, der kan kontrolleres og vurderes.

Ordningen med handel med emissioner bør nævnes, da den ændres som følge af dette forslag fra Kommissionen. Vi anfører, at der som følge af sårbarheden af ordningen med handel med kvoter er blevet gennemført en anden ændring, hvorefter det bestemmes, at når en medlemsstat beslutter, at den er klar til at indføre denne ordning, skal ordningen for omvendt betalingspligt gøres obligatorisk for alle betalinger vedrørende drivhusgasemissioner, da det er altafgørende at sikre koordinering og en omgående indsats fra alle medlemsstaternes side.

På nuværende tidspunkt og indtil 2012 er omkring 90-95 % af kreditterne tildelt dem, der skaber den største mængde emissioner. Kreditterne udstedes af medlemsstaternes regeringer, og mellem 5 og 10 % af dem bortauktioneres. Fra 2013 og derefter vil hovedparten af disse kreditter blive bortauktioneret, og inden denne ordning fastlægges og gennemføres, er vi derfor nødt til at sikre, at markedet beskyttes mod dem, der forsøger at misbruge ordningen.

Jeg mener, at dette bør bane vejen for en mere pålidelig ordning, når man tager enigheden i Økonomi- og Valutaudvalget i betragtning, navnlig med hensyn til de kompromiser, det lykkedes mig at opnå i samarbejde med socialdemokraterne, de liberale og alle de politiske grupper. Med vedtagelsen af min betænkning vil vi således for alvor kunne tage fat på bekæmpelsen af svig og vil opnå et bedre resultat i spørgsmål vedrørende momsordningen i EU.

Leonardo Domenici, ordfører. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Selv om spørgsmålet om en god skattelovgivning altid har været af stor betydning, er det blevet endnu mere relevant og væsentligt efter den omfattende økonomiske og finansielle krise, der indtraf for to år siden. Spørgsmålet er blevet drøftet og drøftes fortsat på de europæiske og internationale topmøder, G20, og navnlig når disse møder omhandler bekæmpelsen af skatteunddragelse og skattely.

Alt dette er væsentligt. Det er et tegn på engagement og viljestyrke, men vi bør ikke narre os selv til at tro, at en bekendtgørelse er tilstrækkelig. Det, der er nødvendigt, er en effektiv og vedvarende politik. Der er stadig mange problemer, som vi mangler at løse. Det er virkelig stadig alt for nemt at købe eller oprette et skuffeselskab for at undgå at blive beskattet. En hurtig søgning på internettet viser, at der er tusindvis af websteder, hvor virksomheder udbydes til salg, også i EU-lande. Ofte er alt, hvad du behøver at gøre, at sende en e-mail og vedhæfte en fotokopi af et indskannet pas for at oprette et selskab. Vi bliver nødt til at sætte en stopper for den praksis, der gør det muligt at oprette fiktive juridiske enheder med henblik på skatteunddragelse.

Den betænkning, som jeg fremlægger, er baseret på Kommissionens meddelelse af 28. april 2009 om fremme af god politik og forvaltning på skatteområdet. Betænkningen giver anledning til fremlæggelse af konkrete forslag og forudsætter et stærkt engagement fra Kommissionen og Rådet, således at disse forslag kan gennemføres. Bekæmpelsen af skattely, skatteunddragelse og ulovlig kapitalflugt skal anses for prioriteringer i EU.

Altså skal vi fremme princippet om god politik og forvaltning, der er baseret på gennemsigtighed, udveksling af oplysninger, grænseoverskridende samarbejde og fair konkurrence på skatteområdet. Pointen er, at vi har behov for et tættere skattesamarbejde og en øget interaktion på skatteområdet i EU.

Det overordnede mål, som vi skal sætte os for at nå, er en automatisk udveksling af oplysninger på globalt og multilateralt plan, men denne skal naturligvis sættes i gang i EU først. Som allerede nævnt af Magdalena Alvarez skal vi afskaffe bankhemmelighed i EU's medlemsstater fuldstændigt, og hurtigt sætte en stopper for den midlertidige undtagelse, der gør det muligt at anvende en kildekat, som ofte gøres til genstand for unddragelse eller undervurdering, i stedet for udveksling af oplysninger.

Jeg vil ikke dvæle ved de håndgribelige forslag i betænkningen. Jeg vil imidlertid understrege, at det især er nødvendigt at udvide anvendelsesområdet for direktivet om indtægter fra opsparing fra 2003, at bekæmpe momssvindel, at oprette et offentligt EU-register med angivelse af de navne på personer og virksomheder,

der har oprettet selskaber eller konti i skattely, samt på ny at sætte skub i skatteharmoniseringsprojekter, idet det første projekt skal være det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag.

EU skal ligeledes begrænse sig til at udsende et enkelt budskab internationalt og kæmpe for en forbedring af OECD's standarder for at opnå en automatisk udveksling af oplysninger i stedet for en udveksling på anmodning.

Efter også at have lyttet til indlæggene om de øvrige betænkninger, László Kovács, har vi ligeledes brug for et stærkt engagement fra Kommissionens side, og nu er det ligeledes nødvendigt at fremhæve disse prioriteringer over for den nye Kommissionen i forbindelse med overdragelsen. Som Parlament er vi berettiget til at opfordre Rådet og Kommissionen til at redegøre for deres arbejde.

Jeg takker udvalgsmedlemmerne og især skyggeordførerne for deres bidrag til dette stykke arbejde, som jeg håber, at Parlamentet vedtager.

László Kovács, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand, mine damer og herrer! Det er mig en glæde at drøfte skatteområdet med Dem i dag, som er den sidste dag i min embedsperiode som kommissær for beskatning og toldunion.

Først og fremmest ønsker jeg at takke Parlamentet og navnlig Økonomi- og Valutaudvalget for den støtte, som Kommissionen og jeg selv har fået i løbet af de seneste fem år til hovedparten af, hvis ikke alle, de forslag på skatteområdet, som vi har fremlagt.

De skattepolitiske spørgsmål, som De drøfter for øjeblikket, er af stor betydning for opnåelsen af Kommissionens målsætning om en bedre håndtering af skattesvig og skatteunddragelse, som hvert år ender med et tab på mellem 200 mia. EUR og 250 mia. EUR på EU-plan. Vi sigter ligeledes mod at øge gennemsigtigheden og opnå et tættere samarbejde.

Jeg vil gerne rette en særlig tak til Leonardo Domenici, Magdalena Alvarez, Theodor Dumitru Stolojan og David Casa for deres konstruktive behandling af disse skattemæssige initiativer. Jeg glæder mig meget over, at det centrale budskab i betænkningerne er støtte til Kommissionens initiativer. Jeg er enig i tilskyndelsen i betænkningerne til en øget indsats med hensyn til, for det første, god politik og forvaltning på skatteområdet i og uden for EU og, for det andet, administrativt samarbejde på skatteområdet og, for det tredje, gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter og afgifter samt, for det fjerde, bekæmpelsen af momssvindler, herunder især momskarruseller.

For så vidt angår god politik og forvaltning på skatteområdet, er formålet med Kommissionens politik at fremme principperne om gennemsigtighed, udveksling af oplysninger og fair skattekonkurrence på verdensplan. Kommissionen vedtog meddelelsen i april 2009 med henblik på at fremme disse principper for at bekæmpe grænseoverskridende skattesvig og -unddragelse såvel i og uden for EU samt for at få fastlagt ens spilleregler.

Kommissionen har fremlagt adskillige forslag for at forbedre politikkerne og forvaltningen i EU. Forhandlingerne om disse forslag fortsætter, men jeg håber, at forslagene snart bliver vedtaget, og at dette vil styrke vores argumenter for, hvorfor andre jurisdiktioner bør tage tilsvarende skridt.

Kommissionen er af den faste overbevisning, at en udbygning af de økonomiske relationer mellem EU og dets partnerjurisdiktioner til enhver tid bør ledsages af tilsagn om overholdelse af principperne om god politik og forvaltning. Med udgangspunkt i Rådets konklusioner fra 2008 er målet at indføre en bestemmelse i relevante aftaler med tredjelande, hvorefter EU's partnere anerkender og giver tilsagn om selv at gennemføre principperne om god politik og forvaltning på skatteområdet.

Der skal navnlig fokuseres på udviklingslandene. Kommissionens tjenestegrene er i øjeblikket i færd med at udarbejde en meddelelse, som kommer til at omhandle god politik og forvaltning på skatteområdet med særlig fokus på udviklingssamarbejdet. Denne meddelelse vil komme til at handle om, hvilken rolle god politik og forvaltning på skatteområdet kan spille med hensyn til en øget mobilisering af udviklingslandenes ressourcer, herunder især gennem kapacitetsopbygning.

Jeg glæder mig over Deres støtte til en fuldstændig inddragelse af Kommissionen i arbejdet i OECD's verdensforums gennemgang, især med hensyn til kortlægningen af ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner, udviklingen af en proces for vurdering af overholdelse samt gennemførelsen af foranstaltninger til fremme af tilslutningen til standarderne. Kommissionen bør fortsat være en aktiv medspiller for at sikre, at alle partnere lever op til deres løfter.

Med hensyn til antallet af aftaler om udveksling af skatteoplysninger, og der er 12 aftaler, som et land skal indgå for at opnå status som samarbejdsvillig jurisdiktion, er Kommissionen enig i, at det er nødvendigt at revidere dette antal og tage kvalitative aspekter i betragtning som f.eks. først og fremmest, hvilken jurisdiktion aftalerne er blevet indgået med. For lige at skære det ud i pap kan jeg omformulere det således, at et skattely med 12 aftaler med andre skattely så afgjort ikke ville blive lukket ind.

Det andet aspekt omhandler en jurisdiktions vilje til fortsat at undertegne aftaler, selv efter kravene er opfyldt, og det tredje vedrører effektiviteten af gennemførelsen.

For så vidt angår Parlamentets anmodning om at undersøge en række muligheder for sanktioner og incitamenter til fremme af god politik og forvaltning på skatteområdet, er Kommissionen allerede i færd med at undersøge en række incitamenter til fremme af god politik og forvaltning på EU-plan såsom øget anvendelse af udviklingsbistand for at tilskynde visse tredjelande til at tage afstand fra unfair skattekonkurrence. Arbejdet med eventuelle sanktioner er knap så langt fremme, og i enhver EU-aktion skal der naturligvis tages højde for de enkelte medlemsstaters skattepolitikker.

Der er imidlertid to konkrete spørgsmål, som jeg ikke er helt enig med Dem i. Det ene vedrører de offentlige registre og afsløringen af oplysninger vedrørende investorer i skattely. Efter min mening skal der findes en balance mellem fortroligheden og jurisdiktionernes behov for at håndhæve skatte- og afgiftslovgivningen.

Selv om der ikke bør være grænser for udvekslingen begrundet i bankhemmelighed eller krav om renter på forbrugsskat, skal man respektere skatteydernes rettigheder og en strengt fortrolig behandling af de udvekslede oplysninger. Disse grænser skal overholdes, så måske er et offentligt register ikke den mest optimale løsning.

Det andet forbehold vedrører transfer pricing. De foreslår, at vi skifter til profitmetoden for bedre at kunne kortlægge ukorrekte transaktionsomkostninger og de hyppigste skatteunddragelsesmetoder. Selv om De har ret i, at en sammenligning af industrisektorens fortjeneste kan give et fingerpeg om, at noget er galt, mener jeg ikke, at denne ene indikator isoleret set er nok til endegyldigt at kortlægge upræcise transfer pricing-forhold og kan kun udgøre et element i en meget bredere risikovurdering af nøjagtigheden af de priser, der tages for transaktioner mellem en multinational virksomheds datterselskaber.

Profitmetoden kan accepteres, men kun hvis den giver samme resultat som transaktionsmetoderne. En direkte anvendelse af profitmetoden, der, som jeg læser det, er det, der foreslås i ændringsforslaget, ville ikke nødvendigvis give os et korrekt og objektivt svar.

Formålet med forslaget om et nyt direktiv om administrativt samarbejde på beskatningsområdet er at forbedre og ensrette alle metoder til udveksling af oplysninger og andre former for samarbejde mellem medlemsstaterne for bedre at kunne forebygge skattesvig og skatteunddragelse. I direktivet foreslås det især at ophæve bankhemmeligheden i forholdet mellem medlemsstaterne af hensyn til det administrative samarbejde. Jeg glæder mig meget over den konstruktive holdning og støtte til dette forslag, som Magdalena Alvarez udviser i denne betænkning.

Jeg er klar over, at det mest kontroversielle punkt i drøftelserne i udvalgene har været ændringsforslagene til den automatiske udveksling af oplysninger, der kun har til formål at gøre anvendelsen af denne automatiske udveksling fakultativ på baggrund af medlemsstaternes beslutning.

Jeg erindrer om, at målet med dette forslag er en forbedring inden for EU af alle former for udveksling af oplysninger og andre former for administrativt samarbejde og især af automatisk udveksling, som er en væsentlig faktor i forbindelse med hindringen af skattesvig og skatteunddragelse.

Fremme af udveksling af oplysninger på anmodning som en OECD-standard er bestemt en acceptabel fremgangsmåde i forhold til tredjelande, men i et fuldt ud integreret indre marked som EU, skal medlemsstaterne være mere ambitiøse og gå skridtet videre. De skal kunne benytte de bedste instrumenter, de har til rådighed, for at nå de politiske mål med hensyn til bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse.

Jeg har bemærket, at der i udkastet til betænkning om god politik og forvaltning på skatteområdet er fremhævet nødvendigheden af at udvikle den automatiske udveksling af oplysninger som et generelt princip og som en metode til at sætte en stopper for anvendelsen af fiktive juridiske personer for at undgå beskatning. Jeg har ligeledes bemærket, at der i betænkningen udtrykkes glæde over dette forslag til et nyt direktiv om administrativt samarbejde, da direktivet indebærer en udvidelse af anvendelsesområdet til også at omfatte enhver form for skatter og afgifter og en afskaffelse af bankhemmelighed. Jeg opfordrer således medlemmerne til ikke at stemme for det nye ændringsforslag, der er stillet af PPE-Gruppen, om at slette enhver henvisning i betænkningen til automatisk udveksling af oplysninger.

Med hensyn til ændringsforslagene om fastlæggelse af mere konkrete bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger ønsker jeg at understrege, at medlemsstaterne under alle omstændigheder er forpligtede til at overholde den gældende fællesskabslovgivning på dette område, og at disse bestemmelser derfor ville skulle overholdes, selv uden nogen yderligere ændring af det nærværende direktivforslag. Af præcisionshensyn kunne jeg imidlertid forestille mig en generel betragtning, hvori der blev henvist til de gældende fællesskabsbestemmelser.

For så vidt angår ændringsforslagene om vurderingsordningen og -kravene, mener jeg, at de bestemmelser, der er fastlagt i forslaget, og som er fremhævet i formandskabets kompromistekst, udgør en passende ramme, der afspejler ånden i de foreslåede ændringsforslag.

Kommissionen kan i princippet acceptere visse ændringsforslag som f.eks. de ændringsforslag, der omhandler muligheden for, at Kommissionen vedtager delegerede retsakter vedrørende tekniske forbedringer af de indkomst- og kapitalkategorier, der er omfattet af den automatiske udveksling af oplysninger, men de pågældende kategorier bør defineres i selve direktivet og ikke i henhold til en komitologiprocedure. Dette er ligeledes i overensstemmelse med holdningen i de igangværende drøftelser i Rådet.

Kommissionen kan i princippet også acceptere ændringsforslagene om bankhemmelighed, hvorefter der ikke ville blive skelnet mellem skatteyderne på grundlag af deres skattemæssige bopæl. Kommissionen accepterer i princippet også ændringsforslagene om politiets tilstedeværelse og deltagelse i administrative undersøgelser.

Kommissionen vil forsvare den tankegang, der ligger til grund for disse ændringsforslag, i forbindelse med Rådets overvejelser uden formelt at ændre sit forslag, da disse bestemmelser tilsyneladende allerede er afspejlet i kompromisteksten.

Lad mig nu gå videre til Kommissionens forslag om gensidig bistand ved inddrivelse af skatter og afgifter. Anvendelsesområdet for de nationale bestemmelser om inddrivelse af skatter og afgifter er begrænset til de enkelte medlemsstater, og svindlere har udnyttet dette og organiseret konkurser i de medlemsstater, hvor de har gæld. Medlemsstaterne anmoder derfor i stadig stigende grad andre medlemsstater om bistand til at inddrive skatter og afgifter, men de eksisterende bestemmelser har kun gjort det muligt at inddrive 5 % af gælden.

Formålet med Kommissionens forslag er at opnå en bedre bistandsordning med bestemmelser, der er lettere at anvende, samt at opnå mere fleksible betingelser for anmodning om bistand. Som bekendt blev der på Økofin-mødet indgået en aftale den 19. januar 2010 om en generel strategi vedrørende forslaget til direktiv. Jeg glæder mig meget over den positive holdning til dette forslag, som der gives udtryk for i betænkningen af Theodor Dumitru Stolojan.

Kommissionen kan i princippet acceptere ændringsforslaget om at lade den anmodende medlemsstats politis udøvelse af inspektionsbeføjelserne i den anmodede medlemsstat være omfattet af en aftale mellem de pågældende medlemsstater. Dette afspejles ligeledes i Rådets kompromistekst. Kommissionen kan imidlertid ikke acceptere andre ændringsforslag som f.eks. indførelse af systematisk og automatisk udveksling af oplysninger inden for inddrivelse, da dette kunne resultere i en uforholdsmæssig stor administrativ byrde, da ordningen ligeledes ville komme til at omfatte uproblematisk inddrivelsessituationer. Ikke desto mindre vil Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne undersøge de mulige metoder til at opnå en yderligere forbedring af bistanden med hensyn til inddrivelse af skatter og afgifter samt håndtere de problemer, der måtte være.

Jeg vil slutte af med et par ord om Kommissionens forslag om en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt. Formålet med dette forslag, der udgør en hurtig reaktion på nye og bekymrende mønstre med hensyn til svig, som adskillige medlemsstater har indberettet, er at give de berørte medlemsstater mulighed for fakultativt og midlertidigt at anvende den såkaldte ordning for omvendt betalingspligt, hvorefter det er kunden, der skal afregne momsen inden for et begrænset antal områder, som i særlig grad er udsat for svig. Ifølge direktivforslaget ville medlemsstaterne kunne vælge højst to kategorier varer, der er særlig udsat for svig, såsom mobiltelefoner, og en kategori af tjenesteydelser såsom kvoter for drivhusgasemissioner, som er områder, inden for hvilke der er blevet opdaget svigagtige kredsløb af et væsentligt omfang i løbet af den seneste sommer, af en liste på fem kategorier.

De ville skulle vurdere denne foranstaltnings effektivitet samt indvirkningen heraf på en eventuel flytning af de svigagtige aktiviteter til andre medlemsstater, til andre varer eller tjenesteydelser samt andre svigmønstre.

Det glædede mig at høre, at Rådet tog dette forslag op så hurtigt og indgik en aftale herom på Økofin-mødet den 2. december. Det er naturligvis beklageligt, at der kun kunne indgås en aftale om en del af forslaget (kvoter af drivhusgasemissioner), men jeg er fuldt ud klar over, at dette område netop var det område, hvor detastede mest med en reaktion.

Kommissionen vil fortsat bidrage så konstruktivt som muligt til Rådets forhandlinger om de øvrige dele af forslaget.

Afslutningsvis ønsker jeg igen at takke Parlamentet for den lynhurtige reaktion samt for den utvetydige støtte. Selv om Kommissionen ikke på nuværende tidspunkt er i stand til formelt at acceptere alle de stillede forslag, vil forslagene give os et nyttigt input til de kommende rådsdrøftelser. Det, der står på spil, er i høj grad vores evne til at reagere hurtigt på en omfattende svindelmetode, men ligeledes troværdigheden i forhold til EU's ordning for handel med emissioner.

Formanden. – Tak, kommissær Kovács. Som De nævnte, var dette Deres sidste indlæg i Parlamentet, så lad mig ligeledes takke Dem for det fremragende samarbejde, vi har haft med Dem i Deres mandatperiode.

Astrid Lulling, for PPE-Gruppen. – (FR) Hr. formand! Tilfældet har ofte en finger med i spillet. På dette tidspunkt, hvor vi drøfter beskyttelse af privatlivets fred og af enkeltpersoner, og hvor disse drøftelser har nye følger, har medlemmerne en storslået mulighed for at bekræfte nogle stærke principper. Uanset om det drejer sig om indførelsen af kropsskannere i lufthavne eller SWIFT-aftalen med USA, vil dem, der indædt går i brechen for de individuelle frihedsrettigheder, denne uge ikke tøve med at give deres stemme til kende, selv hvis dette betyder, at der bliver skabt betydelige diplomatiske spændinger.

Jeg beklager imidlertid, at deres kamp for borgerrettigheder er skiftende og inkonsekvent. Når det drejer sig om beskyttelse af bank- og finansoplysninger, forvandles det gode pludselig til det onde. Det, der inden for andre områder skal beskyttes, skal man blæse på i en ny prioriterings navn, nemlig den almene, obligatoriske skattemæssige granskning. Den automatiske udveksling i stor stil, som ligger til grund for betænkningerne af Magdalena Alvarez og Leonardo Domenici, er den skanner, der klæder dig helt af til skindet, hver gang du bevæger dig en millimeter – den er en stor udgave af SWIFT-aftalen, som der ikke er nogen vej tilbage fra. Dette parlament lader sig imidlertid ikke stoppe af en modsigelse. Det kan vedtage den automatiske udveksling af enhver tænkelig form for oplysninger mellem de europæiske skattemyndigheder og samtidig forkaste SWIFT-aftalen med USA i de individuelle frihedsrettigheders navn.

Kan denne fornuftsstridighed, denne inkonsekvens forstås eller sågar til tider retfærdiggøres i effektivitetens navn? Svaret er nej. Den gyldne regel, Deres gyldne regel, altså den automatiske udveksling af alle skattemæssige oplysninger og bank- og finansoplysninger vedrørende alle udlændinge, vil uundgåeligt resultere i et væld af uhåndterbare oplysninger. Erfaringerne med beskatning af indtægter fra opsparing bør imidlertid fungere som en advarsel. Men det er ikke tilfældet. Nok en gang har Parlamentet bevæget sig ind i en blindgyde og slår til lyd for en ordning, der ikke fungerer. Ingen er så døv, som den, der ikke vil høre.

Til dem af mine venner, der tilsyneladende bekymrer sig over det bureaukrati, som gennemførelsen af dette system kan medføre, vil jeg blot sige, at den eneste løsning på dette er at gå imod forslaget, ikke at indføre det og derefter blive overrasket over de katastrofale konsekvenser.

Jeg vil gerne tilegne de sidste par ord til kommissær László Kovács, der kæmper sin sidste kamp i aften. Jeg ønsker ham en god tredje alder. De har i Deres karriere ofte valgt at satse pengene på den forkerte hest, men som det venlige menneske, jeg er, vil jeg ikke her på falderebet holde det så meget op imod Dem. Nyd Deres tredje alder.

(Taleren indvilligede i at besvare et spørgsmål, jf. proceduren med blåt kort i henhold til forretningsordenens artikel 149, stk. 8).

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Hr. formand! Jeg ønsker blot at stille Astrid Lulling et enkelt spørgsmål. Med hensyn til Deres indlæg vil jeg gerne vide, hvad den automatiske udveksling af skatteoplysninger har at gøre med ophævelsen af hemmelighedsprincippet, når disse emner er to fuldstændig særskilte emner? Bankhemmelighed eksisterer ikke i hovedparten af de europæiske lande. Der findes automatiske mekanismer til rundsending af oplysninger mellem skattemyndigheder, og de enkeltes formuer offentliggøres ikke på internettet. Kan vi ikke holde disse to emner adskilt?

Astrid Lulling, for PPE-Gruppen. – (FR) Hr. formand! Desværre har min kollega misforstået det hele, men da jeg ikke har taletid, vil jeg forklare ham situationen under fire øjne. Jeg regner med, at han vil have forstået pointen inden afstemningen.

Liem Hoang Ngoc, for S&D-Gruppen. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! I denne krisetid er der i høj grad blevet trukket på de offentlige finanser, først for at redde finanssystemet og siden for at afdæmpe de sociale og økonomiske følgevirkninger.

Der har i den forbindelse været megen tale om offentlige underskud, og medlemsstaternes udgifter er under angreb, men de faldende skatteindtægter får lov til at træde i baggrunden. Vi glemmer, at der i EU hvert år er 200 mia. EUR, der ikke bliver beskattet, og det er ressourcer, som kunne være blevet brugt til vigtige genopretningspolitikker, ressourcer, som kunne give os mulighed for roligt at imødegå det, som nogle i gåseøjne kalder for en demografisk tidsbombe.

Derfor er de tekster, som vi drøfter i dag, så vigtige. Indførelsen af fælles instrumenter og absolut gennemsigtighed mellem medlemsstaterne med hensyn til inddrivelsen af fordringer er et afgørende skridt, hvis vi skal sikre, at borgere og virksomheder ikke unddrager sig deres skattepligt, og at alle bidrager til den fælles indsats.

Vi må give skattemyndighederne i hver medlemsstat midlerne til at fuldføre deres opgave. Vi skal også understrege, i hvor høj grad det er vigtigt at have en sund skattepolitik.

Alle er i øjeblikket bekymrede over Grækenland. Vi er i dag vidne til, hvilke ekstremer et manglende effektivt skatteapparat kan føre til. Det er ikke alene krisen, der skader Karamanlis-regeringen, det er først og fremmest forgængerens manglende politiske vilje til at reformere Grækenlands skatteforvaltning og dermed skabe et effektivt redskab til inddrivelse af skatter.

Vi håber, at EU i denne sag vil anvende alle de ressourcer, det råder over, til at bekræfte sin solidaritet med Grækenland. Jeg håber, at vores afstemning på onsdag bekræfter afstemningen i udvalget og resulterer i nogle opmuntrende tekster om skatteinddrivelse.

Sharon Bowles, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Det glæder mig, at vi lige kan nå at få drøftet disse betænkninger i kommissærens embedsperiode. Det har udvalget arbejdet hårdt på at sikre. Vi har i mange og faktisk de fleste spørgsmål haft en indbyrdes konstruktiv dialog, selv om vi naturligvis ikke har været enige om alt, hr. kommissær! Vi var f.eks. enige om moms for leveringer inden for Fællesskabet, men var uenige om den solidariske hæftelse inden for rammerne af grænseoverskridende transaktioner, og vi har ved flere lejligheder været skuffede over medlemsstaternes træghed eller manglende opbakning. CCCTB er et af disse forslag.

Til trods for disse skuffelser har De sørget for mere intensive og traditionelle kontrolmetoder, som bygger på samarbejde, informationsudveksling og aktindsigt. Så jeg vil både personligt og som formand for Økonomi- og Valutaudvalget benytte mig af lejligheden til at takke Dem for Deres arbejde og entusiasme i Deres embedsperiode. Som nogle kolleger har nævnt, er det endnu vigtigere i en tid med skattemæssigt pres, at medlemsstaterne kan få inddrevet alle de skatter, der forfalder. Med den drivkraft må Rådet være mere progressivt i fremtiden. Dem, der forsætligt planlægger at undgå at betale skat, skader samfundet og skal ikke behandles med eftergivenhed, når de pågribes, og vi skal have redskaberne til at pågribe dem.

Hvad angår det administrative samarbejde, mener jeg, at det er gavnligt at have en automatisk informationsudveksling. Det er i tråd med direktivet om beskatning af renteindtægter, som jeg håber snart bliver vedtaget i Rådet. Men Deres aktive indsats på området har allerede skabt en positiv udvikling både i og uden for EU. Jeg bifalder også direktivet om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer, men mener, at det er mere hensigtsmæssigt med en lavere gennemførelsestærskel. Endelig må jeg undskylde over for Dem og mine kolleger, at jeg ikke kan blive under resten af forhandlingen, da der som altid er flere møder på én gang her i Parlamentet.

Philippe Lamberts, for Verts/ALE-Gruppen. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Det har nu i nogle uger været populært at bekymre sig om budgetunderskuddet i visse medlemsstater. Vi kan naturligvis kritisere visse eksempler på offentlige udgifter, og det skal vi heller ikke afholde os fra at gøre. Vi kan henvise til de milliarder af euro, der ydes i tilskud til fossile brændstoffer, men lad os ikke glemme, at de stigende offentlige underskud, som det socialdemokratiske parlamentsmedlem sagde, først og fremmest er et resultat af den finansielle og økonomiske krise.

Jeg mener ikke, at regeringerne skal undervises i forsvarlig forvaltning af dem, der i kraft af deres forkærlighed for risikable operationer – som, tro det eller ej, blev finansieret af gæld – var årsagen til krisen.

Når det er sagt, er vi enige om, at det nuværende omfang af offentlige underskud er uholdbart, fordi de svækker Europas mulighed for at gå i spidsen for en grøn "New Deal", som er så hårdt tiltrængt. Vi skal derfor

ikke bare tage fat på problemet fra "udgiftssiden", men også fra "indtægtssiden", og det er i det lys, at vi læser dagens betænkninger, navnlig dem, som fru Alvarez og hr. Domenici har fremsat.

Hvis den automatiske udveksling af oplysninger mellem skattemyndighederne bliver normen, giver det medlemsstaterne en seriøs mulighed for at håndtere skattesvig. Jeg vil gerne minde Dem om, at omfanget af skattesvig anslås at ligge på mellem 200-250 mia. EUR årligt eller to procent af BNP. Før vi overhovedet går i gang med at omstrukturere det europæiske beskatningssystem, bør vi sikre, at den skat, der opkræves, bliver betalt.

Derudover bliver der i udkastet slået til lyd for indførelsen af et fælles beskatningsgrundlag for erhvervsbeskatning, hvilket gør tingene enklere både for skatteyderne og medlemsstaterne. Det vil være et skridt fremad, men det skal ikke bane vejen for en øget konkurrence, men for et øget samarbejde. Tiden er inde til at sætte en stopper for skattemæssig dumping og vejen mod ruin, som udhuler medlemsstaternes skatteindtægter, og på hvis bekostning? Skatteyderne og SMV'erne, som ikke har de store multinationale selskabers ressourcer til at spille medlemsstaterne ud mod hinanden.

Det konsoliderede beskatningsgrundlag er derfor efter vores opfattelse en forudsætning for, at vi – i tråd med det, vi gør med moms – kan indføre en gradvis harmonisering af skattesatserne for virksomheder med udgangspunkt i fastsættelsen af minimumstærskler.

Endelig vil det kræve langt mere dybtgående ændringer at skabe et holdbart grundlag for medlemsstaternes skattesystemer, såsom at reducere indkomstkatten og opveje denne reduktion med indførelsen af en progressiv afgift på konventionelle energikilder og en skat på finansielle transaktioner og fortjenester. Men som min bedstemoder plejede at sige, er det en ganske anden historie.

Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance roser dog fru Alvarez og hr. Domenici for deres fremragende arbejde, som ikke bare er en gentagelse af Parlamentets tidligere holdninger, men gør dem mere ambitiøse og praktiske.

Jeg vil til slut også tage min afsked med hr. Kovács. Jeg var her ikke, da De kom. Mine kolleger har fortalt mig, at De har gjort et langt bedre indtryk på dem gennem Deres handlinger, end da De først blev udnævnt. De har derfor overrasket os positivt. Jeg ønsker Dem det bedste fremover.

Ashley Fox, for ECR-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke ordførerne og de andre skyggeordførere for det store arbejde, de har lagt i disse betænkninger.

Beskatning, især enhver form for harmonisering, er altid et følsomt emne. Vi er nødt til at skabe ligevægt mellem behovet for at have et effektivt indre marked med behovet for at beskytte medlemsstaternes skattebeføjelser. Jeg vil gøre hr. Lamberts opmærksom på, at man bedst kan mindske skatteunddragelse ved at have enklere skatter og lavere skattesatser. Skattekonkurrence er en virkelig god ting. Det beskytter skatteyderen mod griske regeringer.

Medlemsstaterne må frit kunne underskrive bilaterale aftaler med tredjelande. Det Forenede Kongerige og USA udveksler oplysninger på grund af deres samarbejde om kampen mod terrorisme. Hvis sådanne oplysninger blev udvekslet i hele EU, ville mange tredjelande nægte at underskrive lignende aftaler i fremtiden. Samarbejdet ville høre op, og den nationale sikkerhed ville blive bragt i fare.

Jeg opfordrer parlamentsmedlemmerne til at behandle disse betænkninger pragmatisk. Vi er nødt til at sikre, at vi ikke indlader os på en unødvendig harmonisering, der truer den nationale sikkerhed.

Nikolaos Chountis, for GUE/NGL-Gruppen. – (EL) Hr. formand! De pågældende betænkninger er uden tvivl et positivt skridt hen imod skabelsen af en lovgivningsramme for det administrative samarbejde på europæisk niveau om andre former for direkte og indirekte beskatning end moms og punktafgifter.

Jeg må dog sige, at betænkningerne og direktivforslagene berører problemet med skatteunddragelse og skattesvig.

Der er imidlertid to typer skatteunddragelse, som har været iøjnefaldende under krisen. Den første har med skattekonkurrence i Europa at gøre. Solidaritet og økonomisk og social samhørighed mellem medlemsstaterne er det sidste, som den fremmer. Det er et problem, vi må tage op og løse.

Den anden har med offshore-selskaber at gøre. Som vi alle ved, er disse virksomheder et middel til skatteunddragelse og hvidvaskning af penge. Den græske regerings intentioner om f.eks. at opkræve 10 % skat af sådanne transaktioner er skandaløse.

Når det er sagt, og som talrige medlemsstater har fremhævet, er alle medlemsstaterne i den økonomiske krise konfronteret med finansielle problemer for ikke at tale om, at Den Europæiske Centralbank og stabilitetspagten ikke fungerer hensigtsmæssigt, og at de snarere forværrer end løser problemet. Vi har derfor brug for fælles løsninger på fælles problemer, bl.a. skatteunddragelse.

Vi skal bekæmpe skatteunddragelse og skattesvig, så regeringerne får indtægter i en tid, hvor der er et presserende behov for omfordelings- og udviklingspolitikker.

Godfrey Bloom, for EFD-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Skattebegrebet har ikke ændret sig særlig meget i de sidste 3 000 år, vel? De rige og magtfulde stjæler penge fra almindelige borgere for at gøre deres eget liv mere behageligt.

Det, der i moderne tid har ændret sig, er, at beskatning nu er "til fordel for skatteyderne", altså at vi på en eller anden måde beskattes for vores egen skyld.

For at bevare denne myte opfinder vi jævnligt skræmmehistorier for at tvinge folk til lydighed. Den seneste skræmmehistorie er selvfølgelig, at vi alle bliver kogt til døde, hvis vi ikke hoster op med grønne afgifter. Det minder om religionen i Middelalderen, der spillede det samme spil: Betal eller brænd op i helvede.

Skatteharmonisering er et koncept, som den politiske klasse har fundet på for at sikre, at der ikke er en regering, som stjæler for lidt fra sine borgere, altså et slags kartel af tyve.

Hvis De virkelig ønsker at harmonisere skatteområdet, må jeg så foreslå, at Kommissionen og bureaukratiet betaler de samme skatter som vælgerne, og at de bærer den samme skattebyrde som resten af os, før vælgerne stormer denne bygning og hænger os fra tagspærene, som de er i deres gode ret til at gøre.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Hr. formand! Vi er nødt til at indhente den demokratiske proces. Som ung forfatter og journalist betalte jeg 62 % i skat, fordi jeg var overbevist om og havde indtryk af, at vi blev styret af fornuftige mennesker. Siden jeg er blevet medlem af Europa-Parlamentet har jeg dog set, hvad der i virkeligheden bliver af skatteindtægterne. Dengang betalte vi millioner af schilling om året. Det, der plager mig i denne debat om at fremme en god politik og forvaltning på skatteområdet, er, at vi ikke ser på vores egne udgifter, men bare taler om de slemme skattesvindlere.

Dengang, da skattesatsen lå på 62 %, var min skatterådgiver Christoph Matznetter, som siden blev den østrigske statssekretær for finansielle anliggender. Han sagde til mig: "De kommer fra Vorarlberg, tag over grænsen til Liechtenstein eller Schweiz!". Det gjorde jeg ikke, men det gjorde andre. Hvis De dog på baggrund af disse erfaringer rationelt betragter situationen som én, der ikke er tjenestemand, der ikke er til byrde for socialsikringssystemet, og som ikke arbejder i det offentlige, som de fleste af parlamentsmedlemmerne gør, så må De spørge Dem selv, hvordan De overhovedet kan redde Deres hårdt tjente penge fra denne ødselhed?

Mit forslag er derfor følgende: Lad os begynde med at demonstrere, at en fornuftig administration kan anvende pengene fornuftigt, altså med os selv. Hvorfor har vi brug for endnu 200 nye arbejdspladser? Hvorfor er vi nødt til at finansiere skiundervisning i skolerne denne uge? Hvad er formålet med alt dette? Hvis De virkelig ønsker at tage bekæmpelsen af skattely, inddrivelsen af skattegæld og borgernes interesse for det europæiske projekt alvorligt, må vi begynde med os selv og vise borgerne, at de institutioner, vi repræsenterer, anvender skatteydernes penge på fornuftig vis. For ellers vil vi fortsat miste skatteindtægter uden at have mulighed for at stille de skyldige til ansvar.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Hr. formand, mine damer og herrer! Et fald i BNP på 4 %, 21 mio. arbejdsløse EU-borgere, procedurer mod 20 medlemsstater som følge af underskud, 80 % statsgæld. Har EU i sådan en situation råd til den luksus det er bare at lade milliarder i skatter slippe bort? Det er ikke acceptabelt, at vi har brugt kæmpebeløb på økonomisk vækst og bevarelsen af arbejdspladser, men at vi på EU-niveau samtidig ikke er kommet videre med f.eks. at få øget inddrivelsen af grænseoverskridende skatteforpligtelser fra det pinligt lave niveau på 5 %. Eller at udvide den automatiske udveksling af oplysninger til alle former for indkomster, så regeringerne ikke er nødsaget til at hente oplysninger fra stjålne datalagringsmedier om deres borgers ubeskattede indkomster, som investeres her og der.

På nuværende tidspunkt svarer skattesvindelen i EU til to og en halv gange det samlede EU-budget. Jeg er overbevist om, at medlemsstaternes skattemyndigheder er nødt til at samarbejde for at slå ned på skattesvig. Ingen bør kunne gemme sig bag bankhemmeligheden, og lad os afskaffe delvise skattely i EU, selv om det rammer de pågældende medlemsstater. EU's interesser som helhed skal have forrang for partiske synspunkter. Ærlige skatteydende borgere i EU forventer, at vi vedtager bindende regler for alle, uden bagdøre.

I Domenici-betænkningen redegøres der for, hvordan disse bagdøre kan lukkes. Det handler ikke om skatteharmonisering, men om hvordan vi kan inddrive skatter, der opkræves efter de enkelte medlemsstaters regler, om nødvendigt med hjælp fra andre. Alle de andre elementer i den skattepakke, vi har foran os, tjener det samme formål. Jeg har på vegne af PPE tilføjet flere forslag til Domenici-betænkningen, som også har fået støtte fra andre politiske grupper. For det første har jeg foreslået, at der oprettes et incitamentsystem, som skal sikre, at en medlemsstat, som handler på vegne af en anden medlemsstat i forbindelse med inddrivelsen af grænseoverskridende skatter, modtager en del af de inddrevne beløb. På den måde kan vi sætte skub i det tøvende samarbejde mellem skatteforvaltningerne. For det andet kan vi med et system med sammenlignelige fortjenester effektivt gribe ind over for multinationale selskaber, der manipulerer med de interne afregningspriser for at unddrage sig skat. Jeg ved, at kommissær Kovács nærer betænkeligheder ved dette, men jeg tror, at vi kan påbegynde arbejdet i den retning.

Endelig er jeg glad for, at Kommissionen støtter behovet for at stramme op på kravene om at udveksle oplysninger i skattesager, som fastlagt i OECD-modelaftalen, der gælder i 12 lande. Jeg tror, at vi ved at fortsætte ad denne vej kan få en mere ærlig skattepolitik.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Hr. formand! Her i aften drøfter vi en række foranstaltninger til bekæmpelse af forskellige former for skattesvig og skatteunddragelse. Det er spørgsmål af stor vigtighed. Det ville være yderst positivt, hvis vi i EU kunne styrke vores instrumenter og vores samarbejde om at bekæmpe skatteunddragelse på den måde, der er blevet foreslået.

Den økonomiske og finansielle krise har fremskyndet behovet for at gøre vores skattesystemer så effektive, pålidelige og retfærdige som muligt. Jeg ser positivt på forslaget om at udvide anvendelsen af ordningen for omvendt betalingspligt. Det er bl.a. et afgørende skridt hen imod udviklingen af vores klimaarbejde. Når emissionsrettighederne bliver udbudt i 2013, er vi nødt til at have et troværdigt handelssystem på plads, der ikke er plaget af momssvig og lignende problemer. Ordningen for omvendt betalingspligt er sandsynligvis en udmærket metode til bekæmpelse af dette momssvig. Det vil både sikre systemets troværdighed og effektivitet.

Arbejdet med betænkningen om ordningen for omvendt betalingspligt har været meget konstruktivt. Jeg har med glæde kunnet konstatere, at Kommissionen, Rådet og de berørte parlamentsmedlemmer har været indstillet på hurtigt at finde frem til en god løsning. Et centralt element i betænkningen er skabelsen af et omfattende vurderingssystem, der bygger på ensartede kriterier. Det er meget vigtigt, at vi omhyggeligt overvåger, hvor godt denne ordning for omvendt betalingspligt fungerer i praksis på det pågældende område. De foranstaltninger til bekæmpelse af skatteunddragelse, som nu foreslås, er et vigtigt skridt på vejen, men de skal ses som et lille element i en mere omfattende og langsigtet proces.

Der er stadig meget at gøre på dette område. EU-samarbejdet bør styrkes, og EU bør lede udviklingen, når det gælder skabelsen af effektive internationale aftaler til bekæmpelse af skatteunddragelse.

Sylvie Goulard (ALDE). – (FR) Hr. formand! Denne tilsyneladende temmelig tekniske pakke berører i virkeligheden nogle ret politiske spørgsmål. For det første er det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne på skatteområdet et afgørende spørgsmål for det indre marked. Jeg mener, at det er vigtigt at få det understreget, for den frie bevægelighed for personer og kapital udgør en af de dyrebare principper i EU, som vi lægger meget stor vægt på. Det må dog ikke resultere i en uretfærdig skattemæssig situation, hvor nogle velinformerede og mobile borgere unddrager sig deres skattepligter, mens de mere fastboende borgere fortsat er underkastet dem.

Det skal heller ikke fungere som en opmuntring til konkurrence mellem medlemsstaterne, og her mener jeg en opmuntring til svig eller unddragelse. Det forklarer, hvorfor vi går ind for et konsolideret beskatningsgrundlag for erhvervsbeskatning og den automatiske udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, som vi allerede har været inde på.

Hvis fru Lulling havde gjort os den ære at blive, kunne jeg have fortalt hende, at spørgsmålet om borgerrettigheder faktisk dukker op, når vi taler om udvekslingen af følsomme oplysninger, men at der efter min opfattelse er en stor forskel mellem de oplysninger, som vi inden for rammerne af det indre marked kan udveksle mellem medlemsstaterne i EU, og de oplysninger, som vi udveksler med andre lande, selv med venligtsindede lande som USA.

Det andet højst politiske spørgsmål, navnlig efter krisen, er bekæmpelsen af skattely, men også af gråzoner eller en eftergivende praksis, der desværre stadig findes i EU eller associerede territorier. Efter udtalelserne

fra G20 forventer borgerne resultater og et troværdigt EU. Det har været holdningen i mange ændringsforslag, og jeg mener, at Parlamentet bør lægge fornyet vægt på dette spørgsmål.

Endelig vil jeg gerne til slut sige til kommissær Kovács, at det er ret sjældent, at man kan tage afsked med nogen netop den aften, hvor deres mandat ophører. Men frem for alt vil jeg gerne give et råd til den indstillede kommissær, Algirdas Šemeta, hvis første skridt på området vi bifalder, ligesom vi også bifalder de første skridt taget af Barroso II-Kommissionen, som synes opsat på at løse problemet, navnlig ved at betro kommissær Monti opgaven at udarbejde en rapport om det indre marked med alle disse aspekter.

Jeg mener, at det uanset medlemsstaternes modstand må være op til Kommissionen at gøre, sådan som De har gjort, og udøve initiativretten, men måske i videre udstrækning. Medlemsstaternes statskasser er tomme. Beskatning er en anden måde at fylde dem op på, og hvis det gøres med omtanke, går vi ind for det.

Eva Joly (Verts/ALE). – (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Takket være hr. Domenicis indsats er den betænkning, som vi skal have en endelig afstemning om denne uge, et dokument af høj kvalitet. Jeg håber oprigtigt, at det bliver vedtaget på onsdag på plenarmødet. Mange af de fremskridt, som dokumentet indeholder vedrørende spørgsmålet om finansiel gennemsækelighed, skattepolitik og bekæmpelsen af skattely, hvis store konsekvenser vi med rette fremhæver her, er simpelthen uden fortilfælde.

For det første bør vi glæde os over det faktum, at det i teksten erkendes, at den hidtidige bekæmpelse af skattely har været meget begrænset. Skatteaftaler og OECD's liste over ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner, for at bruge de officielle termer, er utilfredsstillende og udgør endda en del af det problem, som de er til for at løse.

Derfor er forslagene i denne betænkning, der sigter mod at gå videre og vedtage en ny definition af skattely og indføre nye redskaber, bl.a. sanktioner, for at bidrage til denne bekæmpelse, utrolig vigtige. Det er i øvrigt tilfældet med forslaget om at indføre en automatisk udveksling af skatteoplysninger både i EU og på internationalt niveau.

Det er også tilfældet med regnskaber for de enkelte lande, hvilket er et krav i betænkningen, og hvilket vil gøre det muligt at måle virksomhedernes reelle aktivitet i de lande, som de er etableret i, og kontrollere, at de rent faktisk betaler den skat, som de efter loven skylder der. Det er to grundlæggende krav, som mange eksperter i lang tid har støttet. Vi kan kun være glade for, at Parlamentet vedtager dem og derved bliver en af de institutioner, som er mest involveret i denne kamp.

Problemet med skattely er ikke bare et teknisk problem. Det har med grundlæggende valg at gøre. Ønsker vi at give udviklingslandene mulighed for at drage fordel af deres egne ressourcer i stedet for at få dem konfiskeret? Ønsker vi at sikre, at alle vores virksomheder og borgere bidrager efter evne til finansieringen af det civile liv? Ved at stemme for hr. Domenicis betænkning, svarer vi positivt på disse to spørgsmål. Det er et svar, som jeg synes vi kun kan være stolte af.

Rent personligt vil jeg gerne takke kommissær Kovács for det seminar, som vi i fællesskab afholdt i Bruxelles den 9. december for at sætte dette emne på dagsordenen. Tak for det og held og lykke fremover.

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Hr. formand, hr. kommissær! Vi drøfter i dag en pakke af omstridte økonomiske og politiske forslag, der antageligt skal forbedre samarbejdet betydeligt på skatteområdet. Skattesvig er uden tvivl et stort problem, som svækker statens budgetindtægter. Hvad er imidlertid årsagerne til skatteunddragelse, og hvilke motiver har de, der tyr til skattesvig?

For det første høje skattesatser. Jo højere skat, jo mere vil skatteyderne søge efter at omgå deres skattepligt. Vi skal huske på denne velkendte økonomiske sandhed, især nu hvor de fleste politikere går ud fra, at statsgælden kan dækkes af højere skatter, altså på budgettets indtægtsside, snarere end at skære i udgifterne. Jeg vil gerne komme med en kommentar, nemlig at skattely netop eksisterer af denne grund, for borgerne flytter deres kapital til områder med lavere skat. Hvis De ønsker at afskaffe eller begrænse eksistensen af skattely, må De reducere skatten.

Den anden vigtige årsag til skatteunddragelse er skattesystemernes uigennemsækelighed og kompleksitet. Jo flere undtagelser, jo mere svig. Statistikker og forskellige undersøgelser bekræfter, at vanskelighederne ved f.eks. at inddrive moms primært skyldes forvirrende forklaringer og de tusinder af vidt forskellige undtagelser. Desværre foreslår hverken Kommissionen eller parlamentsmedlemmerne, at medlemsstaterne kan reducere skatterne eller gennemføre grundlæggende korrektioner, der kan gøre skatteforvaltningerne mere gennemsækelige.

De omstridte forslag er som følger: For det første er der indførelsen af princippet om, at der er pligt til at dele oplysninger om skatteydere. For det andet er de obligatoriske oplysninger om skatteydere klart definerede. For det tredje finder pligten til at dele oplysninger om alle former for skat anvendelse for første gang, og for det fjerde brydes bankhemmeligheden, hvilket i lovgivningsmæssig forstand er noget helt nyt.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Hr. formand! Denne forhandling er meget vigtig, fordi regeringerne og Kommissionen selv har fortalt os, at strategien til bekæmpelse af krisen i de kommende år afhænger af planerne om drastiske nedskæringer i de offentlige investeringer og sociale udgifter. Og det, der lægges stor vægt på i de forskellige betænkninger, som vi har drøftet i dag, er, at der i sidste ende er en anden vej fremad, en bedre vej fremad, nemlig en vej fremad, der tilskynder til ærlighed og tilfredsstillelse blandt skatteyderne!

Denne vej fremad er også vejen ud af krisen ud fra et indtægtsmæssigt synspunkt, da det vil sætte en stopper for det mareridt, der forårsages af skattely og udbredt skatteunddragelse og skattesvig blandt store selskaber og i banksystemet.

Det er netop derfor, at jeg er helt enig med hr. Domenici, når han i betænkningen siger, at der ikke gøres nok for at gøre en ende på bankhemmeligheden. Det er netop det, vi skal gøre, for det er rigtigt, at en lille smule retfærdighed i økonomien aldrig har været til skade for nogen.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Hr. formand, hr. kommissær! Spørgsmålet er ikke, om vi er for eller imod bekæmpelsen af skattesvig. Selvfølgelig er vi for. Spørgsmålet er snarere, hvilke midler vi ønsker at tage i brug for at opnå den målsætning. Den nuværende situation i medlemsstaterne er, at der er medlemsstater, som ikke er villige til at udveksle oplysninger om skatteydere med andre medlemsstater, selv når de anmodes herom. Det forslag, der er til behandling, vedrører indførelsen af et automatisk system, hvor alle oplysninger om statsborgere og virksomheder, der er etableret i et andet land, vil blive udvekslet mellem skattemyndighederne. Efter min mening er det vigtigt ikke at øge bureaukratiet, uanset hvordan vi udveksler oplysninger. Lige nu befinder EU sig i en krise. I Spanien nærmer arbejdsløsheden sig de 20 %, i Letland ligger den på mere end 20 %, og i mange andre lande er den langt over 10 %. Desværre er der tale om en opadgående tendens. Resultatet er, at medlemsstaterne er tvunget til at begrænse de offentlige udgifter, hvilket faktisk er i direkte modstrid med en større bureaukratisk maskine. Vi har ikke råd til at udvide den bureaukratiske maskine. Det kan dog ikke undgås, at indførelsen af dette system med automatisk informationsudveksling udvider den bureaukratiske maskine. Efter min opfattelse har de europæiske skatteydere simpelthen ikke råd til dette på nuværende tidspunkt. Der er efter min mening et andet forslag, som vi bør drøfte, nemlig at vi i stedet for at gå til ekstremerne og udveksle alle oplysninger automatisk, sikrer, at alle medlemsstaterne i det mindste udveksler alle oplysninger efter anmodning. Altså en automatisk udveksling af oplysninger efter anmodning.

Arlene McCarthy (S&D). – (EN) Hr. formand! Med et tab på over 200 mia. EUR om året skal bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse i EU fortsat være en prioritet for Parlamentet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer. Jeg kan ikke tro, at der er nogen her i Parlamentet, der mener, at retten til privatliv er retten til at unddrage sig skat.

Der er naturligvis på verdensplan enighed om, at manglen på en god politik og forvaltning på skatteområdet tilskynder til skattesvig og skatteunddragelse. Skattesvig har en stor indvirkning på de nationale budgetter. Det udhuler de offentlige tjenesteydelser, sundhed, uddannelse og forskning for væsentlige ressourcer. Desuden har de superriges og globale virksomheders skatteunddragelse ifølge en stor velgørende institution alvorlige konsekvenser for mere end 5 mio. børn i udviklingslandene.

Regeringerne i de fattigste udviklingslande bedrages årligt for 92 mia. EUR i skatteindtægter, mens Verdensbanken skønner, at bare en tredjedel af beløbet, 30-34 mia. EUR, kunne dække FN's millenniumudviklingsmål. Endnu mere chokerende er det, at en britisk velgørende institution, Christian Aid, fastholder, at omkring 7 bio. EUR gemmes af vejen i skattely.

Derfor er de foranstaltninger og henstillinger, som fremsættes i disse betænkninger, vigtige for at støtte lige konkurrencevilkår og håndtere forvridninger og misbrug, der understøtter skatteunddragelse og skattesvig. De formuer, der skjules i udlandet, svarer nu til en tredjedel af verdens formuer...

(Formanden anmodede taleren om at tale mindre hurtigt af hensyn til tolkningen)

... halvdelen af verdenshandelen passerer gennem skattely, og der er allerede truffet foranstaltninger for at bekæmpe dette. Skattely er under efterforskning, og der fremsættes forslag i EU og OECD.

Et tættere skattesamarbejde er den eneste vej frem. Det svækker ikke den nationale suverænitet, men styrker tværtimod de nationale skattesystemer, da der sættes en stopper for dem, som søger at underminere disse systemers integritet og funktion.

Hvis vi har lært én ting af den globale finanskrisen, er det, at vi har brug for mere åbenhed og gennemsigtighed omkring finansielle transaktioner. Derfor støtter jeg vores ordførers forslag om at arbejde hen imod en global aftale og standard om en automatisk udveksling af skatteoplysninger.

Jeg vil afslutningsvist sige, at dem, der søger at udvande disse forslag, og som gemmer sig bag skrækkampagner om beskyttelse af personoplysninger, hverken yder nogen seriøs eller ambitiøs støtte til den globale indsats for at håndtere problemerne med skatteunddragelse og fremme en god politik, godt medborgerskab og socialt ansvar.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Momssvig er ikke bare en lille forseelse. Det er en kriminell handling og et problem, som med tiden enten eskalerer eller aftager. Ifølge de seneste vurderinger mister borgerne, og dermed skatteyderne, op mod 100 mia. EUR årligt, og måske endnu mere.

I en tid med en hastigt stigende offentlig gæld og krise har borgerne ingen forståelse for, at EU hidtil ikke har haft held til at løse dette problem. Derfor bifalder jeg det nye forsøg på at indføre ordningen for omvendt betalingspligt, som vi skal stemme om i overmorgen. Det, vi forsøger at gøre med ordningen for omvendt betalingspligt, er at fjerne problemet med momsunddragelse på effektiv vis eller i det mindste at begrænse problemet. Vi må dog vente og se, om ordningen resulterer i den forventede stigning i momsindtægterne og afværger nye tilfælde af svig. Om ikke andet er det absolut umagen værd. Vi vil nøje følge resultaterne af ordningen, som foreløbig kun skal anvendes i 2014, og foretage en kritisk vurdering.

Jeg havde dog gerne set et ændringsforslag til et bestemt punkt. Jeg går ind for, at virksomheder, der tilsidesætter kravet om agtpågivenhed i forbindelse med en kontrol af deres momsregistreringsnumre, fritages for ethvert ansvar, selv om modtageren begår svig. Jeg beklager dybt, at mit ændringsforslag i den retning ikke fik støtte fra et flertal i Økonomi- og Valutaudvalget.

Vicky Ford (ECR). – (EN) Hr. formand! Skattesvig er en forbrydelse, der ikke bare udplyndrer regeringerne, men også hver enkelt skatteyder, som indbetaler skat til tiden. OECD, G20 og de forskellige ordførere i Parlamentet har gjort en stor indsats for at bidrage til bekæmpelsen af skattesvig. Jeg vil gerne specifikt tale om hr. Domenicis betænkning og takke ham for den store åbenhed, han har udvist i samarbejdet med Parlamentet for at forbedre dokumentet. Jeg har dog tre betænkeligheder.

For det første skal bekæmpelsen af skattesvig ikke bruges som en let undskyldning for dem, der ønsker at indlede en debat om skatteharmonisering i hele EU. I dokumentet henvises der til det fælles konsoliderede beskatningsgrundlag for virksomheder, og jeg tror, at vi skal vente på, at Kommissionen vender tilbage senere på året med deres konsekvensanalyse, før vi drager forhastede slutninger om fordele og ulemper ved den debat.

Den anden betænkelighed handler om det kontroversielle spørgsmål om udvekslingen af oplysninger. Det er helt klart, at der under visse omstændigheder er brug for en bedre udveksling, og den automatiske udveksling har ligesom beskatningen af renteindtægter sine fordele. Dette dokument går langt videre og kræver en automatisk udveksling inden for alle områder. Jeg ville foretrække, at vi ser nærmere på hver enkelt omstændighed for at se, hvor der er behov for en automatisk udveksling.

For det tredje foreslås det i Domenici-betænkningen, at der indføres en EU-afgift på finansielle transaktioner til og fra visse områder. Der er forskellige sanktioner og incitamenter, der, som Kommissionen har påpeget, kan bruges til at fremme en god adfærd på området. Jeg er bange for, at vi risikerer at stå tilbage med bare et forslag, der kan blive meget kontroversielt på grund af henvisningen til en afgift på EU-niveau.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Hr. formand! Med behandlingen af disse fire betænkninger, som lader til at have en meget iøjnefaldende teknisk struktur, drøfter vi nogle betydningsfulde politiske spørgsmål. For det første og for at gøre situationen klar bør skattesvig og skatteunddragelse til enhver tid bekæmpes. Det handler om hensynet til dem, der betaler skat og overholder reglerne.

Jeg vil også gøre det klart, at det her ikke er et problem, der specifikt har noget at gøre med en krise. Det er et spørgsmål om det offentlige etik. Det er et spørgsmål, der bør drøftes, ligesom EU og medlemsstaterne også bør drøfte spørgsmålet om skattekonkurrence med henblik på at fremme den økonomiske vækst gennem skattepolitikker.

Det er også nødvendigt at se kampen mod skattesvig og skatteunddragelse i et lovgivningsmæssigt perspektiv. Love skal være ligefremme. Love skal være gennemsigtige, og de administrative organer skal også handle på hensigtsmæssig vis. Det er netop derfor, at spørgsmålet om udvekslingen af oplysninger er relevant, og at vi må vurdere beslutningerne truffet af de internationale organisationer, som virkelig har undersøgt spørgsmålet, bl.a. først og fremmest OECD. Det er i den sammenhæng vigtigt at udveksle erfaringer, så foranstaltninger, der forekommer gode i teorien, ikke virker stik modsat i praksis.

Vi skal navnlig med hensyn til skattely støtte de beslutninger og skridt, der blev taget på G20-mødet, og frem for alt må vi huske på, at foranstaltningerne på området skal vær passende, proportionelle og effektive.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Hr. formand, hr. kommissær! Her er nogle tal, som det er værd at huske på. Ifølge OECD blev formuer på 5-7 bio. EUR gemt af vejen i skattely i 2008. I EU udgør skatteunddragelse, som allerede nævnt, mellem 2 % og 2,5 % af EU's velstand, dvs. to gange EU-budgettet.

Der hersker i dag heller ikke nogen tvivl om, at skattely, de vage nye finansielle produkter, det manglende administrative samarbejde, den mislykkede regulering og overvågning af markederne og operatørernes overdrevne ambitioner alle har bidraget til den forfærdelige krise, som vi nu står i.

På verdensplan gør vi fremskridt, og vi tager ved lære af disse erfaringer, som indgår i initiativerne fra Den Internationale Valutafond, OECD, G20 og Forummet for Finansiell Stabilitet. EU har, navnlig under ledelse af kommissær Kovács, som jeg gerne vil lykønske, været inddraget i en række initiativer. Det drejer sig om administrativt samarbejde, direktivet om beskatning af renteindtægter, en adfærdskodeks og øget samarbejdsvillighed fra Belgien, Østrig, Luxembourg, Isle of Man og selv nabolande som Schweiz, Monaco og Liechtenstein.

Det er dog vigtigt, at denne fælles indsats ikke fører til det, som hr. Domenicis landsmand meget rigtigt beskrev, da han i "Leoparden" sagde, at mange ting må ændres, hvis alting skal forblive det samme. Det er et eksempel på, hvad der ikke må ske!

De europæiske borgere lider nu under arbejdsløshed, trusler om højere skatter og tabet af grundlæggende pensionsrettigheder. Små og mellemstore virksomheder får ikke kredit, og det er der mange, der lider under. Det er disse borgere, der forventer, at vi som deres repræsentanter her i Parlamentet lærer af erfaringerne og virkelig garanterer konkurrence, retfærdighed, gennemsigtighed og ærlighed i EU.

De fire betænkninger, navnlig hr. Domenicis og fru Alvarez', går i den retning. Jeg håber, at betænkningerne får bred støtte fra parlamentsmedlemmerne, og at de giver EU den nødvendige politiske vilje til at lære af erfaringerne og også tilskynder til, at man på internationalt niveau bliver bekendt med disse erfaringer.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Hr. formand! Vi ved alle, at skatter er et følsomt emne, som vi har hørt. Medlemsstaterne mener med rette, at skatter primært er et nationalt anliggende, men i forbindelse med den finansielle krise er der dog flere og flere lande, som indser, at der skal være et bedre samarbejde i EU.

Skattekonkurrence er en god ting. Der skal dog være retfærdige regler, og ingen medlemsstat skal kunne drage fordel af, at et lands regler kan anvendes til skatteunddragelse. Skattesvindel er ulovligt, umoralsk og forvrider situationen i de enkelte medlemsstater.

Man kan være kritisk over for skattetrykket i sit eget land. Det har jeg også til tider været. Vi må dog arbejde på at ændre politikken i vores egne lande og ikke løbe fra vores ansvar. Den mest effektive informationsudveksling er den, der sker automatisk. EU har ofte kritiseret forskellige former for skattely. Det er derfor vigtigt, at vi viser, at vi også internt arbejder på at forbedre gennemsigtigheden, åbenheden og samarbejdet på skatteområdet, samtidig med at vi respekterer privatlivets fred.

For at undgå unødige administrative udgifter og skabe et klarere retsgrundlag har Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa indgivet et ændringsforslag om, at medlemsstaterne ikke skal tvinges til at bistå en anden medlemsstat, hvis sagen drejer sig om mindre end 1 500 EUR om året. Jeg mener, at det sætter tydelige grænser for myndighedernes beføjelser, og hvis jeg har forstået det ret, accepterer kommissær Kovács ændringsforslaget.

(EN) Til slut vil jeg gerne takke hr. Kovács, som er kommissær i endnu 18 timer eller deromkring. Det har været en fornøjelse at arbejde sammen med Dem. De har ikke nået det hele, men De har gjort Deres bedste. Tak for det og held og lykke fremover.

Jacek Włosowicz (ECR). – (PL) Hr. formand! I sjette valgperiode vedtog Kommissionen en række lovforslag som led i bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse i EU. Et nøgleelement her er direktivforslaget om administrativt samarbejde på skatteområdet. Praktisk talt alle medlemsstaterne vedtog direktivet, som nu er i kraft, og det var uden tvivl det første skridt i retning af et administrativt samarbejde på dette område, selv om det var indlysende, at der manglede nogle håndgribelige resultater med hensyn til dets gennemførelse. Vi har dog i dette forslag styrket de enkelte medlemsstaters nationale suverænitet på skatteområdet ved at indføre en mere specifik og effektiv forvaltning af de enkelte landes skatteindtægter og ved også at fremskynde den europæiske integration, der i stigende grad bliver nødvendig på skatteområdet fra både et politisk og økonomisk såvel som et administrativt synspunkt.

Thomas Mann (PPE). – (DE) Hr. formand! Jeg takker Dem for Deres enestående arbejde, kommissær Kovács! Det administrative samarbejde mellem EU's medlemsstater i skattesager, hvilket er mit område, er et ambitiøst projekt. Det er nødvendigt, fordi skatteunddragelse ikke bare er en lille forseelse. Det berører lande på tværs af grænserne.

Vi må arbejde sammen for at bekæmpe skattesvig og tvivlsomme skattely. Medlemsstaternes synspunkt om, at man ikke kan løse alting på europæisk niveau, er en åbenlys fejl. En undersøgelse af muligheden for at erhverve ulovligt indsamlede oplysninger om skattesvindlere, hvilket er lovmæssigt problematisk og et problem, som vi i Tyskland har tumlet med, bør ikke være vores eneste handlingsmulighed. Det kan dog meget vel vise sig, at en sådan erhvervelse er nødvendig.

I dette direktiv bifalder jeg for det første den planlagte automatiske udveksling af oplysninger mellem skattemyndigheder, dernæst den styrkede procedure for den gensidige udveksling af personale mellem administrationer og endelig den hårdt tiltrængte foranstaltning om at lempe på bankhemmeligheden langt ud over EU's grænser.

Vi er godt nok nødt til at fjerne nogle af hindringerne, navnlig modsætningen mellem dataudveksling på den ene side og databeskyttelse på den anden. Vi er nødt til at finde en balance mellem dem og ikke prioritere den ene frem for den anden.

Endvidere bør der lægges mere vægt på den grænseoverskridende dobbeltbeskatning. Jeg har talt med en række små og mellemstore virksomheder, der opererer i forskellige medlemsstater samtidig. De siger, at situationen er alt for vanskelig, og at der ikke er nok gennemsigtighed og erfaringer, og de er derfor ikke i stand til at træffe de rette investeringsbeslutninger. Det må vi tage højde for. Vi må også mindske bureaukratiet og være mere opmærksom på, hvad der faktisk er behov for, så skatteforvaltningerne kan hjælpe os med at få et tættere samarbejde og forenkle vores procedurer. Hvis vi kan opnå det, og hvis vi kan få rodfæstet disse forenklede procedurer i erhvervslivets hverdag, har vi gjort et stort fremskridt. Direktivet er en klar erklæring om vores intentioner om at gøre dette.

George Sabin Cutaj (S&D). – (RO) Hr. formand! Vores forhandling om de foreslåede skattereformer finder sted i en situation, der uundgåeligt præger skattepolitikkerne. Den økonomiske og finansielle krise er skyld i de stigende underskud verden over, hvilket til gengæld øger vigtigheden af de ressourcer, der tildeles det offentlige budget.

Som allerede nævnt fremhæves det i de seneste betænkninger om emnet, at det alarmerende omfang af skattesvig i EU beløber sig til mere end 200 mia. EUR årligt, hvilket svarer til 2-2,5 % af BNP.

Vores kolleger, som har udarbejdet disse betænkninger, og hvis indsats jeg værdsætter, har præsenteret os for et grelt billede af bedrageriets omfang. Kommissionens økonomiske genopretningsplan, der skal begrænse krisens konsekvenser, kræver, at der afsættes et beløb, som i alt svarer til 1 % af BNP. Jeg mener, at situationen kræver skrappe foranstaltninger mod svig og et tættere samarbejde i skattesager mellem medlemsstaterne, især fordi krisen mere end nogensinde før har fremhævet de negative aspekter ved den gensidige afhængighed mellem nationale økonomier.

På det grundlag markerer direktivforslaget et skridt fremad, da det både vil bringe den europæiske skattelovgivning i tråd med den økonomiske udvikling og styrkelsen af den europæiske integrationsproces. I den sammenhæng kan den automatiske udveksling af oplysninger, afskaffelsen af bankhemmeligheden og foranstaltninger til forbedring af den gensidige bistand ved inddrivelse af fordringer bidrage betydeligt til at gøre det administrative samarbejde mellem de 27 medlemsstater mere effektivt.

Endelig vil jeg gerne ønske kommissær Kovács al mulig succes i hans fremtidige virke.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) (*indledning uden mikrofon*) ... det nærværende direktiv kommer på et belejligt tidspunkt i en tid, hvor skatteindtægterne verden over er faldende. I et fælles marked kan vi bestemt ikke acceptere den nuværende situation, hvor skattepligtige indkomster kan skjules og forblive ubeskattet i en anden medlemsstat. Som nævnt mister EU's medlemsstater hvert år flere milliarder euro i skatteindtægter på grund af en mangelfuld informationsudveksling mellem medlemsstaterne. Jeg skal også minde Dem om, at så længe nogle personer skjuler deres indkomst og dermed undgår at betale skat, skal resten af os i stedet betale mere i skat. Det kan næppe have været hensigten, i det mindste ikke efter min mening.

Det er forbløffende, at nogen forsvarer det gældende system, som faktisk gør det muligt for folk at undgå at betale skat. Jeg er klar over, at nogle medlemsstater har meget at miste, men fremsætter de egentlig et troværdigt argument? Nej, det gør de ikke.

Vi bør fremme et internationalt skattesamarbejde og udarbejde fælles standarder for at forhindre skattesvig både på europæisk og globalt niveau. Samtidig skal jeg gøre Dem opmærksom på, at der er dem, der mener, at det er vigtigt at beskytte privatlivet, og at det skal beskyttes på passende vis. Det er vigtigt at huske på, eftersom systemet, som vi er ved at skabe, ellers ikke har nogen troværdighed i borgernes øjne, hvilket er en forudsætning for, at det skal lykkes os.

Sirpa Pietikäinen (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg mener, at det står lysende klart her i den økonomiske krise, at vi enten kan vælge at slå fejl hver for sig i EU eller få succes i fællesskab. Vi har været længe om at nå frem til et punkt, hvor vi virkelig kan få en reel automatisk udveksling af oplysninger om skattespørgsmål i EU og fuld gennemsigtighed med et effektivt administrativt samarbejde mellem embedsmænd og nationalstater.

Mens vi kræver, at den private sektor og bankerne skal være mere gennemsigtige og troværdige efter den finansielle krise, mener jeg virkelig, at det også er noget, vi må kræve af vores nationalstater og af os selv. Jeg bifalder derfor de skridt, der er blevet taget her, men der er lang vej endnu. Jeg opfordrer Kommissionen til at være meget ambitiøs og stå fast på det internationale samarbejde for at få en international aftale på plads om skattely og en automatisk udveksling af oplysninger.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Hr. formand! Beskatning har afgørende betydning for landene, det er de fleste borgere vist enige om. Mange borgere tager dog ikke imod betalingen af skatter med åbne arme og smil. Det går tilbage til Kristus tid, da denne bemærkede, at en af de mest forhadte personer i hans tid var skatteopkræveren, som blev opfattet som en skurk.

Jeg ved ikke, om deres omdømme er blevet så meget bedre siden da. Nu opfattes de som Revenue Commissioners, men de vil formentlig ikke vinde en popularitetskonkurrence.

Om ikke andet er det samtidig historisk sådan, at dem, der unddrog sig deres skattepligter, nærmest blev opfattet som helte, som narrede regeringen. Det er nu heldigvis også ved at ændre sig, men samtidig er skatteunddragelse almindelig udbredt i hele landet og verden. Selv i mit eget land var det i 1980'erne og 1990'erne bankerne selv, der gav folk adresser på offshore-selskaber, så de kunne undgå at betale skat. Når det blev opdaget, var det selvfølgelig den enkelte, der måtte betale.

Det, vi har brug for at gøre i fremtiden, er at sikre, at skatteunddragelsen begrænses. OECD skønner, at 2,5 % af det samlede BNP går tabt på grund af skatteunddragelse. Smugling af cigaretter er et eksempel på, at cigaretter er gået fra lavt til højt beskattede økonomier, hvilket har været meget skadeligt for helbredet og naturligvis også for økonomien.

Samtidig har EU et begrænset spillerum, fordi Lissabontraktaten ikke giver det mange beføjelser på skatteområdet. Det kom i Lissabontraktaten med garantierne til Irland.

Derfor kan der ikke blive noget fælles konsolideret beskatningsgrundlag for virksomheder, og princippet om fair skattekonkurrence må fortsætte. Så det vi må gøre er, at vi med samarbejde, overbevisning og overtalelse må gå videre med arbejdet, men vi kan ikke gøre det med tvang.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Hr. formand! Disse forslag afspejler en enestående indsats for at lette bekæmpelsen af skattesvig og forbedre samarbejdet mellem myndighederne.

Vi skal huske på, at beskatning aldrig er et mål i sig selv, men et samfundsmiddel til gennemførelsen af politisk vedtagne målsætninger om udjævning af indkomstfordelingen, beskatning af skadelig adfærd og skabelsen af et økonomisk grundlag for fælles velfærdsydelse. Et godt skattesystem bygger på et retfærdigt og bredt beskatningsgrundlag og rimelige skattesatser.

Skatteunddragelse og skattesvig udhuler beskatningsgrundlaget, og ærlige borgere og virksomheder må betale regningen for de skatter, som svindlerne unddrager sig fra at betale. Som vi har hørt her, er bruttonationalproduktet nu nået krisepunktet flere steder i Europa. Skattesvig og -unddragelse resulterer i dårligere resultater for BNP svarende til omkring 200 mia. EUR årligt. Det kan vi virkelig ikke tillade os.

Jeg vil gerne fremsætte et par bemærkninger til selve betænkningerne. Når man overvejer, hvordan man skal bekæmpe momssvig, skal man huske at tage højde for cost/benefit-aspektet, retssikkerhed og proportionalitetsprincippet. De bliver meget tydeligt understreget i hr. Casas betænkning. I kampen mod momssvig er det rimeligt at fokusere på de varer og tjenesteydelser, som især er genstand for svig, og ordningen for omvendt betalingspligt giver disse medlemsstater mulighed for at anvende en ordning med omvendt rækkefølge som en undtagelse fra hovedprincippet i momsdirektivet.

Det administrative samarbejde er en måde at supplere de nationale lovgivninger på, men vi er nødt til at huske på, at det aldrig kan erstatte dem eller føre til en tilnærmelse mellem dem.

Det mest kontroversielle punkt i disse direktiver har været spørgsmålet om informationsudveksling. En effektiv informationsudveksling mellem medlemsstaternes told- og skattemyndigheder bidrager til bekæmpelsen af overtrædelser, og derfor tror jeg, at vi bør fremme og ikke hindre udvekslingen af skatteregistre. I Finland er skatteregistre offentlig tilgængelige, og landet er et af de mindst korrupte i verden. Når det er sagt, kan jeg ikke se, hvordan den automatiske udveksling af skatteregistre kan true borgerrettighederne, sådan som nogle af mine kolleger mener.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær! Den økonomiske lovgivning er naturligvis et nationalt ansvar, og det vækker medlemsstaternes egeninteresse. Her i EU bør vi dog overveje, hvordan vi i fremtiden skal opretholde det indre marked, navnlig de fire frihedsrettigheder.

Et af de vigtigste problemer, som vi skal løse her, er naturligvis dobbeltbeskatning. Små og mellemstore virksomheder (SMV'er), som ikke kan holde sig ajour med al lovgivningen på dette område, har særlig svært ved at udbyde deres tjenester i andre lande. Kommissionen bør derfor fremsætte et forslag om, hvordan man skal forholde sig til dobbeltbeskatning, og det skal være et forslag, der indfører et ligefremt og gennemsigtigt beskatningssystem for disse virksomheder, for det er i sidste ende en virksomheds kreditvurdering, der bestemmer, om den kan overleve på markedet og forblive solvent. Jeg ser også meget gerne, at der etableres en one-stop-shop for SMV'er, så de kan få et særligt kontaktpunkt, og så de hurtigt, effektivt og på gennemsigtig vis kan få tilbagebetalt overskydende skat.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne komme ind på e-forvaltningstjenester, som allerede er blevet udviklet i forskellige medlemsstater for at udføre følgende typer opgaver: elektronisk indbetaling af skat og moms eller initiativer såsom e-fakturering. Vi taler om en ny digital dagsorden for de næste fem år, hvilket betyder, at medlemsstaterne også er nødt til at bruge informationsteknologi for at forbedre deres administrative samarbejde i skattesager.

Jeg mener, at der med hensyn til e-fakturering blev oprettet en gruppe på højt niveau i 2008, som udarbejdede en rapport og fremsatte henstillinger til Kommissionen i november. Kommissær Tajani forpligtede sig også i den efterfølgende periode til at fremsætte initiativer til støtte for e-fakturering, så det kunne blive taget i brug i alle medlemsstaterne. Jeg vil gerne spørge Kommissionen om, hvorvidt og hvornår den agter at fremsætte et sådant forslag.

Nick Griffin (NI). – (EN) Hr. formand! Drøftelserne af skattesamarbejdet under den nuværende eurokrise er som at flytte rundt på liggestolene på Titanic.

På engelsk henvises der til de sydlige lande med initialordet PIGS (Portugal, Italien, Grækenland og Spanien). Dem, der bliver ofre for euroen er ikke svin, men mennesker, der lider under utopiske "én for alle"-dogmer. Deres økonomier vil enten gå til grunde som følge af tusinder af nedskæringer eller blive reddet på bekostning af skatteyderne i Det Forenede Kongerige og andre steder. Der vil kun være en meget lille mængde skat at samarbejde om.

Der er to udveje: Enten afskaffer vi euroen og giver de stavnsbundne lande deres egen valuta tilbage, eller vi udviser problemlandene fra euroen. Det kunne være PIGS. Det ville dog retfærdigvis snarere være Tyskland og dets franske samarbejdspartner, for roden til dette kaos skyldes, at Tyskland styrer euroen efter sine egne interesser.

Denne endeløse krise kommer til at ødelægge det føderale projekt, herunder skattesamarbejdet. Tragedien er, at så mange uskyldige ofre kastes ud i fattigdom, før det kommer til at ske.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne takke hr. Stolojan for hans arbejde med betænkningen om inddrivelse af fordringer. EU har brug for en fælles lovgivning, der håndhæves ensartet i alle medlemsstater, til bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse. Det indre marked og medlemsstaternes budgetter kan påvirkes af manglende indbetalinger af skatter og afgifter. Kapitalens og personers frie bevægelighed har nødvendiggjort en udvidelse af lovgivningens anvendelsesområde. Obligatoriske socialsikringsbidrag vil også blive medtaget fra begyndelsen af i år.

Et vigtigt skridt i arbejdet med at inddrive fordringer internt i EU er en hurtig udveksling af oplysninger. Fælles standardinstrumenter og formularer, der bliver oversat til alle de officielle EU-sprog, vil lette de relevante myndigheders daglige arbejde. Et fælles automatisk system vil gøre det lettere at besvare forespørgsler hurtigere og billigere.

Udo Bullmann (S&D). – (DE) Hr. formand! Når vi i dag gratulerer fru Alvarez, hr. Domenici og vores andre kolleger med deres fremragende betænkninger, når vi gratulerer kommissær Kovács med hans engagerede arbejde og ønsker ham held og lykke med hans fremtidige arbejde, og selv når vi udtrykker håb om, at han vil bibringe sin efterfølger den samme lidenskab, med hvilken han selv har kæmpet for en fælles skattepolitik, skal vi også nævne de medlemsstater, som fortsat tøver med at gøre det, der er absolut nødvendigt i denne krisesituation, nemlig endelig at lægge et bedre samarbejde for dagen.

Det er temmelig chokerende, at vi endnu ikke har set noget gennembrud i spørgsmålet om skattegrundlaget. Alle dem, der tror, at de kan forsvare deres suverænitet på denne måde, vil miste den, ligesom de vil miste skatteindtægter. Derfor er hovedbudskabet i disse betænkninger, at vi skal skabe et bedre samarbejde i Europa. Det er det eneste, der kan føre til fremskridt!

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Det er nødvendigt at bekæmpe skattesvig. Det er naturligvis ikke skatteunddragelse og skattesvig, der er årsagerne til den økonomiske og finansielle krise. Det er vigtigt for mig endnu en gang at slå fast her i Parlamentet, at vi skal genvinde skatteborgernes tillid gennem et enkelt skattesystem med en lav og retfærdig beskatning. Men det betyder ikke, at vi ikke aktivt skal bekæmpe skatteunddragelse og skattesvig, fordi enhver form for skatteunddragelse undergraver vores retfærdighedssans.

Det fører så til spørgsmålet om skattely. Tysklands nabo, Schweiz, frygter at blive sat under pres. I den sammenhæng vil jeg gerne udtrykkeligt spørge Kommissionen, om der vil blive stillet forslag om eller snarere, om der vil blive truffet foranstaltninger til, at lægge særligt pres på Schweiz. Det er min personlige opfattelse, at Schweiz ikke har råd til at behandle EU dårligere end USA. Det betyder derfor, at Schweiz er nødt til at tilslutte sig vores fælles bestræbelser på at bekæmpe skatteunddragelse.

László Kovács, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg har fundet denne forhandling interessant og inspirerende. Jeg er ligesom Dem overbevist om, at vores bestræbelser på at bekæmpe skattesvig og skatteunddragelse og forstærke samarbejdet på skatteområdet er umagen værd. Jeg er taknemmelig for Deres støtte og for de fire ordføreres arbejde, og jeg er meget glad for støtten til disse meget vigtige initiativer fra Kommissionen.

Fremme af god forvaltning i skatteanliggender er et kompliceret spørgsmål, der omfatter mange forskellige aspekter. Deres betænkninger har dækket næsten alle disse aspekter, lige fra det formelle lovgivningsforslag om fremme af det administrative samarbejde til vores arbejde med tredjelande. Det glædede mig, at mange af Dem opfordrede Kommissionen til at være mere ambitiøs. Jeg er fuldstændig enig, og jeg er sikker på, at den nye Kommission med Deres støtte og med støtte fra medlemsstaternes regeringer vil kunne tackle de kommende udfordringer. Jeg ved, at også min efterfølger vil prioritere disse sager. Kommissionen, Parlamentet og Rådet bør fortsat arbejde på at få godkendt de lovgivningsforslag, der ligger på bordet eller er under udarbejdelse, og ligeledes det arbejde, der pågår i gruppen om adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning.

Hvad angår de eksterne aspekter af princippet om god forvaltning i skatteanliggender, bør alle de aktioner, der er nævnt i meddelelsen, fremmes med særlig opmærksomhed på de aspekter, der vedrører udviklingslandene.

Med hensyn til de specifikke forslag om administrativt samarbejde, gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter og den fakultative og midlertidige anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt vil jeg også gerne takke Dem for Deres bemærkninger og synspunkter. Jeg er glad for at kunne konstatere, at Europa-Parlamentet og Kommissionen er enige om det, der skal gøres for at bekæmpe skattesvig og skatteunddragelse i og uden for EU. Jeg kan ligeledes konstatere, at der er generel støtte til de tre forslag.

Det er en af det spanske formandskabs prioriteter hurtigt at opnå fremskridt og enighed om forslaget om administrativt samarbejde. Det er ligeledes nu en prioritet for de fleste medlemsstater. Det haster for EU at nå til enighed internt for således på den internationale scene at kunne vise, at Unionen er fast besluttet på at arbejde videre på grundlag af OECD-standarderne og G20-henstillingerne og bane vejen for fremtidige resultater på internationalt plan ved at bevise, at det er muligt at opbygge et flyvefærdigt administrativt samarbejde.

Det er klart, at der ikke kun er én global løsning på problemet med at eliminere skattesvig og skatteunddragelse, men de forslag, vi har drøftet i dag, er vigtige fremskridt inden for rammerne af EU's strategi om bekæmpelse af skattesvig.

Endelig vil jeg gerne dagen før afslutningen på mit mandat igen takke for støtten til Kommissionens skatte- og toldinitiativer, og især for det gode samarbejde i ECON- og IMCO-udvalgene.

Magdalena Álvarez, ordfører. – (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne forklare, hvorfor vi går videre end de etablerede OECD-standarder for automatisk udveksling af oplysninger.

Der kan anføres mange argumenter herfor, men det er klart, at OECD-modellen vedrører de bredere internationale forbindelser, hvor spillereglerne er meget forskellige fra dem, der gælder i EU.

Som hr. Kovács sagde, har vi et fælles økonomisk område i Europa, hvor skatteoplysninger bør nyde den samme frie bevægelighed som personer, således at de enkelte medlemsstater kan gennemføre deres skatteordninger. Vi har i EU et indre marked, hvor der ikke er hindringer for varer og personer. Derfor er der ingen grund til at have hindringer, når det gælder skatteoplysninger.

Medlemsstaterne er en del af et politisk projekt, og forbindelserne mellem landenes skattemyndigheder bør være i overensstemmelse med dette politiske projekt. Det er de politiske principper, der er på spil her, og de overtrumfer spørgsmålene om praktisk gennemførlighed.

Jeg vil også gerne understrege, at den nationale suverænitet på skatteområdet forstærkes, når man bekæmper svig, den svækkes ikke. Det betyder med andre ord, at medlemsstaternes suverænitet på skatteområdet vil blive styrket, efterhånden som mere effektive instrumenter til gennemførelsen af deres egne skattesystemer bliver stillet til rådighed for dem. Vi bør erindre os alt dette, og det påhviler os derfor at støtte dette direktiv.

Og derudover er svig, som hr. Klinz så rigtigt har sagt, en lovovertrædelse. Det kan ikke retfærdiggøres med svage argumenter som f.eks. det høje skattetryk i visse skattesystemer. Jeg vil tværtimod gå så langt som til at hævde, at hvis skattesvig blev reduceret, kunne man sænke skatterne. Vi skal bestemt fortsætte med vores bestræbelser på at forenkle de forskellige skattesystemer.

Til slut vil jeg gerne understrege, at de fire betænkninger og de fire direktiver, som vi støtter, har en stor afskrækkende virkning, for når det går op for skatteborgerne, at bedragere som følge af disse bestemmelser vil have mindre spillerum og færre sikre skattely, vil fristelsen til at begå skattesvig være meget mindre. Og selv om visse personer alligevel vil begå svig, vil vi have mere effektive instrumenter til vores rådighed til at bekæmpe et sådant svig.

Endelig skal jeg nævne, at disse foranstaltninger kommer på det rigtige tidspunkt, da krisen har vist farerne ved mangelen på gennemsigtighed, overførsel fra det ene land til det andet og behovet for offentlige stimuli. I denne forbindelse vil jeg gerne nævne hr. Lamberts støtte. Han har gjort det klart, at man i tider som disse og i forbindelse med de offentlige finanser skal gøre en særlig indsats for at vedtage foranstaltninger, der tager sigte på et økonomisk genopsving og social beskyttelse for at afbøde krisens virkninger.

Af alle disse grunde er borgerne i dag mere end nogen sinde klar over, hvor alvorligt skattesvig er, og hvilke konsekvenser det har for økonomien generelt. De ønsker også, at deres repræsentanter træffer de nødvendige foranstaltninger til at imødegå svig.

Theodor Dumitru Stolojan, ordfører. – (RO) Jeg har med stor opmærksomhed lyttet til mine kollegers synspunkter. Jeg bemærkede mig også forbeholdene, hvad angår den automatiske udveksling af oplysninger. Men jeg er af den faste overbevisning, at vi i Parlamentet og i de europæiske institutioner skal vise alle de europæiske borgere, som er ærlige, og som betaler alle de gældende afgifter og skatter, at vi er fast besluttet på at vedtage de fornødne foranstaltninger til at holde skatteunddragelsen nede på et minimum, således at afgørelserne om at inddrive fordringer på skatter og afgifter kan håndhæves, uanset hvilken medlemsstat skyldneren bor i.

FORSÆDE: Diana WALLIS*Næstformand*

David Casa, ordfører. – (MT) Fru formand! Jeg lyttede også opmærksomt til det, der blev sagt, og hvis jeg skulle drage en konklusion af denne vigtige forhandling er det, at vi skal bruge alle de til rådighed stående midler til at bekæmpe skatteunddragelse og de forskellige former for svig, der finder sted i de forskellige lande. Det skal gøres ved at vedtage de foranstaltninger, som er blevet foreslået i dag, uden at det kommer til at skade handelen – især de små og mellemstore virksomheder – og uden at øge bureaukratiet. Jeg mener tværtimod, at vi fortsat skal forsøge at bekæmpe bureaukratiet på områder, som ofte hæmmer handelen.

Vi skal sikre, at vi ikke straffer ærlige borgere, som betaler, hvad de skal, og som ikke unddrager sig skat. Det gælder også for erhvervslivet og de mennesker, som handler på tværs af grænserne, og som ikke unddrager sig skat, og som derfor ikke er kriminelle.

Jeg er derfor af den opfattelse, at vi med disse forslag vil styrke emissionshandelsordningens troværdighed og de dertil knyttede betalinger. Vi skal samtidig, som jeg har understreget, begrænse den administrative byrde for ærlige erhvervsdrivende, og vi skal desuden sikre, at Parlamentet bliver holdt underrettet under hele forløbet med vedtagelsen af ordningen for omvendt betalingspligt.

Som mine kolleger vil jeg takke kommissæren for det arbejde, han har udført i de seneste år. Vi har ikke altid været enige med kommissæren, men jeg mener ikke desto mindre, at vi, når vi ser tilbage på beskatningssektoren, i dag har et mere retfærdigt og et mere effektivt system for vores borgere, dvs. borgerne i Den Europæiske Union.

Leonardo Domenici, ordfører. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne sige tak for kommentarerne til vores betænkninger, som er et resultat af en kollektiv indsats. Jeg håber, at disse kommentarer vil vise sig at være et godt varsel for afstemningen i Europa-Parlamentet.

Jeg mener ligesom hr. Stolojan og hr. Casa, at vores betænkninger fortjener at blive støttet, om ikke andet så for vores medborgeres skyld, dvs. de ærlige skatteborgere, som er de første, der kommer til at lide under skattesvig og skatteunddragelse. Formålet er at få alle til at betale, således at alle kommer til at betale mindre.

Jeg vil gerne fremsætte to kommentarer. Fru Lulling talte ved begyndelsen af forhandlingen om skattekoloskopi. Jeg ved af erfaring, at en koloskopi ikke er nogen behagelig undersøgelse, selv om den i høj grad kan være til gavn for menneskets sundhed. På skatteområdet er det meget nemt at undgå en sådan undersøgelse. Man skal blot lade være med at skjule sin indtægt og unddrage sig sine retlige forpligtelser.

Min anden bemærkning går på, at det altid er rigtigt at bekymre sig om, hvordan de offentlige penge bruges, men det er især rigtigt at gøre det, når regeringerne er tvunget til at bruge offentlige penge til at hjælpe bankerne og de finansielle institutioner, som har spekuleret med deres penge.

Formanden. – Den fælles forhandling er afsluttet.

Afstemningen finder sted onsdag den 10. februar 2010.

Skriftlige erklæringer (Artikel 149)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), skriftlig. – (RO) Momssvindler er en kriminel aktivitet, som har meget store konsekvenser for budgettet. Ulovlige refusionsordninger anvendes i alle medlemsstater, og Rumænien er ingen undtagelse (f.eks. karrusel-svig)

Ordningen for omvendt betalingspligt, som visse medlemsstater, herunder Rumænien, har gennemført, har fungeret godt. Men det var imidlertid nødvendigt at tilpasse momsdirektivet 2006/112/EF til situationen i dag for at holde risikoen for ulovlige momsrefusionsordninger (de ordninger, der er baseret på fiktiv eksport) på et absolut minimum. Derfor er det en sikker fremgangsmåde at anvende ordningen for omvendt betalingspligt på produkter, hvor risikoen for skattesvig er stor, og denne fremgangsmåde giver overordnet positive resultater for budgettet, selv om der sker forsinkelser i betalingerne til det nationale budget af den moms, der opkræves på sådanne produkter.

Jeg vil slutte med at konkludere, at hvis man skal vælge mellem først at modtage momsen ved afslutningen af det økonomiske forløb, når varen eller tjenesteydelsen er nået frem til slutforbrugeren, eller at undgå svig i form af ulovlige momsrefusioner, er det bedst at vælge den første løsning. Det ville være bedst, hvis det var

reglen i stedet for undtagelsen at bruge ordningen for omvendt betalingspligt. Men før man tager dette skridt, skal der foretages en grundig undersøgelse af konsekvenserne for budgettet.

Alan Kelly (S&D), skriftlig. – (EN) Jeg vil blot rejse et spørgsmål vedrørende samarbejdet på beskatningsområdet mellem medlemsstaterne. Det var et spørgsmål, der var stor opmærksomhed om under kampagnen før den irske folkeafstemning om Lissabontraktaten. Jeg vil blot mene mine kolleger i Parlamentet til lidt forsigtighed. Samarbejde mellem medlemsstaterne er grundlaget for Unionen, men det samarbejde har altid bygget på gensidigt samtykke. I forbindelse med beskatningsområdet skal vi passe på med at ignorere visse medlemsstats behov. Der er visse lande, som har behov for at bruge reglerne anderledes. Hvis et land f.eks. er en ø, eller hvis det ikke har det fornødne befolkningsgrundlag til at udgøre et stort, funktionsdygtigt marked, er det nødvendigt for landet at udnytte alle sine fordele til at tiltrække investeringer. Jeg opfordrer mine kolleger til at holde sig det for øje, når de stiller forslag om dette spørgsmål. Forslagene må ikke gribe ind i nærhedsprincippet. Alle forslag skal godkendes af medlemsstaterne. Det er et ikke uvigtigt element i denne forhandling.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), skriftlig. – (RO) De skatterelaterede initiativer, som vi drøfter i dag, spiller en vigtig rolle i kampen mod grænseoverskridende skattesvig og skatteunddragelse. Det er spørgsmål, som har et vigtigt politisk aspekt, og som har alvorlige konsekvenser for medlemsstaternes budgetter. Fremme af god forvaltning i skatteanliggender kræver en indsats på EU-plan, uden for EU og i medlemsstaterne. Vi har brug for stærke foranstaltninger, enkle, gennemsigtige love og i forlængelse heraf mindre bureaukrati. Og sidst, men ikke mindst skal vi sikre, at borgerne har adgang til hjælp.

Foranstaltninger, der garanterer gennemsigtighed og udveksling af oplysninger på alle niveauer, der forbedrer hjælpen til medlemsstaterne og etablerer et effektivt samarbejde på tværs af grænserne og fair skattekonkurrence, er afgørende målsætninger, især nu under den aktuelle økonomiske krise, hvor vi har set, hvor vigtig bæredygtigheden i skattesystemerne er. De medlemsstater, der har en god forvaltning af skattesystemet, har kunnet reagere meget hurtigere og meget mere effektivt på den økonomiske krise.

Jeg er glad for Kommissionens initiativ og ordførernes arbejde. Jeg mener, at der er den nødvendige politiske vilje til at fremme god forvaltning i skatteanliggender, men vi skal sikre, at disse forslag ikke kun er politiske slagord, og derfor skal vi gøre det fornødne for at få dem gennemført så hurtigt som muligt.

Marianne Thyssen (PPE), skriftlig. – (NL) Skattemyndighederne står over for store udfordringer i den globaliserede digitale verden. Det er kompliceret at påvise skatemæssigt og socialt bedrageri selv i det indre marked. Desuden er det problematisk, at der ikke for øjeblikket findes en europæisk lovgivning vedrørende grænseoverskridende administrativt samarbejde mellem skattemyndighederne. Oprettelsen af et beskatningsforbindelseskantor i hver medlemsstat med henblik på at fremskynde og forenkle det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne fortjener vores støtte. For øjeblikket tager det så lang tid at få behandlet anmodninger om udveksling af skatteoplysninger, at skattemyndighederne ofte simpelt hen beslutter ikke at vente på oplysningerne. Jeg giver min fulde støtte til Kommissionens forslag om en automatisk udveksling af oplysninger, og det af to grunde. Det vil for det første gøre det muligt for medlemsstaterne at inddrive deres skatter mere effektivt, og det er kun ret og rimeligt i krisetider og bestemt ikke en luksus. For det andet betyder det, at aktørerne på det indre marked behandles ens. Princippet om gensidighed i udvekslingen af skatteoplysninger ligger også på linje med aftalerne inden for OECD og G20. Det er et budskab, som ikke kan misforstås, og noget som den belgiske revisionsret også med rette for ikke så lang tid siden indtrængende opfordrede til. Jeg vil derfor med stor overbevisning støtte fru Alvarez' betænkning.

15. GM/Opel: seneste udvikling (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er Kommissionens redegørelse om GM/Opel: seneste udvikling.

Vladimír Špidla, medlem af Kommissionen. – (FR) Fru formand, mine damer og herrer! Denne forhandling vedrører et spørgsmål, der er af stor interesse for den europæiske offentlighed, nemlig en eller flere europæiske regerings offentlige finansiering af omstruktureringen af Opel/Vauxhall-koncernen.

Kommissionen har nøje fulgt dette spørgsmål. Den 14. juli 2009 rejste kommissær Kroes og jeg spørgsmålet om Opel/Vauxhall-gruppen i Europa-Parlamentet. Kommissionen har også haft flere uformelle møder med de europæiske ministre, der er ansvarlige for dette spørgsmål.

Som De ved, besluttede General Motors i efteråret 2009 at beholde Opel/Vauxhall og at omstrukturere selskabet. I slutningen af november 2009 fremlagde General Motors et resume af sin omstruktureringsplan for de tjenestegrene, der er ansvarlige for konkurrencespørgsmål.

Selv om det normalt ikke er Kommissionens rolle at blive inddraget i en forudgående vurdering af de industrielle og kommercielle bevæggrunde til en omstrukturering, foretog Kommissionens tjenestegrene alligevel en sådan vurdering på anmodning af Rådet (konkurrenceevne), da man ikke havde modtaget oplysninger fra medlemsstaterne om en eventuel statsstøtte til planen.

På grundlag af indholdet i General Motors' omstruktureringsplan og på grundlag af de oplysninger, Kommissionen fik, ser det ikke ud til, at omstruktureringsplanen er baseret på ikkeøkonomiske overvejelser, hvilket ville have skadet de fremtidige overlevelsesmuligheder for Opel/Vauxhall-koncernens europæiske aktiviteter.

Den aktuelle plan fra General Motors indeholder en række træk, der er på linje med andre omstruktureringsplaner, som General Motors og andre interesserede investorer tidligere har fremlagt, og det gælder en række centrale områder. Den er i overensstemmelse med tidligere beslutninger, som blev truffet af General Motors før krisens begyndelse, især hvad angår spørgsmålet om at producere en bestemt model et bestemt sted.

General Motors har desuden fremlagt en økonomisk begrundelse for sin beslutning om at reorganisere sine produktionsanlæg i Europa, idet man har henvist til de enkelte fabrikkers individuelle situation. Beslutningerne synes at være begrundet i overvejelser om, f.eks. hvor mange forskellige modeller de forskellige produktionssteder i Europa skal have, de forskellige modellers respektive levetid, det respektive produktionsvolumen for en given model, som for øjeblikket fremstilles på mere end et sted, den relativt lave ekstra investering, der er nødvendig for yderligere at centralisere produktionen af en given model, den værdi, som visse upstream-processer har for fabrikken osv.

Jeg forstår, at General Motors endnu ikke har drøftet denne plan med arbejdstagerrepræsentanterne, som forventes at give deres tilsagn, således at der kan foretages betydelige omkostningsreduktioner i Europa. Kommissionen vil konstant følge forløbet og vil sikre, at omstruktureringen af Opel/Vauxhall, når statsstøtte er inde i billedet, fortsat vil bygge på økonomiske overvejelser, at den ikke vil være påvirket af ikkekommercielle betingelser knyttet til statsstøtten, og især at den geografiske fordeling af omstruktureringsbestræbelserne ikke vil være dikteret af politiske krav.

Kommissionen vil naturligvis fortsætte med nøje at følge udviklingen i Opel-gruppen. I den forbindelse ved De sikkert, at General Motors den 21. januar 2010 officielt meddelte, at det er hensigten at lukke fabrikken i Antwerpen i 2010. Jeg forstår den bekymring, denne meddelelse om tab af tusindvis af arbejdspladser har vakt.

Det er sørgeligt at måtte konstatere, at Opel/Vauxhall finder det nødvendigt at lukke nogle af sine fabrikker. Jeg skal understrege, at det var en beslutning, som blev taget af General Motors alene. Kommissionen kan ikke og skal ikke forsøge at bestemme, hvor sådanne nedskæringer skal foretages. Kommissionen kan ikke forhindre dem, men den kan foregribe konsekvenserne af lukningerne.

Kommissionen er sammen med de belgiske myndigheder parat til at bruge alle de til rådighed stående midler til at hjælpe disse arbejdstagere. Man har drøftet muligheden for, at Belgien indsender en anmodning om bistand til Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen. Det er naturligvis en mulighed, der skal overvejes, og det ser i første omgang ud til, at en sådan anmodning om bistand, hvis den bliver bekræftet, ville leve op til de gældende kriterier.

Ivo Belet, for PPE-Gruppen. – (NL) Fru formand! Kommissæren siger, at man fortsat nøje vil holde øje med udviklingen, men det er efter min mening ikke tilstrækkeligt. Det er vores opfattelse, at General Motors' holdning i Europa er uacceptabel.

General Motors regner med at opnå statsstøtte fra flere nationale og regionale regeringer i EU, og en af hensigterne med denne støtte er at dække de sociale omkostninger ved lukningen af fabrikken i Antwerpen, som kommissæren nævnte. Noget sådant er uacceptabelt. Det er uacceptabelt både for arbejdstagerne og for Europa.

Denne sag er i vores øjne en meget vigtig test for Dem, en test for Kommissionens troværdighed. Vi kan ikke tillade noget sådant, da det ville skabe præcedens for lignende sager i fremtiden. Dette er et eksempel på den

protektionisme, som hele tiden stikker sit grimme hoved frem, og det er uacceptabelt. Det undergraver selve grundlaget for EU, og det er desuden altid de små lande, der må lide, som denne sag endnu en gang har vist.

I de seneste par måneder har EU's regeringer ladet sig splitte af amerikanerne i General Motors, og det er klart, at det ikke må gentage sig. Det kan kun forhindres ved at indtage en fælles europæisk holdning.

Deres kollega, Neelie Kroes, kommissæren for konkurrence, sagde i dag i den tyske presse, at der kun kan gives statsstøtte til automobilektoren, hvis denne støtte bliver brugt til udvikling af innovative og miljøvenlige produkter. Det er vi enige i, men det er meget bedre, at sådanne ting koordineres på europæisk plan, frem for at det, som det nu er tilfældet, er de europæiske lande og General Motors, der forhandler om dem, da det ingen vegne fører.

Og hvad mere er, ville det faktum, at vi giver General Motors ét fælles europæisk tilbud, give os en meget stærkere forhandlingsposition, som ville betyde, at vi kunne kræve garantier på det sociale område – som helt naturligt må ligge Dem på sinde – og på beskæftigelsesområdet. For hvorfor skulle det ikke være muligt at give arbejdstagerne hos Opel i Antwerpen nye fremtidsudsigter og naturligvis også arbejdstagerne i de andre Opel-virksomheder i Europa, som er blevet ramt?

Kommissær Špidla, det er endnu ikke for sent. Vi mener, at Kommissionen, når det drejer sig om grænseoverskridende omstruktureringer, selv skal tage tyren ved hornene og udarbejde en proaktiv politik i stedet for blot at forholde sig afventende og se til. Hvad betyder det helt konkret? Det betyder, at der skal iværksættes en fælles strategi, at der skal handles meget mere resolut, og det betyder først og fremmest, at vi i meget større udstrækning skal bruge alle de europæiske redskaber, vi har til rådighed, og vi skal bruge dem i fællesskab i stedet for at handle i spredt orden, som vi gør nu.

Vi har efter min opfattelse reageret alt for vegt i denne sag indtil nu. Kommissionen lod stå til, mens General Motors triumferede. Det er vi nødt til at ændre for arbejdstagernes skyld, for det er dem, der lider under den nuværende mangel på europæisk politisk vilje.

Min anden bemærkning er lige så vigtig. I dag mødes de europæiske industriministre i Spanien for at lancere en europæisk handlingsplan for automobilektoren. Det har vi et presserende behov for. Kommissionen bør samle hovedaktørerne inden for automobilektoren for at sikre, at ikke også denne sektor bliver oversvømmet af kinesiske produkter i den nærmeste fremtid. På torsdag mødes EU's stats- og regeringschefer til et ekstraordinært topmøde i Bruxelles på foranledning af og indbydelse fra formanden for Den Europæiske Union, hr. Van Rompuy. Der er kun ét punkt på dagsordenen, nemlig en styrkelse af det europæiske økonomiske samarbejde.

Lad os starte med automobilektoren, da den stadig er en af vores vigtigste industrier. Denne industri er en fronttør for økonomisk genopsving, og den vil også kunne være en stor drivkraft for beskæftigelsen.

Kathleen Van Brempt, for S&D-Gruppen. – (NL) Fru formand! Jeg opfordrede indtrængende til, at dette spørgsmål blev drøftet endnu en gang i plenarforsamlingen, ikke blot fordi det vedrører tusindvis af arbejdstagere i min baghave, Antwerpen i Flandern – De vil se, at mange medlemmer af Europa-Parlamentet vil tage ordet til dette spørgsmål – men først og fremmest, fordi det drejer sig om en omstrukturering i hele Europa, der medfører lukning af en fabrik og tab af tusindvis af andre arbejdspladser. Tusindvis af mennesker – mænd og kvinder og deres familier – går en mørk fremtid i møde.

Jeg tror, at disse mennesker retter blikket mod EU med en blanding af håb og frygt. Har de gode grunde til at håbe? Måske skulle jeg spørge kommissæren og Kommissionen, hvilke planer man har for fremtiden, da jeg ikke vil gøre nogen hemmelighed af, at jeg er dybt skuffet over de udtalelser, kommissær Kroes fremsatte i dag igen om, at hun, hvis dette spørgsmål kommer til diskussion, vil anvende reglerne for statsstøtte.

Men jeg er også skuffet over kommissærens svar og holdning i dag. Hvis lukningen bliver gennemført, skal vi naturligvis sikre, at folk får tilbudt hjælp. Men vi ønsker at se en helt anden Kommission i dag, en Kommission, der virkelig engagerer sig og spiller den politiske rolle, den burde spille. Kommissionen kan begynde med at kræve, at Opels europæiske ledelse omsider lægger deres forretningsplan på bordet, og at de giver fuld indsigt i de økonomiske og andre argumenter, der ligger til grund for denne beslutning. For De ved f.eks. sikkert, at den europæiske ledelse i Antwerpen har modtaget store beløb i bistand i de senere år både fra de flamske og fra de belgiske myndigheder, for at de kunne forblive konkurrencedygtige. Nu fejles alt dette af bordet, og der er ingen stærk Kommission til at gøre noget ved det.

Mit andet budskab, som også er et klart krav til Kommissionen, er, at jeg gerne vil have, at Kommissionen optræder klarere og mere kompromisløst for fremtiden i forbindelse med omstruktureringer. Hvis to selskaber

fusionerer, skal det anmeldes til Kommissionen. Hvorfor kan det ikke gælde for omstruktureringer? Hvorfor kan Kommissionen ikke anvende de samme økonomiske og sociale kriterier på omstruktureringer? Kun hvis det sker, vil vi få en klar vision for både en industripolitik og et socialt Europa. Det er det, Gruppen af Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet kræver.

Guy Verhofstadt, for ALDE-Gruppen. – (NL) Fru formand! Først og fremmest, og det er naturligvis allerede blevet sagt, er det, der skete i Antwerpen, et hårdt slag for tusindvis af familier og også for arbejdstagerne i underleverandørvirksomhederne. Til kommissæren vil jeg imidlertid også sige, at jeg var en smule chokeret over det, De sagde.

De siger for det første – og det er det vigtigste – at det er General Motors, der har ansvaret, som om hverken de regionale, belgiske eller europæiske myndigheder havde noget ansvar. Som jeg sagde sidste gang, burde Kommissionen, da det drejer sig om et grænseoverskridende anliggende, hvor flere lande er berørt, og om omstruktureringen af en virksomhed, faktisk have påtaget sig ansvaret for dette spørgsmål for at sikre, at de europæiske regler blev overholdt. Men det gjorde Kommissionen ikke. Man overlod det i stedet til medlemsstaterne – Tyskland – og dernæst til ledelsen i General Motors.

Jeg vil opfordre Kommissionen til i forbindelse med omstruktureringen af multinationale virksomheder i Europa at tage ansvaret for sådanne sager inden for rammerne af sin industripolitik i stedet for blot at optræde som koordinator mellem de forskellige økonomi- og finansministre.

For det andet chokerer det mig at høre, at De endnu ikke har fået denne sag. Man kan over alt i pressen læse, at man vil udbetale 2,7 mia. EUR i statsstøtte, og så kommer Kommissionen og fortæller os, at den endnu ikke har en forretningsplan eller en sag. Efter min opfattelse er det på høje tid, at Kommissionen ikke blot anmoder om sagen, de skal simpelt overtage den, men man skal også undersøge, om det drejer sig om et tilfælde, hvor der er handlet ulovligt. For der er tale om ulovlig adfærd. Der kan kun gives statsstøtte til udvikling af nye, innovative produkter.

Ikke desto mindre ser det ud til, at de 2,7 mia. EUR, som flere medlemsstater har anmodet om for at holde deres selskaber i gang, simpelt hen vil blive brugt generelt til at holde de europæiske virksomheder, de europæiske aktiviteter, i gang. Det er på tide, at Kommissionen tager hånd om dette og ikke kun fremsætter erklæringer, sådan som De og fru Kroes har gjort, men at Kommissionens tjenestegrene rent faktisk kræver at få forretningsplanen og ser på, om der er blevet ydet ulovlig støtte.

Bart Staes, for Den Verts/ALE. – (NL) Fru formand! Jeg ved ikke, om De forstår det, men det er Europas troværdighed, EU's troværdighed, som her står på spil i tusindvis af familiers øjne, i en stor del af de europæiske befolkningers øjne.

Vi havde allerede denne drøftelse i september sidste år. Selv dengang var det klart, at Kommissionen indtog en ret tøvende holdning. Det er rigtigt, at kommissær Kroes dengang sagde, at hun ville undersøge, om konkurrencereglerne var blevet ordentligt overholdt, men siden er der ikke sket ret meget, som hr. Verhofstadt understregede. Det er indlysende, at Kommissionen ikke har fået kendskab til forretningsplanen, selv om Opel, som vi alle ved fra pressen, vil anmode om 2,7 mia. EUR i statsstøtte. Derfor har vi alle – medlemmer af Europa-Parlamentet, ministre i de regionale og føderale regeringer – indtryk af, at vi halter bagud begivenhedernes gang. Hr. kommissær, det kan ikke accepteres. Det drejer sig om meget vigtige spørgsmål.

Jeg vil nævne, at jeg, efter at hr. Reilly fra General Motors har meddelt os denne beslutning, har modtaget tonsvis af e-mails med overskrifter som "Det værdiløse Europa" og "Ud med Europa, det gør intet for sine borgere". Sådan føler folk det. Når jeg derfor hører en af Deres kolleger, kommissær De Gucht, sige, at Kommissionen selv ikke har indsigt i forretningsplanen, finder jeg det helt absurd. På et tidspunkt hvor vi snart skal undersøge, om det kan accepteres at love disse 2,7 mia. EUR i statsstøtte på grundlag af en genopretningsplan, en undersøgelse foretaget af en uafhængig konsulentvirksomhed, og på et tidspunkt, hvor vi alle i Flandern ved, at Opel har gode fremtidsudsigter, så må jeg sige til Dem, at De indtager en defaitistisk holdning. Dette er Deres sidste tale i Parlamentet, men jeg forventer mere handlekraft fra Dem her i Parlamentet. Jeg forventer også mere handlekraft fra Kommissionens side. Jeg forventer også, og jeg er her enig med hr. Belet, at der udarbejdes helt konkrete planer til at få denne industri på fode igen, således at den får en reel fremtid, der er orienteret mod det, Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre kalder den grønne New Deal, dvs. en kombination af anvendelsen af ressourcerne til gavn for klimaet og en miljømæssig sund tilgang.

Derk Jan Eppink, for ECR-Gruppen. – (NL) Fru formand! Efter lukningen af Opel Antwerpen trænger det spørgsmål sig på, om der stadig er plads til en industripolitik. General Motors er et selskab, som har mistet

sin konkurrencedygtighed som følge af de alt for store pensionsomkostninger, som de amerikanske fagforeninger har påtvunget selskabet. Centret for den amerikanske bilindustri er allerede flyttet til den sydlige del af USA, hvor fagforeningerne er svagere, og det gælder også tyske og japanske bilproducenter.

General Motors er et eksempel på, hvad der sker, når arbejdskraftomkostningerne bliver for høje. Den flamske økonom Geert Noels har for nylig sagt, at arbejdskraftomkostningerne i Belgien er steget kraftigt siden 2000, og det var i øvrigt under hr. Verhofstadts regering, som er her i dag. I Tyskland er arbejdskraftomkostningerne faldet i den samme periode. Noel mener, at det er grunden til lukningen af Opel Antwerpen. En industripolitik forudsætter, at vi bevarer vores konkurrencedygtighed, hr. Staes!

Lad os for en gangs skyld se fremad. Hvordan forholder det sig med den kemiske industri i Flandern? Denne industri beskæftiger direkte 64 000 mennesker og indirekte 100 000, dvs. at mere end 160 000 mennesker lever af den kemiske industri. Men for nylig besluttede den tyske kemivirksomhed Bayer at flytte fra Antwerpen, og det er et dårligt tegn. Automobilindustrien skal også kæmpe med følgerne af de grønnes antibilpolitik. Man kan ikke på den ene side bekæmpe bilerne og på den anden side sige, at bilfabrikkerne skal holdes i gang. Bilpriserne bliver gjort uoverkommelige, da man ønsker, at folk tager bussen. Bilerne bliver for dyre for folk med lave lønninger. Resultatet er, at der sælges færre biler, og se nu, hvad der sker med Opel Antwerpen.

Den kemiske industri har den europæiske klimapolitik at kæmpe med. Vil Europa nu efter den mislykkede konference i København gå enegang og reducere sine CO₂-emissioner med 20 % i 2020? Det ville gøre det af med den flamske kemiske industri, ligesom de høje arbejdskraftomkostninger gjorde det af med Opel Antwerpen. Enden på den flamske kemiske industri ville være Opel Antwerpen gange 54. Hvis Flandern ignorerer sin kemiske sektor, vil regionen blive til et Grækenland ved Nordsøen, som den flamske entreprenør Thomas Leysen udtrykte det, og jeg håber, at mine flamske venner vil notere sig det.

(Taleren accepterede at besvare et spørgsmål efter proceduren med det blå kort, artikel 149,(8))

Guy Verhofstadt (ALDE). – (NL) Fru formand! Jeg vil gerne sige til hr. Eppink, at vi i årene mellem 2000 og 2009 sørgede for, at Ford kunne holdes i gang i Belgien, at Volkswagen kunne holdes i gang, og at Audi 1 kunne produceres der, og at man opnåede dette ved en reduktion af omkostningerne, arbejdskraftomkostningerne, gennem skifteholdsarbejde. Som følge heraf blev disse selskaber i Belgien, og de foretog nye investeringer.

Jeg er derfor overbevist om – og jeg vil spørge hr. Eppink, om han deler min overbevisning – at Opel er en rentabel virksomhed, som ville kunne blive i Belgien, hvis vi fortsatte denne politik.

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Fru formand! Jeg tror, at Opel Antwerpen ville have haft en fremtid, hvis vi ikke havde fået krisen og sammenbruddet i hele General Motors' koncept.

Men hr. Verhofstadt kan ikke nægte, at vi i de seneste år har set en tilbagegang i automobilindustrien i Europa og også i Flandern, og hr. Noels, den økonom, som jeg nævnte, har sagt, at de høje arbejdskraftomkostninger var en af årsagerne til, at amerikanerne lukkede Opel Antwerpen i stedet for en af de andre fabrikker. Opel Antwerpen var en effektiv fabrik, men det siger man også om Opel i Luton, Det Forenede Kongerige, og om de tyske fabrikker, og derfor tror jeg, at høje arbejdsomkostninger altid vil have en undergravende indvirkning på industripolitikken, og det skal forhindres, hvis vi ønsker at opretholde beskæftigelsen.

Patrick Le Hyaric, for GUE/NGL-Gruppen. – (FR) Fru formand, hr. kommissær! Jeg har hørt Deres forklaringer, og jeg må sige, at jeg er foruroliget. Det eneste, De har gjort, er at forsvare General Motors' plan. Hvis De forsvarede almenvellet, ville De have forsvaret arbejdstagerne og talt lidt mere om dem. General Motors lukker ikke Opel Belgien, fordi virksomheden er i vanskeligheder. Den har haft et overskud på 3,4 mio. EUR, men det har ikke forhindret den i at nedlægge 2 600 arbejdspladser. Kom ikke og fortæl os, at det sker af geografiske grunde, for General Motors nedlægger i alt 10 000 arbejdspladser.

Sandheden er, at de lukker her for at kunne udnytte arbejdstagerne i Sydkorea. Det er sandheden, og det er den, vi skal høre. Og jeg skal tilføje, at dette ikke sker på en baggrund af europæisk solidaritet, idet en medlemsstat, Tyskland, lover Opel ekstra støtte og accepterer, at man lukker fabrikken i Antwerpen. Vi udviser med andre ord ikke solidaritet med hinanden. Og De godkender lukningen ved på forhånd at fortælle os, at man vil give et lille beløb i socialhjælp som et plaster på arbejdstagernes sår, samtidig med at General Motors fortsætter med at høste sin profit!

En sådan ledelse er antisocial, den er vendt mod EU's territorier, og den skaber et enormt rod, som vi kan se for øjeblikket med Toyota, hvor mange tusinde biler tilbagekaldes. Det er endog en trussel mod bilisternes

sikkerhed. Radikale ændringer er påkrævet. Kommissionen skal tjene et formål. Lad den tjene de europæiske befolkningers interesser.

Det er det, der ligger til grund for min opfordring til den nye Kommission om at udarbejde et forslag til et EU-direktiv, som gør det obligatorisk at høre samarbejdsudvalgene og koncernsamarbejdsudvalgene, og som giver dem beføjelser til at overvåge anvendelsen af statsstøtte og europæisk støtte. En sådan støtte skal ledsages af en klausul, der sikrer beskæftigelse, uddannelse og lønninger, men den skal ligeledes sætte skub i en europæisk strategi for samarbejde mellem bilkoncerner på området forskning og fremstilling af nye og rene køretøjer.

Med det formål for øje skal Den Europæiske Centralbank refinansiere de nationale banker med et lån, der ville være så meget desto mere nyttigt, fordi det ville blive brugt til beskæftigelse, uddannelse og investeringer i forskning og til udvikling af en ny generation af miljøvenlige køretøjer.

Og til slut foreslår vi, at der udarbejdes en europæisk lovgivning, som forpligter koncernerne til at medtage deres finansielle selskaber og alle deres holdingselskaber i regnskaberne, således at myndighederne og fagforeningerne kan få et samlet overblik over koncernernes økonomiske situation, i stedet for en sag for sag, fabrik for fabrik gennemgang, som udelukkende har til formål at sætte arbejdstagerne ud af spillet og stille dem over for et fait accompli.

Paul Nuttall, for EFD-Gruppen. – (EN) Fru formand! Jeg vil først sige, at jeg føler med arbejdstagerne i Antwerpen, men jeg vil gerne pege på et par andre spørgsmål i forbindelse med EU og General Motors.

Spyker Cars bliver Saab Spyker i en 400 mio. EUR-handel, men tag ikke fejl, dette er ingen normal kommerciel handel, hvor et selskab betaler, og et andet selskab bliver betalt. Det er en handel à la Kommissionen, som passer bedre til en planøkonomi. Spyker betaler, men med penge fra Den Europæiske Investeringsbank. Det er med andre ord den europæiske skatteborger, der betaler, og hele handelen garanteres af den svenske regering. Men det er naturligvis kun risikoen, der er forsikret. General Motors vil tage sin andel af profitten, og Saab Spyker vil skulle købe færdigsamlede biler fra en anden General Motors fabrik, som ligger i den velkendte europæiske nation Mexico.

Hvorfor redder vi arbejdspladser i Mexico med de europæiske skatteborgeres penge? Kan vi ikke give Vectra-bilerne på Ellesmere Portland-fabrikken i min valgkreds et nyt karosseri? For det er jo det, Saab er blevet reduceret til.

Og det er almindelig kendt, at General Motors og de europæiske institutioner har et særligt forhold til hinanden. Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling har pumpet mere end 160 mio. EUR i General Motors' aktiviteter i Rusland og Ukraine, og banken ejer 30 % af aktierne i General Motors' fabrik i Sankt Petersborg.

Jeg vil derfor gerne spørge Kommissionen, hvorfor en så ekstravagant finansiel støtte kan gives til lande som Ukraine og Mexico, men aldrig er tilgængelig for britiske selskaber. Man kunne have reddet Rover for en brøkdal af den pris, og man kunne sandsynligvis have reddet arbejdspladser hos Rolls Royce i Netherton on Merseyside i min valgkreds, men for øjeblikket er arbejdspladser hos General Motors i min valgkreds i det nordvestlige England stadig i fare, og til trods herfor bruger Kommissionen mine vælgeres skattepenge til sikring af General Motors arbejdspladser i Mexico og Rusland.

Philip Claeys (NI). – (NL) Fru formand! Lukningen af Opel-fabrikken i Antwerpen er en katastrofe ikke kun for arbejdstagerne og underleverandørvirksomhederne, men også fordi man klart kan se en udvikling i retning af en nedskæring i alle former for industriproduktion i Flandern og andre steder i Europa.

Kommissionen skal undersøge, om statsstøtten, hvis den tildeles, overholder strenge betingelser. Men det burde være muligt at tildele midlertidig statsstøtte til en virksomhed som Opel Antwerpen, forudsat at en sådan støtte er gearret til en omstilling til en mere innovativ produktion. Formålet kan naturligvis ikke være at holde hele industrisektorer kunstigt i live for evigt, men vi skal huske på, at Opel Antwerpen er en rentabel fabrik med veluddannede arbejdstagere, højt produktivitetsniveau og moderne udstyr.

Derfor nægter jeg at tro på, at det drejer sig om en slags industridinosaur, som er dømt til udslettelse i den nærmeste fremtid. I forhandlingen har vi på ny hørt røster om, at vi skal skynde os at komme videre. Der er nogle, der siger, at Europa skulle have endnu flere beføjelser ud fra den antagelse, at mere Europa automatisk fører til et bedre Europa. Men det ville være en god idé, hvis EU indtog en fleksibel, men konsekvent holdning inden for rammerne af de nuværende beføjelser, f.eks. ved at sikre, at reglerne i lige så høj grad gælder for Tyskland som for Flandern, at de store medlemsstater ikke slipper af sted med mere end de mindre lande.

Jeg vil slutte med at rette et par ord til repræsentanterne for de belgiske regeringspartier. De er delvis ansvarlige for at have gjort Belgien til et af de dyreste lande i Europa, når det gælder industriel produktion. De har ved hjælp af en tyngende skattebyrde sikret, at de flamske arbejdstagere er betydeligt dyrere end deres kolleger i andre lande, samtidig med at de får mindre ud af det. Det spiller også en rolle, og det er på tide, at De gør Dem det klart.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Fru formand, kommissær Špidla! Kommissionen bør beskytte de europæiske interesser, og på det punkt er jeg enig i det, tidligere talere har sagt. Kommissionen bør tage sin holdning op til fornyet overvejelse.

General Motors vil fra i morgen indkassere 2,7 mia. EUR i offentlig støtte i Europa uden at bidrage med en eneste cent af sine egne penge. Vi skal gøre det klart, at Europa, dvs. Kommissionen, ikke betaler, hvis det betyder, at man vil lukke endnu flere fabrikker, eller at produktionen vil blive flyttet uden for Europa. Men medlemsstaterne må heller ikke støtte General Motors' planer, og de bør ikke kun tænke på at redde deres egne fabrikker.

Vi bør ikke tillade, at arbejdstagerne spilles ud mod hinanden, og det samme gælder medlemsstaterne, for sådanne splittelser vil føre til endnu flere udflytninger. De europæiske skatteborgere og Opels arbejdstagere i Europa bør ikke betale den regning. Det er der ingen derude, der vil forstå. Folk ønsker at vide, hvad EU gør. Hvilke planer General Motors end måtte have for Europa, bør Kommissionen sikre, at de spiller efter europæiske regler.

Det europæiske samarbejdsudvalg har foreslået en løsning, der er baseret på solidaritet, og en velfunderet økonomisk redningsplan for Opel, ifølge hvilken alle fabrikker skal blive i Europa, og ifølge hvilken der skal foretages justeringer i alle fabrikker på grundlag af solidaritet. Man bør ikke tillade, at ledelsen ignorerer denne plan, og hr. Reilly og hans kolleger bør heller ikke tilsidesætte høringsprocessen med det europæiske samarbejdsudvalg og ej heller de hørings- og medbestemmelsesrettigheder, vi har sikret de europæiske arbejdstagere. En europæisk løsning for Opel baseret på solidaritet er mulig, men Kommissionen skal være med.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Fru formand! Jeg er glad for, at Opel-spørgsmålet igen er på dagsordenen, selv om jeg bemærker, at Kommissionens redegørelse ikke indeholder særlig meget nyt.

Kommissæren talte længe om uformelle møder, som er blevet afholdt på baggrund af et resume af en plan, men jeg hørte Dem ikke sige noget om en egentlig forretningsplan. De sagde også, at De ikke havde indtryk af, at planen var baseret på ikkeøkonomiske overvejelser. Jeg vil bede Dem fortælle mig, hvilke aspekter af planen eller sagen De tænker på. De siger, at Kommissionen ikke har kontrol over, hvor arbejdspladserne skal nedlægges. Det er rigtigt, men De kan undersøge tingene, De kunne afprøve kriterierne for forretningsplanen, De kunne undersøge, om de er på linje med den europæiske lovgivning om omstrukturering og konkurrence, men det har vi intet hørt om i dag.

Ikke desto mindre fremsatte Deres kollega, kommissær Kroes, helt klare løfter i Parlamentet i september. Hun sagde, at Kommissionen aldrig ville acceptere, at man brugte skatteborgernes penge i de nationale politiske interessers tjeneste. Når jeg konstaterer, at der bortset fra hr. Belet ikke har været en eneste taler fra Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) – og slet ingen tyskere – finder jeg det meget sigende. Sådan som jeg opfatter det, har Tyskland fanget byttet, men det er hårdt for arbejdstagerne hos Opel Antwerpen.

Evžen Tošenovský (ECR). – (CS) Fru formand, hr. kommissær! Opel-sagen har vist os, hvor tvivlsomt det er – det har vi også set i forhandlingen – og hvor vanskeligt det er gennem politiske beslutninger at gribe ind i bestræbelserne på at løse kommercielle virksomheders økonomiske vanskeligheder.

For nogle måneder siden drøftede vi her muligheden for, at den tyske regering kunne yde finansiel støtte til Opel. Vi kender alle dette selskabs betydning, og vi ved, hvilke konsekvenser dets eventuelle vanskeligheder vil få især for de mange tusinde ansatte samt for underleverandørvirksomhederne, og vi ved naturligvis også, at det i tilfælde af en katastrofesituation ville føre til øgede omkostninger for landenes socialsikringssystemer. Men til trods herfor var der mange af os, der advarede mod at træffe politiske beslutninger om store subsidier fra den offentlige kasse.

Vi kan i dag konstatere, at hverken den såkaldte skrotordning eller de planlagte store finansielle subsidier har løst problemet. De synes tværtimod blot at have udsat problemet og gjort selskabets økonomiske vanskeligheder endnu større, og vi er endog ikke sikre på, at det drejer sig om virkelige problemer og ikke

om taktik fra selskabets side. En bestemt afdeling er for øjeblikket ramt af en krise, og firmaet i Antwerpen er i en virkelig vanskelig situation. Vi kan kun gisne om, hvorfor problemet har ramt netop den del af selskabet, der ligger uden for moderselskabets land.

Opel-sagen har fået endnu en dimension. Det er en meget ubehagelig løsning for et multinationalt selskab, når vi begynder at diskutere de forskellige dele af firmaets nationalitet. Firmaets problem bliver så de forskellige landes problem, og det bliver meget vanskeligt at finde en løsning på europæisk niveau. I den foreliggende situation skal Europa-Parlamentet optræde som et organ, der kræver overholdelse af de vedtagne bestemmelser i EU-medlemsstaterne, og det skal gøres med henblik på at undgå at gribe ind i konkurrenceforholdene, samtidig med at nærhedsprincippet respekteres. Desuden er det meget farligt, hvis sådanne komplicerede økonomiske problemer i store virksomheder kan skabe rivalitet mellem medlemsstaterne i EU, hvor vi ser tegn på protektionisme i bestemte industrigrene.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Fru formand! Jeg er østriger, og jeg har bedt om ordet, fordi man bryder den europæiske lov, og fordi denne sag er aktuel og derfor berører os alle. Opel Antwerpen-sagen drejer sig ikke – som ledelsen i Opel hele tiden vil have offentligheden til at tro – først og fremmest om nedlukning af fabrikker for at løse problemer med overkapacitet, der skyldes, at der sælges færre biler. Denne sag drejer sig om udflytning til Korea, kontraktbrud begået af hr. Reilly, chef for Opel/Vauxhall, krænkelse af arbejdstagernes rettigheder og deres og deres repræsentanters ret til at blive informeret, hørt og inddraget. Det drejer sig i sidste ende om at være kræsen og kun ville have de bedste bær i skålen, dvs. at indkassere eller forsøge at indkassere 2,7 mia. EUR i offentlig støtte. Hr. Reilly forhandlede Delta-rammeaftalen med de europæiske samarbejdsudvalg for derefter at bryde den. De bilmodeller, som skulle have været fremstillet i Antwerpen, vil sandsynligvis nu blive fremstillet i Sydkorea, og i sidste ende vil det være de europæiske arbejdstagere, der skal betale regningen i form af løntilbageholdenhed.

En anden ting, som for mig giver anledning til bekymring, er spørgsmålet om kapacitetsomkostningerne, som også skulle reduceres med 30 %, men som for hr. Reillys vedkommende bliver forhøjet fra de lovbestemte 7 % til 21 %. Det er et brud på den tyske medbestemmelsesret. Derfor vil jeg opfordre Kommissionen til ikke bare at være opmærksom på spørgsmålet om effektivitet i forbindelse med vurderingen af statsstøtten, som kommissær Špidla sagde, men til især at kontrollere overholdelsen af retten til information, høring og medbestemmelse.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Fru formand! Vi befinder os sandsynligvis for øjeblikket i en af de værste økonomiske kriser, vi nogen sinde har oplevet her i Parlamentet. Automobilindustrien er en af de industrier, der er blevet hårdest ramt. Vi befinder os endnu en gang i en situation, hvor der er risiko for lukning af en europæisk bilfabrik. Det rammer ikke blot selve bilfabrikken, men også dens underleverandører og dem, der arbejder for underleverandørerne. Det er ikke kun en personlig tragedie for de arbejdstagere, der mister deres arbejde, men det er et stort problem for Europa, for det svækker en meget vigtig industrigren.

Globaliseringen vil medføre ændringer, og vi ser, at virksomhederne flytter deres aktiviteter til andre dele af verden. Når virksomhederne flytter til andre lande, fordi arbejdstagerne i de lande har dårligere vilkår, et dårligere arbejdsmiljø og færre fagforeningsrettigheder, så er der grund til at se på, hvordan vores handelsaftaler og andre instrumenter er udformet.

Vi skal også drøfte, hvad vi kan gøre i fællesskab for at løse problemet med, at vi skal konkurrere med lande med dårligere arbejdsbetingelser for arbejdstagerne både i og uden for EU. Vi skal også optræde samlet for at forhindre, at virksomhederne spiller medlemsstaterne ud mod hinanden. En europæisk plan for automobilindustrien skal være fremadskuende, og den skal være baseret på viden og udvikling, ikke på dårligere vilkår.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Fru formand! Jeg vil først udtrykke vores fulde solidaritet med arbejdstagerne hos Opel og med deres familier. Vi er også solidariske med arbejdstagerne hos Opels underleverandører og deres familier. Disse mennesker har i månedsvis måtte leve i uvished for så nu at få forelagt en plan, som kræver statsstøtte og ofre fra arbejdstagernes side.

Denne situation vil også berøre fabrikken i Figueruelas i Spanien og arbejdstagerne der, og for at sådanne situationer kan forhindres for fremtiden, opfordrer vi kommissæren og den nye Kommission til at udforme en ny aktiv industripolitik, især for automobilektoren. Vi ønsker en politik, hvor man holder øje med udviklingen og handler for at undgå manglende investeringer, som det f.eks. var tilfældet med General Motors og Opel, og som førte til en helt umulig situation, hvor det er arbejdstagerne, som skal bære hovedparten af konsekvenserne.

Kommissionen kan ikke kun være observatør. Derfor opfordrer vi også Kommissionen til grundigt at undersøge og kontrollere indholdet i Opel-planen, da den stadig synes at være meget upræcis, hvad angår spørgsmål som f.eks. dens levedygtighed. De eneste områder, som er klart definerede, vedrører de ofre, man forventer af arbejdstagerne og lokalområdet.

Vi opfordrer Kommissionen til, som det påhviler den, at sikre, at de beslutninger, der tages vedrørende den finansielle levedygtighed, har arbejdstagernes og deres repræsentanters samtykke, og det har ikke altid tidligere været tilfældet. Og hvad angår spørgsmålet om at sikre Opel Europas fremtid, kræver vi endnu en gang, at fremtidige projekter skal overholde reelle økonomiske og industrielle levedygtighedskriterier inden for en europæisk ramme for at undgå, at vi ikke igen kommer til at stå i samme situation som nu, og for at den europæiske automobilindustri kan blive en innovativ og bæredygtig sektor med fremtidsudsigter.

De europæiske borgere, som følger vores drøftelser og beslutninger om fremtidens køretøjer, ønsker stadig at køre i biler, som er sikrere, mere komfortable og mere bæredygtige, og som lever op til de høje kvalitetsstandarder, som de er vant til. De ønsker derfor også, at det er de europæiske arbejdstagere, der fremstiller disse biler i fremtiden.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Fru formand! Jeg vil først udtrykke min sympati med mine belgiske kolleger, da jeg i min egen valgkreds har at gøre med Dell arbejdstagerne, som mistede deres arbejde, da fabrikken flyttede til Polen. Jeg forstår helt deres holdning. På grundlag af min egen erfaring vil jeg gerne påpege et par ting over for dem.

For det første er det absolut afgørende, at hjælpen udløses så hurtigt som muligt, for når uret først begynder at tikke, er Kommissionen bundet på hænder og fødder, og den kan ikke forlænge hjælpen uden lovgivning, og det tager lang tid, hvis det overhovedet sker.

For det andet skal den hjælp, der gives, være fokuseret på den enkelte arbejdstager og ikke på arbejdstagere, der passer ind i et forud fastlagt skema med kurser osv., som de statslige agenturer eventuelt kan tilbyde. Det er helt afgørende. Jeg beskæftiger mig for øjeblikket med arbejdstagerne hos Dell og netop det spørgsmål. Så derfor vil jeg sige til min kollega, Ivo Belet, og andre, at det måske kunne være interessant, hvis vi mødtes og udvekslede erfaringer og arbejdede videre med dette spørgsmål, efterhånden som situationen udvikler sig. Jeg tilslutter mig fuldt ud dette.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Fru formand! Jeg vil gerne begynde med tre afgørende spørgsmål. Hvad er fremtiden for Europas industripolitik? I hvilken retning går konkurrenceevnen i den europæiske økonomi? Og endelig hvad vil der ske med Europas arbejdskraft og i forlængelse heraf med de europæiske borgeres livskvalitet?

Ved begyndelsen af året nåede ledigheden i Europa op på 10 %. Tallet er 20 % i lande som Letland og Spanien. Jeg mener derfor, at dette spørgsmål er vigtigt. Det er også grunden til, at jeg mener, at det, når en europæisk multinational virksomhed omstruktureres, er vigtigt, at fagforeningerne fra andre medlemsstater inddrages i høringsprocessen og deltager i det europæiske samarbejdsudvalg, og at det ikke kun gælder fagforeningerne i den stat, hvor virksomheden har sit hovedkontor. Hr. kommissær, jeg mener, at De i Deres egenskab af kommissær for beskæftigelse og sociale anliggender, eller den person, som vil overtage Deres stilling, kan indføre en sådan foranstaltning.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Fru formand! Opel havde en stor fabrik i Portugal, i Azambuja, og beskæftigede i alt næsten 2 000 arbejdstagere. Men selskabet lukkede, opgav produktionen i Portugal og flyttede til Spanien. Det efterlod et spor af arbejdsløshed, der ramte tusindvis af arbejdstagere, der enten direkte eller indirekte var berørt af Opels strategi.

Man bør notere sig, at selskabet ikke gjorde det på grund af lønningerne, som var lavere i Portugal end i Spanien. Selskabet gjorde det som et led i en produktionsstigning uden at tage hensyn til de sociale følger af beslutningen. Det er derfor nødvendigt at erindre sig Opels historie og optræde effektivt, hvad angår kontrollen med selskabets aktiviteter. Vi skal huske på, at vi, når det drejer sig om statsstøtte til multinationale selskaber, skal støtte industriproduktionen, arbejdstagernes rettigheder og samfundenes rettigheder i de ramte områder, og vi skal også garantere fagforeningerne og andre arbejdstagerrepræsentanter, at vi vil gribe effektivt ind.

Krisztina Morvai (NI). – (EN) Fru formand! Det ser ud til, at den globaliserede neoliberale kapitalismes vigtigste lov eller vigtigste regel er, at en lille gruppe af rige privatiserer profitten og nationaliserer tabene og skaderne og får skatteborgerne, hvoraf de fleste er fattige, til at betale for det.

Hvad har det med retfærdighed at gøre? Hvad har det med moral at gøre? Eller er det begreber, som ikke kan bruges i en økonomisk sammenhæng? Er det ikke et system, som helt grundlæggende er forkert? Er der ikke noget, der er strukturelt forkert ved dette system? Og burde vi ikke i Europa-Parlamentet og i EU begynde at nytænke hele strukturen – hele systemet?

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Fru formand! De seneste meddelelser om masseafskedigelse i EU's medlemsstater, herunder dem, der blev bebudet af Opel-koncernen, er i tråd med den bredere bølge af problemer, som automobilindustrien og andre industrier har oplevet i den seneste tid som følge af den økonomiske krise. I forbindelse med problemerne i automobilindustrien bør vi spørge os selv, om det er i orden at give statsstøtte til automobilvirksomheder eller andre virksomheder for at redde arbejdspladser. I de sidste par år har vi set mange eksempler på en sådan statsprotektionisme for producenter af forskellige varer, og vi har også set en række reaktioner og beslutninger fra Kommissionen. Det er blevet mødt med en tvivlende holdning i offentligheden. På den ene side er det blevet påpeget, at en sådan støtte fører til konkurrenceforvridninger på det indre marked, og på den anden side understreges det, at det er nødvendigt at bekæmpe den stigende arbejdsløshed, og at statsstøtte medvirker hertil.

Der er efter min opfattelse i økonomiske krisetider brug for en mere fleksibel politik på dette område – en politik, som medlemsstaterne og Kommissionen er blevet enige om, og som er den samme for denne som for andre sektorer.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Fru formand! Jeg har en kommentar til det, min kollega sagde om, at der ikke er nok tyske medlemmer, der deltager i denne forhandling. Selv om jeg er tysk socialdemokrat, er jeg enig i Deres kritik af ministeren for Nordrhein-Westfalen, som er medlem af CDU, og som sagde, at han var glad for, at det var fabrikken i Antwerpen, der blev lukket, og ikke fabrikken i Bochum. Vi tyske socialdemokrater ønsker en europæisk løsning, med andre ord den plan, som det europæiske samarbejdsudvalg fremlagde. Og jeg vil endnu en gang klart sige, at jeg ikke har nogen anelse om, hvorfor de tyske konservative og liberale er veget uden om denne forhandling.

Vladimír Špidla, medlem af Kommissionen. – (CS) Fru formand, mine damer og herrer! Man har i forhandlingen været inde på en række spørgsmål, hvoraf nogle efter min mening bør behandles i den nye Kommission. Vi vil uden tvivl få en meget grundig drøftelse af en samlet industripolitik og hele begrebet statsstøtte og også andre spørgsmål.

Hvad angår den sag, vi taler om her, dvs. Opel-sagen, er det ikke som sådan et spørgsmål om industripolitik. Det er klart, at Kommissionen råder over spillerum inden for rammerne af traktaten. Jeg kan med en vis tilfredshed fremføre, at Kommissionen indtil videre har brugt alle de til rådighed stående muligheder i henhold til traktaten, og det er blevet gjort på en ikke helt konventionel måde. Jeg kan nævne de to møder, som min kollega, Günter Verheugen, afholdt, hvor medlemsstaterne drøftede den aktuelle situation, og det førte uden tvivl i et vist omfang til en koordineret tilgang. Ex ante-evalueringen af planerne var heller ikke konventionel. Jeg skal understrege, at strukturen i EU-retten ikke giver et solidt retsgrundlag for en sådan fremgangsmåde. Men i lyset af hvor vigtigt dette spørgsmål er, blev det ikke desto mindre gjort på denne måde.

Hvad angår spørgsmålet om statsstøtte, er der indtil videre ikke blevet forhandlet om en statsstøtte, der er ingen stat, der har foreslået det, og det tilkommer i sidste ende Kommissionen at vurdere, om statsstøtten gives inden for rammerne af reglerne. Jeg er af den faste overbevisning, at proceduren i den forbindelse skal være så streng som mulig, for vi kan ikke tillade, at en så alvorlig beslutning træffes ud fra ikkeøkonomiske bevæggrunde, og vi kan ikke tillade, at der opstår en situation, hvor vi i stedet for konkurrence mellem virksomhederne ser staterne konkurrere med hinanden om at tilbyde de største subsidier. På den baggrund vil Kommissionen foretage en streng evaluering af planen om statsstøtte samt naturligvis af alle de dermed forbundne omstændigheder.

I min sidste tale for ca. tre måneder siden understregede jeg, at vi gør, hvad vi kan for at sikre, at alle reglerne om høring af arbejdstagerne overholdes. Det gjorde vi, og det fortsætter vi med at gøre. I mellemtiden vil vi ikke tøve med at vedtage alle de foranstaltninger, som Kommissionens retlige struktur giver os mulighed for. Jeg er overbevist om, at min efterfølger ikke vil være mindre striks.

Jeg tror, at denne sag rejser en hel række spørgsmål, som skal drøftes, og jeg tror også, at det er Kommissionens pligt at gøre bedst mulig brug af alle de muligheder, vi har på dette område.

Til slut vil jeg gerne nævne noget, som jeg også nævnte i min indledning. Hvis arbejdstagere bliver afskediget – og det er blevet nævnt i forhandlingen, at General Motors overvejer at afskedige ca. 8 000-10 000 medarbejdere – vil konsekvenserne række langt ud over Antwerpen. Kommissionen aktiverer igen alle de

instrumenter, den råder over, og som er nyttige i sådanne sager. Det omfatter Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Fond til Tilpasning til Globaliseringen.

Vi vil gøre alt, hvad vi kan for at sikre, at dette spørgsmål bliver afgjort så hurtigt som muligt. Parlamentet skal naturligvis også spille en aktiv rolle, da de forslag, som Kommissionen fremlægger, først kan føres ud i livet, efter at de er blevet drøftet i Parlamentet.

Al EU-støtte skal først og fremmest være rettet mod mennesker og ikke selskaber, og det er den grundlæggende ramme for alle vores afgørelser.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (Artikel 149)

Veronica Lope Fontagné (PPE), skriftlig. – (ES) Jeg vil udtrykke min solidaritet med familierne til alle dem, der er berørt af de frygtelige nyheder om lukningen af fabrikken i Antwerpen. Vi tænker ikke blot på alle dem, der er direkte berørt, og som mister deres arbejde, men også på alle underleverandørerne, som også vil komme til at lide under denne lukning. Dem må vi heller ikke glemme. Figueruelas-fabrikken ligger i min region, Aragonien, så dette spørgsmål berører os direkte. Vi gør os derfor til fortalere for en aktiv politik for automobilektoren med nye modeller, som er mere miljøvenlige og innovative, og som vil skabe nye arbejdspladser.

16. Ligestilling mellem kvinder og mænd i Den Europæiske Union – 2009 (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Marc Tarabella, for Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling om ligestilling mellem kvinder og mænd i Den Europæiske Union – 2009 (KOM(2009)0077 – 2009/2101(INI)) (A7-0004/2010).

Marc Tarabella, ordfører. – (FR) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil først gerne takke Kommissionen for dens fremragende betænkning. Denne betænkning om ligestilling mellem kvinder og mænd, som vi stemmer om hvert år, har en særlig betydning for mig. Det er den første betænkning, jeg har fremlagt i Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, som jeg er fast medlem af. Og det er en helt nødvendig betænkning i år i lyset af den økonomiske, sociale og finansielle krise, som navnlig EU oplever.

Derfor ønskede jeg i min betænkning at understrege krisens konsekvenser for kvinderne. Jeg konstaterer først, at mænd blev ramt af flere afskedigelser ved begyndelsen af krisen, hvilket var at forvente i lyset af krisens indvirkning på den tunge industri. Men i de sidste måneder har vi set, at både mænds og kvinders arbejdsløshed er steget på samme måde og med samme hast.

Desuden er arbejdsløshedssatsen i over en halv snes medlemsstater stadig højere for kvinder, og kvinder er overrepræsenteret inden for deltidsarbejde. Jeg opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at levere nøjagtige statistikker om krisens indvirkning på kvinder og mænd og på medlemsstaterne, inden de gennemfører budgetstrammingspolitikker, og til at gennemføre kønsbaserede konsekvensanalyser for at forhindre, at kvinder bliver ramt uforholdsmæssig hårdt.

Bekæmpelsen af vold mod kvinder er efter min mening et andet vigtigt punkt. Det er en kendsgerning, at 20-25 % af europæiske kvinder bliver udsat for fysisk vold i deres voksenliv, men 10 % af dem er også ofre for seksuel vold. Derfor bør mænd efter min opfattelse også engagere sig i bekæmpelsen af vold mod kvinder.

Det spanske formandskab har ikke blot gjort bekæmpelsen af vold mod kvinder til en af sine prioriteter ved bl.a. at oprette et europæisk overvågningscenter for kønsbestemt vold, der skal levere ensartede data, men også ved at indføre et europæisk mandat til beskyttelse af ofre. Jeg støtter den tilgang og opfordrer ligeledes til, at der indføres et europæisk år for bekæmpelse af vold mod kvinder, således at bevidstheden om dette problem øges i alle medlemsstaterne og for at sikre, at denne kamp bliver et prioritetsspørgsmål.

Lad os så gå over til beskæftigelsesspørgsmålet. Vi kan konstatere, at kvinderne i stort omfang har gjort deres indtog på arbejdsmarkedet. 59,1 % af kvinderne arbejder i dag. Lissabonstrategien havde en målsætning på 60 %. Vi har næsten nået det, men der er stadig store forskelle afhængig af de forskellige medlemsstater, og der er stadig en gennemsnitlig lønforskel på mellem 17 og 25 % afhængig af, hvilken undersøgelse man læser.

Jeg opfordrer derfor medlemsstaterne til virkelig at gennemføre direktiverne om ligestilling mellem mænd og kvinder i beskæftigelsesanliggender. Jeg vil anmode de selskabelige medlemsstater om at træffe lovgivningsmæssige foranstaltninger til fremme af ligelig repræsentation af mænd og kvinder på ledende poster, især i de private virksomheder. Vi skal naturligvis bekæmpe fastlåste kønsrollemønstre. Da jeg var minister for undervisning, mødte jeg en kvinde, som måtte opgive sin uddannelse til buschauffør, fordi hendes lærer gjorde nar af hende.

Jeg håber, at ingen for fremtiden vil være overrasket, hvis en mand vasker op, og en kvinde kører en skolebus. Kommissionen og medlemsstaterne skal kort sagt opfordres til at starte en bevidstgørelseskampagne om disse spørgsmål i skolerne.

Seksuelle og reproduktive rettigheder er et vigtigt kapitel, for kvinder skal have kontrol over deres seksuelle og reproduktive rettigheder. Tusindvis af kvinder har med fare for deres liv kæmpet for disse rettigheder, og i dag har 24 ud af 27 europæiske lande legaliseret abort. Det er Europa-Parlamentets pligt at beskytte det, man har opnået på dette område, da det er et absolut afgørende spørgsmål for kvinder, og vi insisterer på, at kvinder skal have kontrol over deres seksuelle og reproduktive rettigheder gennem let adgang til svangerskabsforebyggelse og abort.

Jeg skal nu komme ind på fædreorlov. Først en konstatering. Mænd har ret til fuldt ud at være med i de første dage efter deres barns ankomst i familien. Det er rigtigt, at vi i den henseende skal opfordre Kommissionen til at støtte alle skridt, der sigter på at indføre en form for fædreorlov på EU-plan. Vi mener, at barselsorlov og fædreorlov skal kædes sammen.

Jeg skal slutte nu. Denne betænkning fik, da den blev fremlagt i Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, ros fra alle repræsentanterne for de politiske grupper i Europa-Parlamentet. Afstemningen i udvalget forløb også godt, og betænkningen blev vedtaget med et komfortabelt flertal. Jeg vil derfor opfordre alle mine kolleger til igen at støtte betænkningen, når vi stemmer på onsdag, men jeg vil lytte omhyggeligt til den forhandling, der nu starter, og jeg vil derefter kunne svare på Deres spørgsmål.

Vladimír Špidla, medlem af Kommissionen. – (FR) Fru formand, mine damer og herrer! Den nuværende Kommission hilser betænkningen og beslutningsforslaget om ligestilling mellem kvinder og mænd velkommen.

Jeg vil gerne takke ordføreren, hr. Tarabella, for Parlamentets støtte til Kommissionens holdning og indsats i forbindelse med fremme af ligestilling mellem kvinder og mænd. Ligestilling mellem kvinder og mænd er en af EU's grundlæggende værdier og en forudsætning for at opnå Unionens målsætninger for vækst, beskæftigelse og social sammenhørighed.

EU har på det grundlag opbygget en reel politik til fremme af ligestillingen mellem kvinder og mænd. Der er helt ubestrideligt blevet gjort store fremskridt på dette område, men der er stadig store udfordringer at tage op. Kommissionen er enig med ordføreren i, at det er vigtigt at fortsætte arbejdet.

Ligestilling og kvinders rettigheder har under mit mandat været en hovedprioritet. I de seneste år har Kommissionens indsats for ligestilling mellem kvinder og mænd udmøntet sig i køreplanen for ligestilling mellem kvinder og mænd. Kommissionen har i forbindelse med gennemførelsen af denne køreplan iværksat flere bemærkelsesværdige initiativer. Til belysning heraf skal jeg nævne tre.

Kommissionen har stillet konkrete forslag med henblik på at løse problemet med lønforskellen mellem mænd og kvinder. Denne forskel, der er på 17 %, er simpelt hen uacceptabel. Kommissionen vil i 2010 aflægge rapport om undersøgelsen vedrørende den europæiske lovgivnings effektivitet, og vi vil fremlægge forslag til løsninger på lønforskelproblemet.

Kommissionen har noteret sig de interessante idéer, der er indeholdt i Europa-Parlamentets beslutningsforslag. Jeg vil ligeledes minde om, at Kommissionen i 2009 iværksatte en bevidstgørelseskampagne med det formål at mobilisere alle berørte parter til at bekæmpe lønforskellen. Denne kampagne var en succes og vil blive forlænget i 2010.

Jeg har under mit mandat ligeledes sørget for at fremme større repræsentation af kvinder i det økonomiske og politiske liv. Jeg etablerede på det grundlag i 2008 et europæisk netværk af kvinder på beslutningstagende poster. Der er blevet gjort lidt fremskridt. Det nuværende Europa-Parlament har f.eks. den største procentandel af kvinder, dvs. 35 %.

Der er imidlertid stadig behov for en stor indsats, især på nationalt plan, hvor kvinderne gennemsnitlig kun udgør 24 % af medlemmerne i de nationale parlamenter, og i selskaber, hvor kvinderne udgør mindre end 11 % af bestyrelsesmedlemmerne i de største børsnoterede selskaber.

Det tredje vigtige initiativ er oprettelsen af Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder. Jeg er glad for i dag at kunne oplyse, at instituttet til trods for en langsommere start, end vi havde forventet, har påbegyndt sit arbejde i Bruxelles og allerede er installeret i sine kontorer i Vilnius.

Den aktuelle krise har alvorlige konsekvenser for arbejdsmarkedet og truer det seneste fremskridt for kvinders beskæftigelse, da der er mindre sandsynlighed for, at kvinderne finder nyt arbejde, og da de er mindre gunstigt stillet til at begynde med.

Jeg har under mit mandat bestræbt mig på at forbedre balancen mellem arbejde og familieliv. Jeg er enig med Europa-Parlamentet i, at det er vigtigt at sætte fædre i stand til at spille en større rolle i familielivet. Derfor har jeg bedt mine tjenestegrene om at foretage en cost-benefit-analyse vedrørende et eventuelt initiativ fra Kommissionens side på dette område.

I Europa-Parlamentets betænkning understreges det også med rette, at det er vigtigt at udrydde volden mod kvinder. Kommissionen vil arbejde hårdt og beslutsomt på at nå det mål.

Jeg kan ikke afslutte min tale uden at understrege det fremragende samarbejde mellem Parlamentet og Kommissionen. Dette samarbejde var en medvirkende og central årsag til de fremskridt, der er sket i spørgsmålet om ligestilling mellem kvinder og mænd. Ligestilling mellem kvinder og mænd er ikke et mål i sig selv. Det er en forudsætning for at nå EU's målsætninger for vækst, beskæftigelse og social sammenhørighed.

Tak for Deres samarbejde og for Deres opmærksomhed.

FORSÆDE: Roberta ANGELILLI

Næstformand

Astrid Lulling, for PPE-Gruppen. – (FR) Fru formand! Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling vedtog denne betænkning med et ganske lille flertal på tre stemmer, eftersom seks ud af dets 33 medlemmer ikke var til stede. Jeg tror ikke, at man kan tale om et "komfortabelt flertal". Det er klart, at vi deler alle bekymringerne om den forskelsbehandling, som stadig eksisterer i ligestillingen mellem kvinder og mænd til trods for den fremragende europæiske lovgivning, vi har haft på dette område siden 1975.

Hvorfor har denne forskelsbehandling været så vedholdende? Det skyldes enten, at disse direktiver gennemføres dårligt, eller at dem, der bliver udsat for forskelsbehandling, af forskellige årsager ikke er i stand til at håndhæve deres rettigheder ved domstolene. I stedet for hele tiden at kræve nye direktiver med den risiko for udvanding, som det medfører, bør vi sikre, at den eksisterende lovgivning gennemføres fuldt ud af regeringerne, arbejdsmarkedets parter og i den daglige arbejdsverden.

I denne betænkning gentages endnu en gang alle klagepunkterne, alle de grove generaliseringer af kvinderne, der er fattige, bankes og voldtages. Det er derfor nødvendigt at sætte visse påstande i det rigtige perspektiv ved hjælp af ændringsforslag. Men det, som jeg finder endnu mere alvorligt, er, at denne glorificering af den sociale eller solidaritetsbaserede økonomi skal få os til at tro, at hvis man anbringer kvinderne i den, vil det bevise deres arbejdsduelighed og derved sætte dem i stand til at forbedre deres sociale status og blive mere økonomisk uafhængige.

Men det stik modsatte er tilfældet. De ville synke ned i en generel fattigdom, miste enhver tilskyndelse eller motivation til at tjene en løn, der er baseret på en indsats, og man ville fratage dem ethvert ansvar.

Derudover vil forslagene om at vedtage et europæisk charter for kvinders rettigheder og dermed en ny form for beskyttelse ud over menneskerettighederne – som da heldigvis allerede gælder for kvinder – samt en slags nyt bureaukrati i form af et europæisk overvågningscenter for kønsbestemt vold, selv om vi har tjenestegrene nok til at udføre det arbejde, enten virke mod hensigten eller være uforenelige med princippet om ligestilling mellem kvinder og mænd, som klart er knæsat i traktaten. Hvis latterlighed kunne dræbe, ville nogle medlemmer af Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling ikke længere være her.

Endelig beklager jeg visse medlemmers stædige forsøg på ved enhver lejlighed, god eller dårlig, og også i denne betænkning, at få indføjet spørgsmålet om ikkenødvendig abort under påskud af, at man for at sikre kvinders seksuelle og reproduktive rettigheder skal gå ind for gratis og let adgang til abort. Nej, man skal i

stedet for først og fremmest forbedre de unge pigers oplysning med hensyn til svangerskabsforebyggende midler. Vi har sådanne midler i dag til at forebygge svangerskaber i en meget tidlig alder. Det havde vi ikke, da jeg var ung. Vi har derfor foreslået delt afstemning, således at vi ikke bliver nødt til at stemme imod hr. Tarabellas betænkning, som ikke skal bebrejdes noget, men som endnu en gang er blevet offer for nogle af sine kollegers ekstremistiske holdninger.

Iratxe García Pérez, for S&D-Gruppen. – (ES) Fru formand! Jeg vil først takke hr. Tarabella og alle de medlemmer, der har været med til at udarbejde denne betænkning, for deres arbejde.

For et år siden drøftede vi en lignende betænkning som den, der er fremlagt i dag. Vi er desværre nødt til at blive ved med at fokusere på de centrale spørgsmål, hvor der endnu ikke er blevet gjort fremskridt med hensyn til ligestilling mellem mænd og kvinder. Dette omfatter vold mod kvinder, som anses for at være en af de værste svøber i samfundet ikke blot i Europa, men i hele verden. Dernæst er der lønforskellen, hvor der ikke er sket forandringer, og som vi ikke har kunnet få fjernet. Andre spørgsmål vedrører den seksuelle og reproduktive sundhed, arbejdslivets forenelighed med familielivet, kvinders indtræden på arbejdsmarkedet på lige vilkår med mænd, situationen for de sårbare grupper af kvinder som f.eks. handicappede kvinder og kvinder i landdistrikterne samt kvindernes repræsentation i det offentlige liv.

Vi har rejst disse spørgsmål år efter år, men har ikke kunnet gøre virkelige fremskridt. Tillad mig at give Dem blot én oplysning, nemlig at kun i tre ud af 27 medlemsstater udgør kvinderne mere end 40 % af parlamentsmedlemmerne.

Det er vigtigt, at vi understreger nødvendigheden af at øge vores indsats for at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder. Det er af afgørende betydning at støtte f.eks. det spanske formandskabs initiativ, der har erklæret, at ligestilling mellem mænd og kvinder er en af dets prioriteter. Det er et engagement for kvinderne i dag, men også for kvinderne i de fremtidige generationer. Der er blevet gjort fremskridt, men der er stadig lang vej igen, og vi skal være ambitiøse i udarbejdelsen af politikker, der skal sikre, at den ene halvdel af Europas befolkning nyder samme rettigheder og får samme muligheder som den anden halvdel.

Sophia in 't Veld, for ALDE-Gruppen. – (NL) Fru formand! Jeg vil først lykønske ordføreren. Jeg vil begynde med at nævne et par små punkter, hvor jeg ikke er enig med ham. Når det drejer sig om den økonomiske krises indvirkning på kvinderne, mener jeg faktisk, at det er meget vigtigt at få bragt orden i vores offentlige finanser igen, og at de kommer på fode igen så hurtigt som muligt. En forlængelse af den offentlige gæld vil ikke hjælpe kvinderne. Jeg er også af den opfattelse, at betænkningen indeholder nogle forslag, som lyder tiltalende, men som mere er symbolpolitik, som f.eks. et år for dette og et overvågningscenter for hint. Lad os i stedet koncentrere os om konkrete foranstaltninger.

Men betænkningen indeholder også en række ting, som jeg er meget tilfreds med. For det første er der – og det er takket være et ændringsforslag fra Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa – en henvisning til situationen for enkeltpersonshusstande. Jeg vil anmode Kommissionen om for en gangs skyld at gennemføre en undersøgelse af dette spørgsmål, for vi har en europæisk familierpolitik, men meget få mennesker ved, at en ud af tre husstande i Europa er en enkeltpersonshusstand. Disse mennesker bliver ofte udsat for stor forskelsbehandling, når det gælder socialsikring, skattespørgsmål, boliger osv.

For det andet er jeg – og her henvender jeg mig til fru Lulling – faktisk yderst tilfreds med den klare omtale af den seksuelle og reproduktive sundhed og kvinders seksuelle autonomi, og adgang til sikker, lovlig abort hører med til den seksuelle og reproduktive sundhed. Jeg er fuldstændig enig med fru Lulling i, at oplysning er meget vigtig, men jeg kan konstatere, at det i hvert fald i mit land, men det er måske anderledes i Luxembourg, er de kristelige demokrater, som får sat en stopper for noget sådant. Så hvis vi kan samarbejde om en god, åbenhjertig oplysning af unge mennesker, kan De regne med min støtte, og jeg mener også, at vi nu skal gøre en ende på hykleriet. Vi kan ikke smide unge kvinder i fængsel eller fordømme dem til en usikker abort.

Og endelig med hensyn til spørgsmålet om vold mod kvinder er jeg meget glad for det spanske formandskabs initiativ om at gøre dette spørgsmål til en af sine prioriteter. For der er meget få mennesker, der ved, at vold mod kvinder kræver mange flere ofre om året end terrorismen, og alligevel betragtes det med urette stadig udelukkende som et kvindespørgsmål.

Marije Cornelissen, for Verts/ALE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Vi har et relativt nyt Europa-Parlament, og vi har en næsten ny Kommission. Med Tarabella-betænkningen er det i det store og hele første gang, at vi skal stemme om det, som Udvalget for Kvinders Rettigheder og Ligestilling i det nye Parlament ønsker, at der gøres i de kommende år.

De grønne er tilfredse med denne progressive betænkning. Den er sprængfyldt med planer, som vi ønsker gennemført. Vi ønsker, at der omsider udarbejdes en lovgivning til fremme af delingen af plejearbejdet mellem mænd og kvinder, og vi ønsker en fædrelov. Vi foreslår, at man nu endelig gør noget for at fremme kvindernes repræsentation i beslutningstagningen ved at efterligne den norske praksis med en kvote for bestyrelserne.

De grønne er ligeledes meget tilfredse med den vægt, der er lagt på krisens følger for kvinderne. Der er forskelle, når det gælder arbejdsløshed for kvinder, og når det gælder konsekvenserne for kvinderne af nedskæringer i de offentlige udgifter.

Det er vores håb, at Parlamentet ved at stemme for denne betænkning vil vise mod og være rede til at bekæmpe forskelsbehandlingen af kvinder og fremme ligestillingen med konkrete foranstaltninger, som rent faktisk kunne føre til resultater. Vi håber, at Kommissionen vil handle i overensstemmelse hermed.

Konrad Szymański, for ECR-Gruppen. – (PL) Fru formand! I og med at man i denne betænkning foreslår at lette adgangen til abort i EU, krænker man medlemsstaternes eksklusive beføjelser på dette område. Men det er ikke den vigtigste grund til at stemme imod denne tekst. Tro er ikke nødvendig i dag for at se en person i et ufødt menneskeligt foster. En simpel ultralydsundersøgelse, som kan fås i alle byer i Belgien, selv i den mindste flække, er nok til, at vi på skærmen kan se et billede af et ufødt menneske. Enhver ansvarlig lovgiver bør derfor gøre alt, hvad der står i hans magt, for at få aborttallene til at falde. For når man gør det lettere at få adgang til abort, viser det, hvor dybt vores kultur er faldet, og det viser, at vi svigter de menneskelige værdier. Jeg vil derfor bede Dem om at huske på det, før De stemmer for dette skadelige dokument.

Ilda Figueiredo, for GUE/NGL-Gruppen. – (PT) Fru formand! Som virkeligheden viser, og som Eurostat bekræfter, har den økonomiske og sociale krise alvorlige konsekvenser for kvinderne. Det skyldes stigende arbejdsløshed, usikkert arbejde og lave lønninger kombineret med lønforskellen mellem mænd og kvinder, som er steget igen, og som nu er på over 17 % på EU-plan. Det skyldes også den fattigdom, krisen medfører, enten på grund af spørgsmålene vedrørende lave lønninger og lav indtægt, inklusive ældre kvinders pension, eller på grund af vanskelighederne med at få adgang til billige eller gratis offentlige tjenesteydelser af høj kvalitet. Der er også spørgsmålene om handel med kvinder og piger, prostitution, vold på arbejdspladsen eller i hjemmet og de forskellige former for forskelsbehandling af kvinder, der befinder sig i en sårbar situation.

Som det understreges i betænkningen, og det vil jeg gerne takke ordføreren for, er det derfor nødvendigt at være særlig opmærksom på kvindernes økonomiske og sociale situation i udarbejdelsen af fællesskabspolitikken. Det betyder, at man skal undersøge de nye fællesskabsstrategiers indvirkning for at undgå en stigning i forskelsbehandlingen og uligheden, for at sikre lighed i de sociale fremskridt og ikke i faldet i de økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige rettigheder, og for at beskytte moderskabets og faderskabets sociale formål. Det er af afgørende betydning at investere i en ægte strategi for udvikling og socialt fremskridt, som prioriterer en beskæftigelse med rettigheder, som prioriterer produktionen, offentlige tjenesteydelser af høj kvalitet og social inddragelse. Det er på tide, at der tages omfattende skridt i retning af at forbedre flertallet af kvindernes liv, herunder også deres seksuelle og reproduktive sundhed, og at der bliver sat en stopper for hykleriet i forbindelse med abort.

Gerard Batten, for EFD-Gruppen. – (EN) Fru formand! Der er en ideologi, der vinder frem i Europa, og som prædiker ulighed mellem mænd og kvinder. Den siger, at kvinder har lavere status end mænd. Den siger, at en mands andel i henhold til arveloven skal være dobbelt så stor som en kvindes. Den siger, at der ved en domstol kræves to kvindelige vidner over for kun en mands vidneforklaring. Den siger, at der i en retssag om voldtægt kræves fire mandlige vidner for at dømme en mand, mens en kvindes vidneforklaring ikke kan accepteres, ikke engang den voldtagne kvindes. Og de fire vidner skal desuden være muslimer, de kan ikke være ikkemuslimer.

De har sikkert gættet, at jeg taler om Sharia-loven. Nu er der tilsyneladende nogle muslimer, der tror, at selvmordsbombere belønnes med 72 jomfruer i paradiset, men jeg kan ikke finde nogen omtale af, at kvindelige selvmordsbombere belønnes med det mandlige modstykke. Det er et eksempel på grov kønsdiskriminering.

Den britiske regering har allerede officielt anerkendt Sharia-loven ved nogle domstole. Bigami er stadig ulovlig i Det Forenede Kongerige, men polygame islamiske koner anerkendes officielt som tilhørende familien, når det gælder skattelettelser og udbetaling af ydelser.

Europa går med stormskridt baglæns tilbage til det sjette århundredes Arabien. Hvis vi virkelig ønsker ligestilling mellem mænd og kvinder, må de enkelte europæiske stater ikke anerkende Sharia-loven under nogen som helst form.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Der er kommet flere kvinder ind på arbejdsmarkedet. Men flere arbejdspladser betyder ikke nødvendigvis mere kvalificerede arbejdspladser. Et stort antal kvinder har deltidsarbejde eller et arbejde, som er blevet særlig hårdt ramt af krisen. Ca. 60 % af folk med en universitetseksamen er kvinder, men der er ikke desto mindre barrierer, der forhindrer kvinder i at få det mest mulige ud af deres potentiale. Derfor skal der vedtages bindende minimumsstandards, EU-minimumsstandards, for forældreorlov, bedre børnepasningstilbud og bedre sundhedspleje. Derved ville man kunne bryde med de mange kønsbestemte rollemønstre og endelig opnå en reel ligestilling mellem mænd og kvinder.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Fru formand! Hr. Tarabella vil sikkert tilgive mig, hvis jeg ikke begynder med at takke ham, men retter min tak til kommissær Špidla, eftersom det sandsynligvis er sidste gang, han er her i sin egenskab af kommissær. Jeg vil gerne fremhæve hans store engagement i spørgsmålet om ligestilling mellem kvinder og mænd, kvinders beskæftigelse og lignende problemer.

Der blev rejst flere spørgsmål i forbindelse med betænkningen. Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på mindst to. Det drejer sig for det første om lønforskellen mellem mænd og kvinder. De seneste statistikker viser en forskel på mere end 17 %. Forbedringen er ikke blot langsom, men også tvivlsom, da tallet er højere end for to år siden. Og vi kender endnu ikke de reelle konsekvenser af krisen. Erfaringerne dag for dag tilsiger, at det ikke er sandsynligt, at der vil ske en forbedring i den nærmeste fremtid.

Men det, der helt principielt er uacceptabelt, er imidlertid det faktum, at vi ikke ser denne lønforskel for dem, der står ved begyndelsen af deres karriere, men den viser sig, når mødre vender tilbage til arbejdsmarkedet efter en barselsorlov eller forældreorlov. I et Europa, der kæmper med en demografisk krise, er det i sig selv foruroligende og aldeles uacceptabelt. Det er klart, at en sådan forskelsbehandling er forbudt i medfør af EU-bestemmelserne.

Som det allerede er blevet sagt, går den relevante retsakt tilbage til 1975, og det er åbenlyst, at dette direktiv som så mange andre er fuldstændig virkningsløst. Jeg var glad for at høre kommissær Špidla sige, at vi kan forvente at modtage en rapport i 2010 om de skridt, Kommissionen agter at tage for at gøre lovgivningen mere effektiv. Jeg vil gerne tilføje blot en sætning om chartret for kvinders rettigheder. Det er sandsynligvis bedre og mere presserende at forbedre effektiviteten af og adgangen til den eksisterende lovgivning end at udarbejde nye retsakter, som vil have lige så lidt virkning som de gamle.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Fru formand! Jeg vil gerne begynde med at takke ordføreren for hans fremragende arbejde, og jeg håber, at man vil vedtage betænkningens forslag. I det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse kan vi se, at fattigdommens ansigt bliver mere og mere feminint. Størsteparten af de næsten 80 millioner mennesker, der lever i fattigdom i Europa, er kvinder og børn. Kvinderne lider mere end andre under den økonomiske og sociale krise. Kvinderne er de sidste, der kommer ind på arbejdsmarkedet, og de er de første, der bliver arbejdsløse, og derudover var lønforskellen mellem mænd og kvinder i 2004 15 %, og i 2009 var den mere end 17 %.

Jeg vil gerne henlede Deres opmærksomhed på nogle forslag, som jeg finder innovative og af stor betydning, og jeg vil gerne bede kollegerne om støtte til disse forslag. Det drejer sig om den hårdt tiltrængte vedtagelse af det europæiske charter for kvinders rettigheder, som allerede er blevet nævnt, direktivforslaget om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder, vold i hjemmet og handel med kvinder, medtagelsen af fædreorlov i den europæiske lovgivning, hvilket allerede findes i langt størstedelen af medlemsstaterne, da det vil kunne fremme balancen mellem arbejdslivet og familie- og privatlivet samt øge fødselstallet.

Til slut vil jeg gerne takke kommissær Špidla for hans indsats til fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder og for hans samarbejde med Parlamentet. Jeg ønsker ham held og lykke.

Antonyia Parvanova (ALDE). – (BG) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil også gerne takke ordføreren, hr. Tarabella, for hans betænkning. Jeg er overbevist om, at denne betænkning indeholder løsninger på behovet for at bekæmpe stereotyper og tilfælde af kønsbestemt forskelsbehandling. Det kan godt være, at mange af mine kolleger betragter denne betænkning som ordinær, men jeg opfatter den som en fornyet og mere effektiv indsats i forsøget på at skabe ligestilling mellem mænd og kvinder i Europa, og på at fremme kvinders socioøkonomiske stilling, især for kvinderne i de nye medlemsstater, samt at sikre en bredere repræsentation af kvinder i det politiske liv og i erhvervslivet og fremme deres karriereudvikling.

Det forhold, at sociale, retlige og økonomiske institutioner bestemmer kvinders og mænds adgang til ressourcer, deres muligheder og relative magt, betyder efter min opfattelse, at det er meget vigtigt, at kvinderne sikres lige rettigheder, når det gælder det politiske arbejde, vigtige politiske poster og ledelsesstillinger inden

for erhvervslivet og repræsentation på højeste niveau i virksomhedernes bestyrelseslokaler. Det betyder også, at kvindernes uddannelsesmæssige kvalifikationer skal højnes, og de skal tilbydes samme muligheder som mænd for karriereudvikling, især efter en lang barselsorlov. Samtidig skal der tages hensyn til balancen mellem karriere- og familieforpligtelser.

Det er nødvendigt at udforme en institutionel mekanisme til iværksættelse af en konsekvent politik på dette område, fordi slaget mod kønsbestemt forskelsbehandling skal vindes ved, at man indfører langfristede positive incitamenter og lovgivningsmæssige reformer, og ved at øge indtægterne og livskvaliteten. Ellers ville vi ikke drøfte dette spørgsmål i denne sal i dag.

For at der kan gøres fremskridt i form af lighed for loven, lige muligheder, herunder lige løn for lige arbejde, og lige adgang til menneskelige ressourcer og produktionsressourcer, som giver større muligheder, kan og skal Europa-Parlamentet og Kommissionen opfordre medlemsstaterne og civilsamfundet til at vedtage konkrete foranstaltninger.

Jeg tror, at kvindernes fulde deltagelse i forvaltningen af ressourcerne, i erhvervslivet og i det administrative og politiske liv vil have en positiv indvirkning på den økonomiske udvikling i vores samfund og derved styrke landenes muligheder for at udvikle sig og reducere fattigdommen, og det vil føre til en bedre og mere effektiv styring af landene.

I den henseende er fremme af ligestilling mellem kvinder og mænd en vigtig bestanddel i exitstrategien til overvindelse af den økonomiske krise, samtidig med at det er en tilfredsstillende løsning på den demografiske krise. Det vil sætte kvinder og mænd i stand til at tackle fattigdommen og forbedre deres levestandard.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne henlede den nye Kommissions opmærksomhed på to aspekter, som er af særlig stor betydning for de grønne, og jeg håber, at disse kommentarer vil blive videreformidlet til den nye ansvarlige kommissær.

To ting. For det første den længe ventede revision af direktivet om lige løn for lige arbejde. Det er afgørende for kvinderne i hele Europa. Lønforskellen kan ikke accepteres. Vi befinder os nu i 2010, og det er på tide, at der bliver gjort noget for at udrydde denne forskel. Hr. Špidla! De har erkendt, at der er behov for ny lovgivning. Vi ser frem til at modtage et forslag fra Kommissionen om ny lovgivning allerede i løbet af denne lovgivningsperiode.

Det andet punkt vedrører ret til fædreorlov. Jeg vil her gerne understrege, at denne betænkning handler om ligestilling mellem mænd og kvinder. Vi ønsker også ligestilling for mænd, således at de kan få tid sammen med deres børn og påtage sig det ansvar, hvis de ønsker det. Vi har brug for lige valgmuligheder for mænd og kvinder i forbindelse med spørgsmålet om, hvordan man indretter sig, hvordan man arbejder, og hvordan man skal tage vare om sin familie og sine børn. Vi mener naturligvis, at det er vigtigt, at Europa-Parlamentet sender et signal til fædrene, men vi skal sende mere end et signal, vi skal åbne døren til et moderne samfund. Vi sætter vores lid til, at Kommissionen omsider vil fremlægge et meget moderne, et meget fremadskuende direktiv om dette spørgsmål.

Og endelig glæder vi os meget til at modtage det spanske formandskabs forslag om udryddelse af vold mod kvinder i Europa, og vi håber, at Kommissionen vil tage disse forslag op.

Julie Girling (ECR). – (EN) Fru formand! Vi kvindelige medlemmer af Parlamentet befinder os helt klart i en mindretalsposition. Vi har et tilfredsstillende og stimulerende arbejde med lige løn, lige pensioner, lige adgang til ansvarlige poster. Det er en situation, der er helt anderledes end situationen for mange af vores vælgere.

Jeg er glad for denne betænkning og bifalder, at hr. Tarabella har understreget betydningen af kvindernes økonomiske velbefindende. For mig er det den faktor, der har størst betydning for ligestillingen mellem mænd og kvinder. Hvis kvinderne kan kontrollere deres økonomiske liv, er de langt bedre i stand til at kontrollere andre aspekter af deres liv. Vi skal sikre, at kvinderne i disse økonomisk udfordrende tider ikke lades i stikken i jobs med lave lønninger og usikre ansættelsesforhold.

Jeg vil gerne takke European Engineering Industries Association (ORGALIME) for den politikvision, de fremlagde for nylig, og hvor der udtrykkes ønske om fremme af matematikstudierne og de videnskabelige studier, især for kvinder.

De ønsker at få ansat mange flere veluddannede kvinder, som så længe har undgået mange områder inden for de tekniske fag.

Ja, kvindernes stilling handler om politik. Det handler om retning, men det handler også om handling, som jo taler højere end ord. Vejen frem er oplyste arbejdsgivere, der anerkender kvindernes styrke, og som fremmer deres økonomiske velbefindende.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Fru formand! Jeg vil gerne takke hr. Tarabella og hans kolleger i Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling for en god betænkning.

Jeg skal navnlig fremhæve to ting. Jeg håber, at Parlamentet støtter betydningen af fædreorlov. Fædreorlov er ikke blot et vigtigt signal om, at børn er begge forældres ansvar, men det også har andre positive konsekvenser. Der er undersøgelser, der viser, at fædre, der har taget fædreorlov, fortsætter med at påtage sig et større ansvar for hjem, familie og børn også i fremtiden. Sagt med andre ord skabes der et godt grundlag for mere ligestilling, når fædrene inddrages.

Den anden ting, som jeg vil fremhæve, og som jeg gerne vil have støtte til, er, at kvinder skal gives lov til at bestemme over deres egen krop. Når kvinder har den mulighed, betyder det, at børn, der fødes, er ønskede og har forudsætninger for virkelig at kunne udvikle sig, hvilket er ethvert barns grundlæggende ret. Vi ønsker at se en afslutning på, at kvindernes liv ødelægges, og at kvinder i dag endog dør på grund af ulovlig abort. Giv kvinderne ret til selv at bestemme ikke blot over økonomi, politik og samfund, men også over deres krop.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Fru formand! Også jeg deler vurderingen af vigtigheden af dette spørgsmål og kan derfor, når jeg sidder og hører debatten, ikke lade være med at undre mig over, at tilsyneladende alle politiske grupper undtagen Gruppen for Europæisk Frihed og Demokrati mener, at kampen for kvinders ligestilling er noget, som kvinder alene skal tage op. Man kan i hvert fald kun få den fornemmelse, når man hører de i øvrigt fremragende talere i dag. Jeg synes, at der er en eklatant mangel på mandlige talere, og jeg er glad for, at min gruppe har kunnet sende to.

Når det er sagt om debattens stil og form, vil jeg gerne sige, at selve betænkningen efter min mening har et meget voldsomt fokus alene på socioøkonomiske betragtninger. Man gør meget ud af arbejdsmarkedet, lønforskel, uddannelse, regulering af bestyrelsesposter og lignende, hvilket også er væsentligt, men der er særlig ét område – som også en tidligere taler allerede har nævnt – der er fuldstændig fraværende, nemlig det enorme kulturelle problem, vi står over for i kraft af indvandringen fra den islamiske verden. Jeg synes, det er lidt beskæmmende med en betænkning, der skal handle om kvinders lige rettigheder og samtidig overhovedet ikke nævner problemer med tvangsægteskaber, påtvungne tørklæder, æresdrab, omskæringer, manglende tilgang til uddannelse osv. Disse elementer må medtages for at give et retvisende billede af Europa anno 2010.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Fru formand! Jeg vil foreslå, at Europa-Parlamentet indtager en ny holdning til spørgsmålet om abort. Jeg beder om, at vi får standset den fantastiske løgn, der går ud på, at abort er et gode for kvinderne, ja måske endog en målestok for kvindernes frihed. Nej. Som mange ved, både mænd og kvinder, er abort en smertelig og ødelæggende indtrængning i en kvindes krop og sjæl. Og netop derfor skal vi i stedet for hele tiden at tale om lettere adgang til abort tale om at forebygge aborter. Det skal vi understrege, og vi skal hjælpe kvinderne med det. Lad os hjælpe kvinderne med at forberede sig til planlagte svangerskaber, og hvis en kvinde uønsket bliver gravid, hvis et ikkeplanlagt barn bliver undfanget, så burde det barn kunne komme til verden og blive opdraget med kærlighed af kvinder, af par, fordi de burde få al den nødvendige hjælp og støtte til at kunne gøre det.

Anna Záborská (PPE). – (FR) Fru formand, hr. kommissær! Det er et ambitiøst beslutningsforslag, der er fremlagt af hr. Tarabella, som blev medlem af Udvalget for kvinders Rettigheder og Ligestilling efter det sidste valg. Her tænker jeg navnlig på punkt 20. Parlamentet ønsker, at der vedtages et charter for kvinders rettigheder.

De, der kender den europæiske integrations historie, vil vide, at princippet om ligestilling på arbejdsmarkedet allerede var indeholdt i Romtraktaten. Der er love om lige behandling af mænd og kvinder i alle medlemsstater. Det er let at kræve nye chartre. Det kræver en større indsats at gennemføre de allerede eksisterende instrumenter.

Hvis vi ikke fjerner punkt 20 fra beslutningsforslaget, følger vi i realiteten et nyt instrument til Europarådets menneskerettighedskonvention, til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og til det splinternye Europæiske Institut for Ligestilling. Dette nye instrument vil være et specielt nyt charter til fremme af kvinder.

Jeg har nogle spørgsmål. Hvad er formålet med et nyt charter for kvinders rettigheder? Hvad ville merværdien være? Der er ingen merværdi. Det er forkert at tro, at et charter vil løse kvindernes problemer. Den naturlige ret, som burde ligge til grund for alle vores overvejelser og for vores ansvarlige politiske arbejde, anerkender ikke særlige rettigheder. Der er ingen, der kan sige, at de retlige instrumenter ignorerer kvindernes rettigheder. Det ville være intellektuelt uærligt og faktisk forkert.

Jeg vil derfor stemme mod punkt 20. Chartret er det vigtigste spørgsmål. Hvis punkt 20 bliver i beslutningsforlaget, kan jeg ikke støtte det.

Til slut vil jeg gerne takke kommissæren for det gode samarbejde med Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling i hans embedsperiode.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Fru formand! Jeg vil først takke min kollega, hr. Tarabella, for den gode betænkning, han har udarbejdet, og for hans vellykkede håndtering af denne opgave, hvor han behandler en bred vifte af spørgsmål vedrørende ligestilling mellem kvinder og mænd.

Vi må erkende, at der tydeligvis er sket fremskridt på ligestillingsområdet. Men der er stadig behov for en stor indsats, især i lyset af den økonomiske og sociale krise, som rammer en allerede meget sårbar gruppe i befolkningen, kvinderne, særlig hårdt.

Vi skal også understrege den dobbelte forskelsbehandling, som kvinder sommetider bliver udsat for på grund af handicap, alder, eller fordi de tilhører et nationalt mindretal. Jeg vil især understrege tre ting. Det er nødvendigt, at vi får fælles, pålidelige og konsekvente indikatorer på europæisk plan. Derved ville vi kunne foreslå løsninger, der afspejler virkeligheden, som kan måles ved hjælp af troværdige data om ligestilling.

Hvis vi virkelig ønsker at bevæge os i retning af reel ligestilling, skal vi indføre fædreorlov på europæisk plan. Det er vigtigt i forbindelse med lige muligheder i arbejds- og familielivet.

En tredje ting vedrører det faktum, at ligestilling mellem mænd og kvinder går via kvindernes kontrol med deres egen krop. Det betyder helt klart, at kvinder skal have så omfattende adgang som muligt til svangerskabsforebyggende midler og til abort. Jeg beklager, at dette spørgsmål stadig er så ømfindtligt, for at sige det mildt, men det er indlysende, at så længe kvinder ikke har kontrol over deres seksuelle rettigheder, vil vi ikke have nået vores mål i kampen for ægte ligestilling mellem kvinder og mænd.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Fru formand, mine damer og herrer! Først min tak til hr. Tarabella og dernæst mine kommentarer til betænkningen. Ligestilling mellem mænd og kvinder er ikke et mål i sig selv, men det er forudsætningen for, at vi kan realisere vores målsætninger.

Ligestilling i det daglige liv er i alles interesse, mænds og kvinders, men det er ikke et problem, der kan løses med forskellige stykker lovgivning. Vi har talt om dette spørgsmål i 40 år, og vi taler stadig om det i dag, og det viser klart, at alene en flerstrengt integreret politik vil føre os nærmere til vores mål. Derfor vil jeg gerne understrege gennemførelsens og overvågningens store betydning.

For det andet betyder den udbredte forældede kønsstereotypering, at kvinder og mænd fastholdes i middelalderlige rollemønstre i samfundet, og det forstærker uligheden mellem mænd og kvinder. Vi ønsker at ændre situationen, men vi bør også foregå med et godt eksempel i Parlamentet. I morgen skal vi godkende den nye Kommission, hvoraf kun en tredjedel er kvinder. Det kan vi ikke længere ændre i dag. Men jeg vil opfordre til, at medlemsstaterne, når Kommissionen skal fornyes næste gang, stille to kandidater, en mand og en kvinde. Og vi vil så træffe vores valg på grundlag af kvalifikationer, ikke på grundlag af køn. Uddannelsesstatistikkerne viser os, at kvinderne ikke har noget at frygte, og jeg er derfor sikker på, at vi ikke behøver at skamme os. Til slut vil jeg gerne takke hr. Špidla. Jeg håber, at han vil nå alle de mål, han har at sig.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Fru formand! I denne vigtige 2009-betænkning fremføres det med rette, at vold er en grundlæggende hindring for ligestilling mellem mænd og kvinder. Men vold i hjemmet nævnes ikke specifikt. Men det er desværre et udbredt problem, og det rammer alle samfund. I Grækenland har man f.eks. registreret 35 drab på ægtefæller i det sidste halvandet år.

Til trods herfor er støttestrukturerne for voldsramte kvinder meget spartanske, eller de findes ikke. Europa-Parlamentet bør opfordre medlemsstaterne, herunder Grækenland, til at oprette støttestrukturer for voldsramte kvinder i alle lokale områder med fuld psykologisk, juridisk og professionel rådgivning, og der skal oprettes hjem med det nødvendige personale, hvor kvinder kan søge tilflugt.

Medlemsstaterne skal ligeledes tage hensyn til de ændringer, der er blevet foreslået af kvindeorganisationer og advokater for at fjerne de tvetydigheder og huller, der findes i loven om vold i hjemmet. Og endelig bør der i skolerne indføres antikønsdiskriminerende programmer i et forsøg på at ændre den sociale stereotyping.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Fru formand! Først vil jeg sige, at jeg finder det rigtigt, at Europa-Parlamentet beskæftiger sig med spørgsmålet om ligestilling mellem mænd og kvinder. Men jeg kan ikke lade være med at mene, at den europæiske politik lider af en alvorlig, meget alvorlig form for skizofreni. Jeg vil gerne citere fra en nylig rapport fra et agentur. Den sekstenårige Medine Memi fra byen Kahta i den tyrkiske provins Adiyaman blev levende begravet af sin familie i et hønsehus nær familiens hjem. Politiet fandt hende begravet siddende to meter under jorden. Under obduktionen fandt man store mængder jord i pigens lunger og mave. Pigens fader indrømmede roligt denne gerning, og forklarede, at han havde begravet hende, fordi hun havde været venner med nogle drenge. I Tyrkiet og lignende lande bliver kvinder og piger myrdet på denne måde, f.eks. hvis de blot har talt med andre mænd. Hvis vi tager ligestilling mellem mænd og kvinder alvorligt, hvordan kan man så overhovedet forestille sig, at et land med en sådan holdning til det smukke køn kan blive en del af et civiliseret Europa. Ligestilling mellem mænd og kvinder drejer sig ikke om at beregne små forskelle i indtægterne, men det drejer sig først og fremmest om retten til livet og menneskelig værdighed, som gentagne gange nægtes kvinderne i mange af vores nabolande.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). – (NL) Fru formand! Vi drøfter i dag en betænkning om det fremskridt, der er gjort for ligestillingen mellem mænd og kvinder. Man har drøftet mange aspekter, men der er et emne, der mangler i betænkningen, nemlig den forfærdende ulighed mellem mænd og kvinder i Europas muslimske samfund, hvor kvinder er underkastet mænd under henvisning til Koranens regler. Muslimske kvinders deltagelse i arbejdslivet eller den højere uddannelse er noget, som mændene knap nok vil diskutere, om overhovedet, og kvinder skal bære burka eller tørklæde, hvilket kraftigt begrænser deres muligheder for at finde arbejde.

EU bør derfor ikke kæmpe for retten til at bære burka, men for retten til at arbejde uden burka. Det hollandske Parti for Frihed (PVV) støtter Frankrig i bestræbelserne på at forbyde burkaen i det offentlige rum og ønsker, at der indføres et lignende forbud nationalt i andre medlemsstater. Der må gøres noget for den chokerende undertrykkelse af disse kvinder.

PVV ønsker, at denne tilbageståenhed bekæmpes kraftigt. Disse kvinder har ret til ytringsfrihed og ret til at studere uden at skulle frygte det islam, som ønsker at isolere dem. Tiden er inde til en ny bølge af kvindefrigørelse. PVV vil ikke støtte den foreliggende betænkning, da den ikke tager de virkelig vigtige spørgsmål op, og det synes vi er en stor skam.

Christa Klauß (PPE). – (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Det er blevet sagt mange gange i dag, at kvinderne i Europa stadig ikke er ligestillede på arbejdsmarkedet. Men deres erhvervsfrekvens er steget fra 51 % i 1997 til 58 % i 2007. Kvinder er i dag højtqualificerede, men antallet af kvinder i ledende stillinger har ikke ændret sig i de seneste år, og det til trods for at antallet af kvindelige studerende inden for økonomi, handel og jura er større end antallet af mænd.

Vi må konstatere, at 31 % af kvinderne i 2007 havde deltidsbeskæftigelse, hvilket er fire gange så mange som mænd. Kvinder tjener i gennemsnit 17,4 % mindre end mænd, og de har større risiko for fattigdom, og de bliver især på deres ældre dage hårdt ramt ikke bare af ensomhed og behov for pleje, men også af fattigdom. Det skal ændres.

Kvinder i erhvervslivet, kvinder i arbejde – det er vores krav. Vi kræver lighed, hvad angår særordninger, forældreorlov og moderbeskyttelse, og på en eller anden måde opnår vi det modsatte. Kvinder er for dyre, derfor får de ikke arbejde. Det er økonomien, der fremlægger løsningerne. Den egentlige uretfærdighed er kvindernes mindreværdige stilling og det faktum, at der er meget lidt anerkendelse af familien og de huslige pligter.

Hr. kommissær, De har lige sagt, at De ønsker, at der gennemføres en cost-benefit-analyse af dette spørgsmål, men det kan ikke beregnes, og det kan ikke betales. Vi må forstå, at mødre og fædre med glæde ville vælge at passe deres familier, hvis det ikke blev betragtet som mindreværdigt, og hvis det ikke generelt var til skade for det videre karriereforsøg. Folk, der udfører arbejde i familien, gør et meget vigtigt arbejde i samfundet, for de skaber vores fremtid, og de erhverver færdigheder og kompetencer, der vil gavne deres fremtidige beskæftigelse.

Økonomien skal derfor arbejde for familierne og for kvinderne. Det er meget vigtigere at nytænke den måde, vores samfund fungerer på, end at oprette nye europæiske overvågningscentre og institutter.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Fru formand! Den internationale økonomiske krise har helt tydeligt negative konsekvenser for mænd og kvinder. Den har ført til tab af arbejdspladser og stramme finanspolitikker. Men krisen må under ingen omstændigheder bruges som en undskyldning for at holde op med at fremme ligestillingspolitikkerne, for sådanne politikker kan være drivkraften i et socialt og økonomisk genopsving i Europa.

Krisen er samtidig en enestående lejlighed, og udfordring, for EU og EU's regeringer til at skabe forudsætningerne for en større konkurrencedygtighed på globalt plan, hvis man reviderer og indarbejder ligestillingsdimensionen i alle politikker og således får rettet op på det langvarige demokratiske underskud, vi har haft på kvindernes bekostning.

Vi skal øge vores bestræbelser på at få udryddet lønforskelle, vold, glasloftet, forskelsbehandling og fattigdom. Vi skal finde ud af, hvordan vi kan forene familie- og arbejdslivet, forbedre pasnings- og plejefaciliteterne for børn, spædbørn og ældre, støtte arbejdende kvinder og arbejdende par og enlige familier samt folk med handicap. Men det er først fremmest nødvendigt at sørge for, at hele ligestillingslovgivningen gennemføres effektivt.

Nadja Hirsch (ALDE). – (DE) Fru formand! Vi har et europæisk år for bekæmpelse af fattigdom og udstødelse. Kvinder løber stadig stor risiko for at måtte leve i fattigdom. Der er mange små skridt, som fører dem i den retning. Piger er tilbøjelige til at vælge jobs, som ikke indbringer så meget. De beslutter at få børn, hvilket ofte betyder, at de kun kan tage deltidsarbejde. Eller de beslutter måske at tage sig af deres forældre eller bedsteforældre, hvilket igen bringer ældre kvinder i en situation, hvor de ikke kan vende tilbage til arbejdsmarkedet. Disse perioder skal lægges sammen, og resultatet er, at kvindernes arbejdskarriere forløber langsommere. Det kan også ses i det forhold, at de, f.eks. får lavere pensioner. Der er mange aspekter, der skal tages med i betragtning, og mange af dem er med i betænkningen.

Men det virkelige budskab, som vi skal forsøge at få igennem, er, at der foreligger mange muligheder, men piger og kvinder skal bruge dem. Det, at en pige læser til ingeniør, og at hun har mod til at gøre det – det skal vi fremme i skolerne. Det gælder navnlig også for indvandrerkvinder. Jeg vil gerne sige endnu en ting. Hvis De ser Dem omkring i salen i dag, vil De se, at to tredjedele af de tilstedeværende er kvinder og en tredjedel mænd. Vi skal også få mændene overbevist om, at de skal interessere sig meget mere for dette spørgsmål, således at vi en dag vil se de resterende to tredjedele af mændene deltage i forhandlingen og støtte kvindespørgsmål.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Fru formand! I hr. Tarabellas betænkning om ligestilling mellem mænd og kvinder i EU stilles der flere meget vigtige forslag til Kommissionen og medlemsstaterne. Man har endnu en gang understreget lønforskellen for kvinder og fraværet af forslag til lovgivning fra Kommissionens side for at rette op på det forhold. Man har rejst spørgsmålet om kvinder, der arbejder i små familievirksomheder, hvor kvinderne ofte ikke er tilknyttet et socialsikringssystem, og hvor deres arbejde derfor ikke registreres som indtjente arbejdsår og derfor heller ikke medtages i beregningen af deres pension. Man understreger betydningen af og behovet for karriererådgivning. Det ville hjælpe til at aktivere de kvinder, som har mistet deres plads på arbejdsmarkedet, ofte fordi de har fået børn eller er blevet hjemme for at tage sig af en ældre slægtning. Man har understreget behovet for at yde støtte til de kvinder, der ønsker at starte deres egen virksomhed. Man har opfordret til at slå et slag for de tekniske fag blandt unge kvinder, som står ved begyndelsen af deres arbejdsliv, for at øge andelen af kvinder i jobs, der typisk udføres af mænd. Man har lagt vægt på at prioritere kvinder i særligt vanskelige situationer, som f.eks. kvinder med handicap, ældre kvinder og kvinder med forsørgerpligt.

Men der er imidlertid efter min opfattelse ud over disse vigtige og afgørende spørgsmål også en række unødvendige bestemmelser om reproduktiv sundhed og andre bestemmelser, som giver bred og ubegrænset adgang til abort. Jeg vil gerne henlede medlemmernes opmærksomhed på, at afgørelser vedrørende abort er et regeringsanliggende i de enkelte medlemsstater. Vi kæmper for ligestilling mellem mænd og kvinder, men vi skal ikke gøre det afhængigt af valg vedrørende det seksuelle liv. Hvis vi gør det, vil det i vid udstrækning mindske støtten til den foreliggende betænkning.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Fru formand! Jeg vil først gerne takke ordføreren for hans arbejde.

For at overvinde den økonomiske nedtur er det vigtigt at investere i den menneskelige kapital og den sociale infrastruktur og skabe de nødvendige forudsætninger for, at mænd og kvinder fuldt ud kan udnytte deres potentiale.

EU er kommet tættere på målsætningen i Lissabonstrategien om af nå op på en erhvervsfrekvens på 60 % for kvinder i 2010. Men der er store forskelle i kvindernes beskæftigelse i de forskellige stater. Kommissionen og medlemsstaterne skal derfor træffe konkrete foranstaltninger til gennemførelse af direktivet om lige muligheder og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv.

Der er i dag store forskelle på mænds og kvinders løn i medlemsstaterne, og vi skal derfor indtrængende opfordre medlemsstaterne til at gennemføre princippet om "lige løn for lige arbejde". Kommissionen har endnu ikke fremlagt et forslag om gennemførelsen af princippet om "lige løn for lige arbejde" for mænd og kvinder.

Det er klart nødvendigt at tilskynde til, at mænd og kvinder deles ligeligt om ansvaret i privat- og familielivet, og til en bedre fordeling af den tid, der bruges på lønnet og ulønnet arbejde.

Medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger vedrørende adgang til faciliteter for børn i førskolealderen.

Spørgsmålet om fædreorlov er stadig ikke løst. Vi skal derfor finde en fælles løsning med henblik på at få denne orlov stadfæstet i direktivet.

Desuden lægges der i Kommissionens høringer om den nye 2020-strategi ikke tilstrækkelig vægt på spørgsmålet om ligestilling mellem mænd og kvinder. Ligestillingsspørgsmålet skal styrkes og integreres i den nye strategi.

Jeg vil til sidst af hele mit hjerte takke kommissæren for vores lange samarbejde inden for ligestilling mellem mænd og kvinder, beskæftigelse og sociale anliggender. Tak og held og lykke!

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Fru formand! Der sker forandringer i Europa, som man kan se med denne betænkning. Det er forandringer til fordel for bedre uddannelse og øget beskæftigelse for kvinder, selv om der stadig er store forskelle. Disse forbedringer sker på områder, hvor kvinderne træffer deres egne afgørelser og viser initiativ og styrke. Men på områder, hvor de ikke har ret stor indflydelse, findes der nogle fastlåste rollemønstre, som forhindrer dem i at komme videre eller i at deltage i det offentlige liv. Det er grunden til, at antallet af kvinder i ledende stillinger ikke stiger, og at deres deltagelse i det politiske liv stiger meget langsomt. Det er derfor afgørende på det punkt, at vi bekæmper dette fastlåste rollemønster og arbejder for at fremme ligestillingen mellem mænd og kvinder i det offentlige liv og i politik. I betænkningen tales der om, at dette arbejde skal forstærkes. Men det er ikke nok. Vi skal stille sådanne forslag i fællesskab. Vi skal opfordre Kommissionen og medlemsstaterne til at påbegynde en drøftelse af dette spørgsmål og arbejde på at øge kvindernes deltagelse i politik. Når kvinder er mere involveret i politik, er man mere opmærksom på sociale spørgsmål, børnepasningsfaciliteter, kvindespørgsmål og lighed for kvinder generelt.

Vi har i Polen startet en debat om spørgsmålet om prioritering i politik. En gruppe kvinder har startet et græsrodsinitiativ med henblik på at udarbejde et lovforslag om paritet i politik, således at 50 % af kandidaterne til et valg skal være kvinder. Vi har indsamlet mere end 100 000 underskrifter til støtte for en sådan lov og har forelagt den for det polske parlament. Der er startet en omfattende forhandling, og jeg ved ikke, om idéen vil få succes, om parlamentet vil stemme for vores forslag. Jeg ved ikke, om det bliver en stor succes, men debatten er i gang, og det har i sig selv ændret samfundets opfattelse af dette spørgsmål. Det har vi opinionsundersøgelser, der viser. Jeg vil derfor opfordre til, at man starter lignende debatter om kvinders deltagelse i politik i de andre lande i EU.

FORSÆDE: Rainer WIELAND

Næstformand

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Hr. formand! Det er godt, at det beslutningsforslag, som vi drøfter, indeholder punkt 38, som foreskriver, at kvinder skal have kontrol over deres seksuelle og reproduktive rettigheder, navnlig gennem let adgang til svangerskabsforebyggelse og svangerskabsafbrydelse og mulighed for sikker abort. Det er især vigtigt for lande, som har en restriktiv antiabortlov, og hvor der udbredes vildledende antiabortpropaganda. I mit land, Polen, tillader den politiske højrefløj, som er under præsteskabets kontrol, ikke seksualundervisning og begrænser svangerskabsforebyggelse og lovlig abort. Selv ordet "abort" er blevet næsten helt fjernet fra det polske sprog, og det er blevet erstattet af udtrykket "drab på et undfanget barn" For at sætte en stopper for lovlig abort, hvoraf der kun foretages nogle få hundrede om året, har der i adskillige år været arbejdet på at få tilføjet en paragraf til den polske forfatning, som skal beskytte livet fra undfangelsestidspunktet. Tallet 100 000 ulovlige aborter bekymrer ikke de såkaldte forkæmpere for livet, som på hyklerisk vis lader som om, disse aborter ikke finder sted.

EU bør sætte en stopper for medlemsstaternes foragt for kvinders reproduktive og seksuelle rettigheder.

Danuta Maria Hübner (PPE). – (EN) Hr. formand! Kvinderne repræsenterer halvdelen af Europas talent. Vi må ikke lade dette kreative potentiale gå til spilde. Hvis det lykkes os at kanalisere dette potentiale ind i økonomien, vil det være et mægtigt fremskridt, både hvad angår de holdninger, der stadig findes i de europæiske samfund, og også hvad angår Unionens nye dagsorden om mere vækst, flere arbejdspladser og større konkurrencedygtighed.

Lige muligheder eksisterer på papiret. Unionen har udarbejdet mindst 13 direktiver om ligestilling. Princippet er forankret i traktaten og i medlemsstaternes forfatninger og retsakter, men virkelighedens tal taler et andet sprog. Kvinderne har aldrig været så veluddannede som nu, men når det drejer sig om erhvervslivet, er kvinderne stadig stærkt underrepræsenteret.

Med hensyn til lønforskellen mellem mænd og kvinder er der ikke sket ret meget i de seneste år. Kvinder i forretningslivet misligholder sjældent deres låneforpligtelser, men det er vanskeligere for kvinder at få adgang til finansiering, og det er bestemt af bankernes garantistillelseskrav. Det er nødvendigt at have flere penge for at kunne låne penge, men kun 1 % af verdens aktiver ejes af kvinder.

Til trods for større kvalifikationer, til trods for højere uddannelse er kvinderne stadig totalt underrepræsenteret blandt beslutningstagerne. At få flere kvinder anbragt i de stillinger, hvor beslutningerne tages, er nøglen til fremtiden. Kvinderne kan fremme deres sag, markedsføre deres dagorden, men den virkelige magt ligger i beslutningstagningen, og det er derfor, at kvinderne skal være med.

En kritisk masse er nødvendig for at kunne gennemføre ændringer. En kvinde alene i et beslutningstagende organ vil hurtigt skulle ændre sin adfærd for at blive accepteret af det mandlige flertal. Det ville være en begyndelse, det ville allerede gøre en lille forskel, hvis der var blot nogle få kvinder i en beslutningstagende bestyrelse f.eks. Men alle disse strategier vil ikke hjælpe ret meget, hvis det ikke lykkes os at få fjernet den største hindring for kvinder, nemlig at kunne forene familie- og arbejdslivet. De hindringer, der er tilbage, kræver en politisk løsning, og derfor har vi stadig brug for politikker om kønsrelaterede spørgsmål både på nationalt og europæisk plan.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Fru formand! Jeg vil tilslutte mig det, der er blevet sagt af mine kolleger, de mange mænd og kvinder, og også af ordføreren, hr. Tarabella, som jeg takker, og jeg vil gerne sige, at vi alle inderligt støtter enhver indsats og ethvert initiativ, der sigter på at udrydde enhver form for forskelsbehandling af mænd og kvinder. Det er indlysende, for det er sådan, vi skal fungere i det åbne, demokratiske samfund, som vi alle ønsker at leve i.

Der gøres en stor indsats, og det bør vi understrege. På europæisk plan vil jeg minde Parlamentet om direktiv 2006/54/EF, som kræver, at medlemsstaterne udrydder enhver form for forskelsbehandling af mænd og kvinder inden august 2009. Jeg vil også minde Parlamentet om den europæiske køreplan for ligestilling mellem mænd og kvinder 2006-2010.

Jeg glæder mig også over og vil minde Parlamentet om alle de initiativer, som de nationale regeringer i EU's medlemsstater har truffet på dette område, hvoraf det seneste var præsident Sarkozys regerings initiativ til et lovforslag om forbud mod burka i det offentlige rum.

Det er alt sammen specifikke skridt, men der er brug for mere, der er brug for en holdningsændring, hvis vi skal se ændringer, der kan forhindre enhver form for forskelsbehandling. Men forskelsbehandling findes desværre stadig, og jeg vil gerne nævne en særlig sårbar gruppe, nemlig de nye mødre. Jeg var overrasket over at læse i en rapport fra Kommissionen om Barcelonamålsætningerne og om børnepasningsfaciliteter i EU, at næsten alle europæiske mødre erklærede, at de var ude af stand til at opdrage deres børn, som de gerne ville, på grund af de alt for mange ansvar, de skal klare i det daglige. Vi skal forstå, og tillægge det den allerstørste betydning, at det faktum, at vi ikke har kunnet opnå reel ligestilling mellem mænd og kvinder, skader børnene i dagens verden. De er berøvet et stabilt familiemiljø, hvor moderens tilstedeværelse mærkes stærkt. Det skader den psykologiske ligevægt og udviklingen af en stabil personlighed hos dagens børn, som er morgendagens borgere i Den Europæiske Union.

Zita Gurmai (S&D). – (EN) Hr. formand! Den økonomiske krise har understreget, at kvinders rettigheder og ligestilling mellem mænd og kvinder er kædet sammen med de aktuelle økonomiske problemer.

I lande, hvor man har indført en ligestillingsvenlig lovgivning, er kvindernes deltagelse i arbejdsmarkedet betydeligt større og det samme gælder fødselstallet. Der er en tendens til, at disse lande har en bedre økonomisk, social og pensionsmæssig situation. Derudover er kvindernes løn af stor betydning for familien.

Det er klart nødvendigt, at der i den kommende EU-strategi for 2020 medtages en entydig satsning på at få integreret ligestillingsaspekterne i alle de europæiske politikker. Strategien skal koordineres med den nye køreplan for ligestilling mellem mænd og kvinder og også med det fremtidige charter for kvinders rettigheder. Som min kollega, hr. Tarabella, fremførte i sin betænkning, er kvindernes sundhedsmæssige og seksuelle rettigheder et lige så vigtigt redskab i styrkelsen af kvindernes socioøkonomiske stilling. Det er nødvendigt, at kvinder har adgang til viden, information, lægebehandling og hjælp, således at de kan gøre brug af deres lige rettigheder på alle områder.

Jeg vil gerne takke kommissær Špidla for de fem år, vi har arbejdet sammen, for dette er den sidste mulighed for at gøre det. Tak for et fremragende bidrag fra kommissæren og hans medarbejdere.

Hella Ranner (PPE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Denne meget interessante forhandling har allerede dækket næsten alt. Men der er en kort bemærkning, jeg gerne vil komme med, nemlig at vi alle bør arbejde på at sikre, at kvinderne ikke længere kommer til at stå i en situation, hvor de skal vælge mellem familien og arbejdet. Vi skal skabe de nødvendige forudsætninger for, at dette kan blive en realitet. Vi skal kunne handle hurtigt for at sikre, at en kvinde kan udfylde sin moderrolle og sin arbejdsrolle så godt som muligt.

Hvis vi skal være realistiske, er det formodentlig uundgåeligt, at kvinder må frafalde en given lønindplacering. Men når de vender tilbage til arbejdsmarkedet, burde det være muligt at indhente den tabte arbejdstid. Det er efter min opfattelse den løsning, vi kan og bør stille efter, især i disse økonomisk vanskelige tider. Hvis det lykkes os, og vi kan i Europa-Parlamentet yde et stort bidrag hertil, vil vi skabe et moderne Europa med virkelig lige muligheder. Vi er alle klar over, at det kun er muligt med en konsekvent ligestilling mellem mænd og kvinder.

Britta Thomsen (S&D). – (DA) Hr. formand! Hr. Tarabellas betænkning om ligestilling mellem mænd og kvinder redegør på glimrende vis for de store udfordringer, vi står overfor på ligestillingsområdet i EU. En af udfordringerne er at få øget andelen af kvinder i bestyrelserne i private og offentlige virksomheder, ikke mindst inden for den finansielle sektor. Vi står midt i en økonomisk krise, hvor vi har brug for at få alle talenter i spil, hvis vi skal skabe den nødvendige vækst. Det er ganske enkelt vores konkurrenceevne, der er på spil.

Derfor skal EU lære af Norge. Tilbage i 2002 tog den daværende norske erhvervsminister initiativ til et forslag om minimum 40 % af hvert køn i erhvervsbestyrelser ud fra en kold beregning: Norge har brug for at få alle talenter i spil, hvis landet skal klare sig i den globale konkurrence. Den nuværende rekrutteringsform, hvor mænd primært rekrutterer mænd, er destruktiv, når det handler om at skabe innovation og vækst. Vi skal udnytte potentialerne hos begge køn og i EU tage initiativ til en lovgivning, der ligner den norske. I 2002 var der i Norge omkring 200 kvindelige bestyrelsesmedlemmer, i dag er det tal næsten femdoblet. Samtidig viser flere undersøgelser, at virksomheder med begge køn repræsenteret i bestyrelsen klarer sig bedre rent økonomisk. Derfor: Det er simpelthen ren og skær sund fornuft at kæmpe for ligestilling.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Princippet om ligestilling mellem mænd og kvinder er en del af den generelle strøm i den store flod, som allerede har udfriet udlændinge, slaver, sorte, og det er selve princippet om menneskelig værdighed, det samme for alle. Tarabella-betænkningen og Kommissionens betænkning er derfor begge prisværdige, fordi det altid er rigtigt stædigt at holde fast ved dette princip.

Men der er ikke desto mindre to kritiske bemærkninger, som jeg føler, jeg må fremsætte. Menneskelig værdighed og lighed bør gælde for alle, absolut alle, og derfor også for dem, der venter på at komme til verden, de ufødte børn. Derfor er det helt uacceptabelt at gøre det, man gør i punkt 38 i betænkningen, nemlig at tale om, at abort er et aspekt af de reproduktive og seksuelle rettigheder, eller kvinders rettigheder. Der er ingen, der vil benægte, at der er tale om komplicerede problemer, når det drejer sig om vanskelige og uønskede svangerskaber – der er alvorlige problemer – men man skal ikke tale om disse ting uden samtidig at tale om nødvendigheden af at nære respekt for livet og uden at tilbyde mødrene den nødvendige hjælp, således at de frit kan vælge at fortsætte deres svangerskab.

Min anden kritik går på, at man i betragtning X har udvidet begrebet seksuel og reproduktiv sundhed til ud over de fysiske og mentale aspekter også at omfatte de sociale aspekter.

Jeg vil gerne vide, hvad det betyder, at enhver form for seksuel adfærd, hvad den end måtte være, skal accepteres af andre ud fra betragtninger om velvære og dermed anerkendes og roses. Betyder det ikke, at vi i sidste ende

krænker ikke blot religionsfriheden, men også meningsfriheden. Jeg skal blot stille dette spørgsmål, for jeg synes ikke, det er banalt.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg er enig med de kolleger, der siger, at mere lovgivning ikke er den rigtige løsning, hvis vi ikke gennemfører den allerede eksisterende lovgivning om ligestilling.

Dernæst vil jeg sige, at jeg, der voksede op med bevægelsen for mere lighed, er bekymret over, at unge kvinder tror, at kampen er forbi. Vi skal derfor puste nyt liv i debatten om ligestillingsdagordenen blandt unge mænd og kvinder.

Med hensyn til den økonomiske krise er det rigtigt, at den rammer kvinderne, men når mænd mister deres arbejde, berøres kvinder naturligvis også. Jeg tror, at vi skal gøre det helt klart, at krisen rammer alle og især familierne.

Hvad angår punkterne 34 og 35, er jeg fuldstændig enig i opfordringen til, at de lande, som endnu ikke har ratificeret Europarådets konvention om bekæmpelse af menneskehandel, skal gøre det. Jeg håber, at den irske regering vil holde sit løfte om at gøre det i år.

Vold i hjemmet er en frygtelig realitet. Mange kvinder myrdes rent faktisk i deres hjem. Vi har for nylig haft en sag om et sådant tilfælde ved en domstol i Irland.

Men punkt 38 overholder ikke nærhedsprincipklausulen om abort, og det bør ændres.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Da man for omtrent hundrede år siden kæmpede for stemmeret for kvinder, var det ikke et privilegium, som kvinderne kæmpede for, men derimod en retfærdig anerkendelse af deres grundlæggende borgerlige rettigheder.

Det er min faste overbevisning, at det, hvis man ønsker, at kvinder deltager mere i det politiske liv, bedst kan lykkes gennem en virkelig fri konkurrence mellem kandidaterne til valgene. Kvinderne vil under sådanne omstændigheder uden tvivl klare sig godt. Ved det sidste parlamentsvalg i Den Tjekkiske Republik ville en fri konkurrence mellem kandidaterne f.eks. have øget det samlede antal af kvinder, der blev valgt fra alle partierne, fra sølle 15 % til et acceptabelt niveau på 26 %. Vi kan se lignende resultater ved andre valg.

Kvinder skal ikke være supplanter. Hvis de får lige muligheder, vil de komme frem. Men så længe valgsystemerne er sådan indrettet, at det drejer sig om konkurrence mellem udvalgte grupper af kandidater til forudsigelige pladser, og hvor andre kandidater ikke har nogen reel chance for at blive valgt, kan man ikke tale om lige muligheder. Lad os derfor arbejde for virkelige lige muligheder for alle, med andre ord også for kvinder. Så vil der ikke være behov for kvoter.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! For kort tid siden holdt jeg en tale om mit arbejde i Europa-parlamentet, om mit arbejde her og om mine mange møder. Så stillede en mand mig følgende spørgsmål: "Hvad siger Deres mand til det?" Det er et spørgsmål, jeg har hørt mange gange. Jeg ved, at kvinder tit får stillet det spørgsmål, men derimod tror jeg, at en mand aldrig får stillet spørgsmålet: "Hvad siger Deres kone til det?"

(Tilråb)

Deres har? OK, i Deres tilfælde kan man så tale om virkelig ligestilling.

Lad mig give Dem et andet eksempel. Et ungt gift par, mine venner, har lige fået barn, og forældrene deler et job, nemlig at passe deres barn. For konens vedkommende betragtes det som normalt, men manden bliver spurgt, hvorfor han tilbringer halvdelen af dagen med at skifte bleer, og mener han ikke, at det vil skade hans karriere. Det er heller ikke ligestilling.

Jeg vil til slut komme ind på spørgsmålet om ligeløn, som vi har drøftet i dag. Skønt der er selskaber, der betaler fagforeningstariffen, er der tegn på, at kvinderne arbejder i afdelinger, hvor de har færre muligheder for at gøre karriere, og hvor de får mindre løntillæg. Et sidste eksempel: Virksomheder, hvis ledelse består af mindst 30 % kvinder, opnår et bedre forretningsresultat. Ligestilling betaler sig faktisk.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Hr. formand! Jeg hilser dette beslutningsforslag velkommen, og det glæder mig, at spørgsmålet om kvinder, der arbejder inden for landbruget, og som ikke har en klar og tydelig retlig status med hensyn til ejerskab og deres rolle i familien, har fået en central plads i betænkningen. Dette spørgsmål, som kan have store konsekvenser, er også et vigtigt punkt på det spanske formandskabs dagsorden. Vi skal forsøge at finde den bedst mulige løsning på dette problem.

Jeg håber også, at spørgsmålet om kvindernes rolle i den europæiske økonomi vil få en central plads i den fremtidige EU 2020-strategi.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær! Jeg vil gerne hjerteligt takke min kollega, hr. Tarabella, for denne betænkning. Det faktum, at betænkningen indeholder mere end 40 punkter, viser tydeligt, at spørgsmålet om ligestilling mellem mænd og kvinder ikke er et spørgsmål, som vi kan yde retfærdighed på lidt under en time. Der er materiale nok til adskillige forhandlinger. I dag vil jeg imidlertid sætte fokus på to punkter. Det første vedrører betænkningens punkt 8, hvor man kritiserer, at integrering af ligestillingsaspektet praktisk taget ikke eksisterer i den nuværende Lissabonstrategi. Jeg vil gerne tilslutte mig opfordringen til, at Kommissionen og Rådet medtager et ligestillingskapitel i deres EU 2020-strategi post Lissabon.

Det er desuden vigtigt, at medlemsstaterne gennemfører en kønsbaseret konsekvensanalyse, for hvis vi virkelig seriøst ønsker at bekæmpe konsekvenserne af den aktuelle krise, har vi brug for foranstaltninger, der tager højde for kvindernes særlige stilling. Jeg tror virkelig, at medlemsstaterne skal opfordres til at træffe foranstaltninger, der er baseret på sådanne data og en sådan konsekvensanalyse, for at kunne fremme den økonomiske genopretning. Jeg er også af den opfattelse, at kvinder har ret til at bestemme over deres egen krop og sundhed.

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Hr. formand! Jeg hilser denne betænkning velkommen, men vil gerne fremhæve én ting. Jeg tror ikke, at lovgivning er relevant, navnlig da ligestillingsspørgsmålet mellem mænd og kvinder er en vigtig bestanddel af en befolknings civilisation og kultur. Jeg mener, at der skal træffes positive foranstaltninger ved begyndelsen af et individs udvikling, og vi skal begynde med en opdragelse, som fjerner stereotype forestillinger, og som forfægter ligestillingsprincippet lige fra barndommen. Medmindre man går ind for en sådan tankegang og gennemfører integrationen på denne måde, vil vi blive ved med at have disse drøftelser om, at vi skal undersøge sagen i stedet for at gøre noget ved problemet.

Jeg vil gerne understrege endnu en ting. Ulighederne bliver mindre i et vidensamfund eller i en ny form for økonomi. Det er efter min mening vigtige skridt i retning af lighed.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne understrege, at de forældede Barcelonamålsætninger, der er nævnt i denne betænkning, ikke er i overensstemmelse med eksperternes henstillinger. Eksperterne har bevist, at de yngste børn, børn op til to år, ikke bør anbringes i institutioner, og det er derfor ikke muligt at pålægge medlemsstaterne en sådan målsætning. For at spædbørn og små børn kan få en sund mental udvikling er det af afgørende betydning, at de passes hele dagen af deres fader eller moder. Med denne betænkning gøres der desuden indgreb i medlemsstaternes rettigheder, eftersom der tilskyndes til, at de ændrer deres antiabortpolitik. Det er naturligvis vores opgave at arbejde for effektive europæiske foranstaltninger til bekæmpelse af menneskehandel og vold mod kvinder og børn. Jeg mener, og det vil jeg gerne understrege, at denne betænkning ikke respekterer det ufødte barns ret til liv. Denne betænkning mangler balance. Jeg vil slutte med at takke kommissær Špidla og ønske ham held og lykke.

Katarína Neveďalová (S&D). – (SK) Hr. formand! Det er rigtigt, at EU i de sidste 30 år har gjort meget for at forbedre kvindernes rettigheder. Men den mest slående forskel, som stadig eksisterer, og som endog bliver større, er forskellen i mænds og kvinders aflønning.

Kvinder tjener gennemsnitlig næsten 20 % mindre end mænd, samtidig med at lønforskellene også har betydelige konsekvenser for kvindernes livslange indtjening og deres pensioner, hvilket har ført til det, vi mere og mere kalder feminiseringen af fattigdommen. Lønforskellene hænger sammen med mange retlige, sociale og økonomiske faktorer, som går langt videre end spørgsmålet om lige løn for lige arbejde.

Vi bør også lancere en kampagne i hele Europa for at forsøge at få fjernet de dybt rodfastede fordomme om, at det er helt naturligt, at der er dem, der har bukser på, og så er der dem, som ikke er så meget værd, og som har kjole på. Vi skal tale åbent om spørgsmålet om vold i hjemmet og menneskehandel, som stadig er tabu, og naturligvis om, at ligestillingsspørgsmålet skal inddrages i undervisningen i underskolen.

Jeg vil gerne slutte med at stille et spørgsmål til alle. Hvordan kan samfundet værdsætte og beskytte kvinder som unikke og exceptionelle individer, dem, der er bærere af livet, når den internationale kvindedag anses for at være et socialistisk levn?

Piotr Borys (PPE). – (PL) Hr. formand! Jeg er glad for, at også mænd tager ordet i dag, selv om vi, som det kan ses, er i mindretal. Jeg vil gerne have, at vi ser på ligestillingspolitikken som en kategori med et stort,

uudnyttet socialt potentiale, og at forskellene derfor inden for denne generation vil være udlignet i løbet af de næste 10 år, hvis vi får en hurtig samfundsudvikling.

Der er tre områder, hvor der er problemer. For det første er der forskellene i den akademiske verden. Kvinderne er bedre uddannede, men de bliver ikke forfremmet. For det andet burde kvinderne have en meget større rolle i politik, og jeg mener derfor, at der skal vedtages regler om paritet i medlemsstaterne. For det tredje er der erhvervslivet. Kvinder klarer sig bedre, f.eks. når det drejer sig om små virksomheder, men deres deltagelse i ledelsen i store virksomheder er ganske lille. Den nuværende vækstrate viser, at kvinderne først vil opnå lighed på dette område i 2280. Det skal ændres.

Jeg har tre konklusioner. For det første skal overvågningscentret se på bedste praksis. For det andet vil jeg gerne udtrykke min store tak til hr. Špidla for at have muliggjort, at midler fra Den Europæiske Socialfond, EU's største finansinstrument, kan investeres i børnehaver. For det tredje vil jeg gerne sige, at jeg, hvis jeg planlægger at få børn i denne periode, med hr. Buzeks tilladelse vil tage fædreorlov.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Hr. formand! Jeg mener, at det er nødvendigt med et effektivt karriereplanlægningssystem for at sikre lige muligheder for mænd og kvinder. Det betyder, at der skal være tilstrækkelige børnepasningsfaciliteter, som f.eks. vuggestuer og børnehaver.

I EU er der for øjeblikket ventelister til vuggestuer og børnehaver. Og der er et stort antal børn, som ikke kan blive indskrevet i sådanne uddannelsesinstitutioner, fordi der ikke er tilstrækkelig mange pladser. Enhver euro, der investeres i børnepasningsfaciliteter, giver et afkast på 6 euro til samfundet, og det skyldes de arbejdspladser, det skaber, og forbedringen i de europæiske borgeres livskvalitet. Jeg håber derfor, at EU og medlemsstaterne i fremtiden vil investere mere i pasningsfaciliteter for meget små børn.

Sidst, men ikke mindst vil jeg gerne henlede opmærksomheden på eneforsørgerfamilier og de vanskeligheder, enlige forældre møder, når de skal opdrage deres børn alene.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Hr. formand! Efter min opfattelse er der to nøgler til ligestilling mellem mænd og kvinder. Den ene nøgle er lige adgang til de økonomiske ressourcer, og den anden nøgle er lige adgang til beslutningstagningen i det offentlige liv. De lønforskelle mellem mænd og kvinder, der hårdnakket hænger ved, er efter min mening uacceptable. Der skal være lige løn for lige arbejde. Desuden vil jeg gerne understrege, at det er min opfattelse, at kvinderne generelt skal deltage mere i det offentlige liv og i politik. Jeg er fast overbevist om, at hvis kvinderne deltager mere i det offentlige liv, i større antal og ifølge mere retfærdige principper, vil de budgetter, der udarbejdes, den politik, der føres, og de planer, der lægges, i større udstrækning afspejle hele samfundets drømme, behov og ambitioner.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Hr. formand! På baggrund af den økonomiske og finansielle krise steg arbejdsløsheden for kvinder med 1,6 % i 2009 sammenlignet med arbejdsløsheden for mænd, som steg med 2,7 %.

Der er sket en betydelig stigning i kvindernes deltagelse i den politiske beslutningsproces. Andelen af kvinder i Europa-Parlamentet er steget fra 31 % til 35 % sammenholdt med den tidligere valgperiode. Andelen af kvinder, der repræsenterer Rumænien, er 36 %. Når vi taler om Rumænien, er en kvinde, et tidligere medlem af Europa-Parlamentet, for første gang blevet valgt til formand for det rumænske parlaments deputeretkammer. Personligt stillede jeg som ung kvinde, da jeg startede min politiske karriere, op som uafhængig kandidat til Europa-Parlamentet, og det lykkedes mig at opnå det nødvendige antal stemmer uden hjælp af en partiliste. Kvinderne er meget bedre repræsenteret i den private sektor, hvor en tredjedel ...

(Formanden afbrød taleren)

Seán Kelly (PPE). – (EN) Hr. formand! På dagordenen står der for forhandlingen her i aften "Ligestilling mellem kvinder og mænd", men de fleste af dem, der har taget ordet, sagde "mellem mænd og kvinder".

Det besvarer efter min opfattelse delvist fru Lullings spørgsmål om, hvorfor der er ikke er sket større fremskridt siden 1975. Grunden er tradition. Den er kulturel. Kvindernes rolle opfattedes som mindreværdig, underordnet. Den holdning eksisterer stadig i mange lande i verden, og det er svært at få den ændret.

EU har heldigvis gjort gode fremskridt og først og fremmest i Europa-Parlamentet, hvor der både talmæssigt og holdningsmæssigt er virkelig lighed. Det skal fortsætte ved hjælp af lovgivning, ved hjælp af målsætninger og ved hjælp af direktiver.

Det blev også sagt, at unge piger skal have bedre oplysning. Jeg er enig, men også drenge har behov for bedre oplysning, især for at modvirke den skade, der forvoldes af mange film og fjernsynsprogrammer, som ikke altid er befordrende for at skabe et lige samfund i lighedens ånd. Der er meget arbejde, der skal gøres, og det er nødvendigt, at vi tager fat.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Hr. formand! Det er normalt sådan, at det i vanskelige tider er kvinderne, der i højere grad skal tage sig af problemerne med at sikre familiens daglige velfærd. Det fortjener de ikke blot alles taknemmelighed for, men de bør gives betydelig hjælp som en del af samfundspolitikken. Jeg mener, at der er meget, der skal gøres på dette område.

Ligestilling mellem kvinder og mænd og kvindernes rettigheder udspringer af menneskerettighederne. Det ser ud til, at man ved at vedtage alt for mange love for at gennemføre denne grundlæggende rettighed, giver indtryk af direkte at fornægte dette princip. Desuden kan vi gøre mest for ligestillingen mellem kvinder og mænd ved at have et ordentligt uddannelsessystem, for respekt for kvinder er ikke nok, og det kan ikke fuldt ud defineres og indarbejdes i selv de bedste dokumenter, hvis det ikke er en del af vores kultur, vaner og opdragelse.

I Polen har vi en talemåde, der siger, at kvinden understøtter tre hjørner af huset og manden kun et. Vi kan enten sige, at det skal fortolkes som en anerkendelse af kvindernes fremtrædende rolle og store værdi, eller omvendt, at det er et udtryk for en grov udnyttelse af dem og et eksempel på ulighed.

Vladimír Špidla, medlem af Kommissionen. – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Vi har haft en usædvanlig udtømmende forhandling. Jeg har været med til mange forhandlinger i Parlamentet, og denne her har uden tvivl været den mest fyldestgørende. Det viser efter min mening, at den politik, som Kommissionen og Europa har udformet, er en politik, som rummer sin egen indre mening og sin egen indre logik, og den skal fortsættes. Princippet om lige muligheder er efter min opfattelse et virkelig grundlæggende element i vores opbygning, og det udspringer uden tvivl af menneskerettighederne, og det er også klart, at det er noget, der skal garanteres alle. Vi kan ikke acceptere, at der findes isolerede områder, hvor lighedsprincippet ikke konsekvent gennemføres.

Den politik, der er indeholdt i vores plan om ligestilling, skal efter min mening fortsættes i fremtiden, og jeg er også enig i, at vi i den kommende EU 2020-strategi skal styrke ligestillingsaspektet. Som det allerede er blevet sagt mange gange i forhandlingen, og jeg er fuldstændig enig, kan et moderne samfund, som ønsker at være en succes, ikke tillade sig ikke at bruge sit menneskelige potentiale fuldt ud. Efter min opfattelse udgør ligestillingspolitikken en unik konkurrencemæssig fordel for Europa.

Vi har også drøftet forskellige foranstaltninger, kulturelle aspekter, lovgivning og mange andre aspekter af dette komplicerede spørgsmål. Jeg tror ikke, at vi a priori kan tage positiv eller negativ stilling til nogen løsning. Den eksisterende lovgivning skal naturligvis konsekvent gennemføres. Det er der ingen tvivl om, og her er der mange problemer. Det er imidlertid også klart, at en ny og dristig lovgivning kan ændre en situation gennemgribende. Det norske eksempel med kvoter i bestyrelserne i de store aktieselskaber blev nævnt, og denne lov har klart ændret situationen, og det ville være interessant at se nærmere på den norske erfaring. Jeg mener ikke desto mindre, at hovedvægten bør lægges på en fuldstændig gennemførelse af den aktuelle gældende lovgivning.

Man har klart understreget betydningen af balancegangen mellem arbejdslivet og familie- og privatlivet, og det er også tydeligt blevet fremført, at ligestillingsproblematikken er noget, kvinder og mænd skal være fælles om at løse, og jeg er derfor glad for, at vi har haft denne drøftelse på baggrund af både kvinder og mænds erfaringer, og sådan bør det efter min mening altid være.

Formanden. – Kommissær Špidla! Jeg vil gerne tilslutte mig den tak, der er blevet Dem til del fra forskellige sider i salen, og ønske Dem held og lykke i fremtiden. Jeg ønsker Dem alt godt, og må Gud velsigne Dem!

Marc Tarabella, ordfører. – (FR) Hr. formand! Jeg vil også gerne takke kommissæren for denne sidste præstation – jeg har jo ofte udfordret ham i andre fora – og også takke alle for en meget berigende forhandling, som mange medlemmer har deltaget i.

Jeg har lyttet omhyggeligt til alle, og det er rigtigt, at en række mænd har talt, og det er jeg meget glad for. Under alle omstændigheder var andelen af mænd større end i Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, da der ud af de 61 medlemmer kun er fire, der er mænd, og det er alt for få. Jeg er naturligvis enig med dem, der har sagt, at dette er en kamp, som mændene også skal deltage i.

Jeg kan ikke svare alle, men fru Lulling sagde, at afstemningsflertallet i udvalget ikke var komfortabelt. Men der var nu 15 ja-stemmer mod fem nej-stemmer, dvs., tre gange flere ja-stemmer end nej-stemmer og syv, der afholdt sig fra at stemme.

Jeg ved, at vi har brugt ret lang tid på punkt 38 vedrørende den reproduktive sundhed, seksuelle rettigheder og især svangerskabsforebyggende midler og abort. Jeg ved, at dette spørgsmål nok er mere følsomt end de andre, og jeg ønskede ikke, at min betænkning skulle være et sammensurium af alt, men jeg kunne ikke ignorere dette spørgsmål.

Jeg nævner især unge piger, som, når de ved et uheld bliver gravide, fordi de ikke havde fået de fornødne oplysninger, befinder sig i en ulykkelig situation. Det, der generer mig mest, er det hykleri, man sommetider ser hos nogle mennesker, der ikke vil erkende, at sådanne situationer eksisterer, og som gør nar af disse unge pigers problemer, men som, hvis det sker for et af deres børn, har de fornødne ressourcer til at betale for, at barnet kan få en "revitaliseringsbehandling" i Schweiz eller andre steder, uden at det vækker særlig opmærksomhed.

Med hensyn til lønforskellen havde fru Bauer helt ret. Vi taler om et tal på 25 %, når vi lægger konsekvenserne af deltidsarbejde, som er begrænset, oveni. Det er naturligvis vanskeligt at angive et præcist tal.

Denne betænkning er ikke – og jeg skal slutte her, for jeg har kun nogle få sekunder tilbage – et sammensurium af alt, også selv om man har nævnt genital lemlæstelse, burkaen og tvangsægteskaber. De kan være overbevist om, at jeg ikke mener, at dette er en kulturel praksis i et demokrati, men det er derimod en praksis, som vi skal bekæmpe ved hjælp af demokratiet.

Sagen er, at hvis jeg havde sagt det i min betænkning, ville det have overskygget alt det andet, som efter min mening er meget vigtigere.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted onsdag den 10. februar.

Skriftlige erklæringer (Artikel 149)

Corina Crețu (S&D), skriftlig. – (RO) Selv om antallet af kvinder på arbejdsmarkedet er større end antallet af mænd for første gang i historien, findes der stadig tilfælde af kønsbestemt forskelsbehandling. En stor del af det arbejde, der udføres af kvinder, er enten deltidsarbejde eller kontraktligt tidsbestemt med lave lønninger. Mere end et halvt århundrede efter at princippet med ligeløn blev indført i Fællesskabets traktater, skal en kvinde i EU arbejde 418 kalenderdage for at tjene det, en mand tjener på 365 dage.

Selv om EU har været en pioner, hvad angår denne politik, har lønforskellen vedholdende været stor siden 2000. Vi har de nødvendige lovgivningsinstrumenter til at gøre noget ved det. Derfor opfordrer jeg den nye Kommission til at sørge for gennemførelsen i alle medlemsstaterne af direktiv 2006/54/EF om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv. Selv om recessionen først og fremmest har ramt de sektorer, der er domineret af mænd, er der en risiko for, og det gælder også i Rumænien, at budgetstramninger vil føre til tab af mange arbejdspladser i den offentlige tjenesteydelsessektor, som beskæftiger flest kvinder. Det er efter min mening afgørende, at ligestillingspolitikkerne ikke bliver ændret gennem diskriminerende foranstaltninger rettet mod de ansatte i den offentlige sektor.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), skriftlig. – (RO) I betænkningen om lige muligheder foreslås det, at der sættes skub i politikken om lige muligheder i EU, da fremme af en ægte, demokratisk ligestilling mellem kvinder og mænd stadig er en rettesnor for at skabe et demokrati, som omfatter hele samfundet.

Ligestilling forstærker det sociale fremskridt, og det skal ikke kun være et retligt instrument. I de fleste europæiske lande er opdelingen efter beskæftigelse og sektor forblevet næsten uændret. Det kan ses i kvindernes lavere lønninger, det lille antal kvinder, der arbejder, når der er personer, der er afhængige af dem, og det kan også ses i ansvarsfordelingen mellem mænd og kvinder i familielivet.

Vi må desuden heller ikke glemme kvindernes rolle inden for landbruget i Europa og deres bidrag til det. En tredjedel af arbejdstagerne inden for landbruget er kvinder. Ofte får de ikke løn, og de har ikke tilstrækkelig social sikring, fordi deres arbejde foregår på gården, hvor de producerer fødevarer til deres egen familie.

Jeg mener, at Europa-Parlamentet bør støtte initiativet om oprettelse af et europæisk overvågningscenter for kønsbestemt vold og indførelsen af et europæisk mandat til beskyttelse af ofre, og ligeledes støtte, at der oprettes et organ til fremme af lige muligheder på FN-niveau.

Sirpa Pietikäinen (PPE), skriftlig. – (FI) Jeg vil gerne takke hr. Tarabella for en god betænkning om ligestilling mellem kvinder og mænd i EU. Den manglende ligestilling mellem kvinder og mænd kan ses i det faktum, at kvinderne stadig kun får 80 cent for hver euro, som mænd får for det samme arbejde. Der eksisterer foranstaltninger, der skal sikre ligeløn, og det er nu på tide at føre dem ud i livet. Det skulle f.eks. gøres obligatorisk at foretage en vurdering af kravene til et job, og aflønningen skulle fastlægges på grundlag af denne vurdering. Der skulle pålægges arbejdsgiverne sanktioner, hvis de ikke har udarbejdet et ligestillingsprogram for arbejdsstedet. Kvinderne skulle ikke være nødt til at opleve hindringer for deres karriereforløb og opleve, at deres videre karriereudvikling går i stå på grund af deres køn. Både selskaberne og den offentlige sektor skal være mere opmærksomme på at sikre, at flere kvinder får topstillinger. Når Kommissionen skal sammensættes, skal medlemsstaterne foreslå både mænd og kvinder som kandidater til kommissærposterne. Som det siges i betænkningen, er der også problemer med at forene arbejds- og familielivet, og det er relevant for ligestillingen mellem kvinder og mænd i det professionelle liv. Udviklingen af offentlige tjenesteydelser for at give lettere adgang til pasning og pleje og større muligheder for forældreorlov er måder, hvorpå forskellene mellem kvinder og mænd på arbejdsmarkedet kan udlignes. EU har brug for social regulering. EU er allerede begyndt at arbejde for et mere lige Europa. De europæiske kvinders stilling er blevet betydeligt forbedret takket være EU-lovgivningen. Unionen går i den rigtige retning på ligestillingsområdet. Men ting sker ikke bare af sig selv. For fremtiden kræves der en stærkere social dimension på EU-niveau for at sikre en endnu mere lige og social Union.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), skriftlig. – (RO) Ligestilling mellem kvinder og mænd er et grundlæggende princip i EU. Der er sket betydelige fremskridt på dette område i årenes løb. Men der er stadig store forskelle mellem medlemsstaterne, når det gælder lige løn for lige arbejde, antallet af kvinder i ledende stillinger og andelen af kvinder på arbejdsmarkedet. Til trods for den gældende EU-lovgivning kan man stadig se en forskel i medlemsstaterne på gennemsnitlig 15-17 % mellem mænds og kvinders løn. Det skyldes, at kvinderne har dårligere betalt arbejde eller arbejder på deltid. Som følge af denne reduktion i kvindernes indtjening og pensioner i løbet af deres liv, skaber disse lønforskelle fattigdom blandt ældre kvinder. 21 % af kvinder over 65 er udsat for risiko for fattigdom, sammenlignet med 16 % af mænd. For at sikre lige rettigheder for både kvinder og mænd, skal medlemsstaterne udveksle bedste praksis i forbindelse med at sikre ligestilling. Derudover vil jeg gerne understrege behovet for undervisningsprogrammer i skolerne for at undgå at lade kvindernes fastlåste kønsrolle gå i arv.

Livia Járóka (PPE), skriftlig. – (HU) Den vigtigste opgave i forbindelse med EU's politik om fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder er at vurdere, hvad der har været en succes, og hvad der er slået fejl i den fireårsperiode, der slutter i år, og at udstikke retningslinjerne for den nye strategi. Den køreplan, der begynder næste år, skal ligesom den nuværende, understrege fænomenet med dobbelt forskelsbehandling og kønsbestemt forskelsbehandling, og navnlig være mere opmærksom på de kvinderettighedsmæssige aspekter af de etniske mindretals situation. I betænkningen understreger man med rette de skadelige konsekvenser, som den globale økonomiske krise har for kvindernes situation, især hvad angår beskæftigelsen og den kønsbestemte lønforskel. I den nye strategi skal der derfor nødvendigvis medtages betragtninger om ligestillingens økonomiske betydning, da forskelsbehandling på grundlag af køn ikke bare er uretfærdig, men forsinker den økonomiske udvikling. Medlemsstaterne og de berørte virksomheder skal derfor opfordres til på den ene side at tage ligestillingsaspektet med i deres strategier til håndtering af krisen, og på den anden side skal de lade være med at gennemføre finansielle stramninger, der vil kunne skade ligestillingen mellem mænd og kvinder. Den køreplan, der træder i kraft efter 2010, skal holde fast ved den tidligere strategis prioriteter, men man skal sætte mere fokus på de aspekter, der sigter på at reducere fattigdommen og den sociale udstødelse, især i et europæisk år, der er helliget det spørgsmål. Den nye strategi skal være en konkret handlingsplan med realistiske, kontrollerbare målsætninger. Der er desuden brug for meget større koordination mellem Kommissionen og medlemsstaterne i gennemførelsen af strategien.

17. Dagsorden for næste møde: se protokollen

18. Hævelse af mødet

(Mødet hævet kl. 22.50)